

---

12 Shrimaddevibhagavatamahapurane Dvadashah Skandhah

---

१२ श्रीमद्देवीभागवतमहापुराणे द्वादशः स्कन्धः

Document Information

Text title : Devi Bhagavata Mahapurana Skandha 12

File name : devIbhAgavatam12.itx

Category : purana, devI, devii, devibhagavatam

Location : doc_purana

Transliterated by : Vishwas Bhide, satsangdhara.net

Proofread by : Vishwas Bhide, satsangdhara.net

Latest update : March 30, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 31, 2024

sanskritdocuments.org

---

१२ श्रीमद्देवीभागवतमहापुराणे द्वादशः स्कन्धः

१२.१ प्रथमोऽध्यायः । गायत्रीविचारः ।

नारद उवाच ।

सदायारविधिर्देव भवता वर्णितः प्रभो ।

तस्याप्यतुलमाडात्स्यं सर्वपापविनाशनम् ॥ १ ॥

श्रुतं भवन्मुभाम्भोजय्युतं देवीकथामृतम् ।

प्रतानि यानि योक्तानि यान्द्रायणामुभानि ते ॥ २ ॥

दुःखसाध्यानि जनीमः कर्तृसाध्यानि तानि य ।

तदस्मात्साम्प्रतं यत्तु सुखसाध्यं शरीरिणाम् ॥ ३ ॥

देवीप्रसादजनकं शुभानुष्ठानसिद्धिदम् ।

तत्कर्म वद मे स्वामिन् कृपापूर्वं सुरेश्वर ॥ ४ ॥

सदायारविधौ यश्च गायत्रीविधिरितिः ।

तस्मिन्मुष्यतमं किं स्यात्किं वा पुण्याधिकप्रदम् ॥ ५ ॥

ये गायत्रीगता वर्णास्तत्त्वसङ्ख्यास्त्वयेरिताः ।

तेषां के ऋषयः प्रोक्ताः कानि छन्दांसि वै मुने ॥ ६ ॥

तेषां का देवताः प्रोक्ताः सर्वे कथय मे प्रभो ।

मडल्लौतूलं मे य मानसे परिवर्तते ॥ ७ ॥

श्रीनारायणाय उवाच ।

कुर्यादन्यत्र वा कुर्यादनुष्ठानादिकं तथा ।

गायत्रीमात्रनिष्ठस्तु कृतकृत्यो भवेद्द्विजः ॥ ८ ॥

सन्ध्यासु यार्धदानं य गायत्रीजपमेव य ।

सडस्रत्रितयं कुर्यन्सुरैः पूज्यो भवेन्मुने ॥ ९ ॥

न्यासान्दरोतु वा मा वा गायत्रीमेव याव्यसेत् ।

ध्यात्वा निर्व्याजया वृत्या सख्यिदानन्दरूपिणीम् ॥ १० ॥

यदक्षरैकसंख्येः स्पर्धते ब्राह्मणोत्तमः ।

उरिशङ्करकञ्जोत्थसूर्ययन्द्रुताशनैः ॥ ११ ॥

अथातः श्रूयतां ब्रह्मन् वार्णऋष्यादिकांस्तथा ।

छन्दांसि देवतास्तद्भक्तमात्तत्वानि यैव हि ॥ १२ ॥

वामदेवोऽत्रिर्वसिष्ठः शुक्रः कण्वः पराशरः ।

विश्वामित्रो महातेजाः कपिलः शौनको महात् ॥ १३ ॥

याज्ञवल्क्यो भरद्वाजो जमदग्निस्तपोनिधिः ।

गौतमो मुद्गलश्चैव वेदव्यासश्च लोमशः ॥ १४ ॥

अगस्त्यः कौशिको वत्सः पुलस्त्यो माण्डुकस्तथा ।

दुर्वासास्तपसां श्रेष्ठो नारदः कश्यपस्तथा ॥ १५ ॥

एत्येते ऋषयः प्रोक्ता वार्णानां क्रमशो मुने ।

गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् य बृहती पङ्क्तिरेव य ॥ १६ ॥

त्रिष्टुभं जगती यैव तथातिजगती मता ।

शक्यर्थतिशक्यरी य धृतिश्चातिधृतिस्तथा ॥ १७ ॥

विराट्प्रस्तारपङ्क्तिश्च कृतिः प्रकृतिराकृतिः ।

विकृतिः सकृतिश्चैवाक्षरपङ्क्तिस्तथैव य ॥ १८ ॥

भूर्भुवः स्वरितिश्छन्दस्तथा जयोतिष्मती स्मृतम् ।

एत्येतानि य छन्दांसि कीर्तितानि महामुने ॥ १९ ॥

दैवतानि शृणु प्राज्ञ तेषामेवानुपूर्वशः ।

आग्नेयं प्रथमं प्रोक्तं प्राजापत्यं द्वितीयकम् ॥ २० ॥

तृतीयं य तथा सौम्यमीशानं य यतुर्थकम् ।

सावित्रं पञ्चमं प्रोक्तं षष्ठमादित्यदैवतम् ॥ २१ ॥

आर्द्धस्पत्यं सप्तमं तु मैत्रावरुणामष्टमम् ।

नवमं भगदैवत्यं दशमं चार्थमेश्वरम् ॥ २२ ॥

गणेशमेकादशकं त्वाष्ट्रं द्वादशकं स्मृतम् ।

पौष्णं त्रयोदशं प्रोक्तमैन्द्राग्रं य यतुर्दशम् ॥ २३ ॥

वायव्यं पञ्चदशकं वामद्वैव्यं च षोडशम् ।
 मैत्रावरुणिद्वैवत्यं प्रोक्तं समदशाक्षरम् ॥ २४ ॥
 अष्टादशं वैश्वदेवमूनर्विशं तु मातृकम् ।
 वैष्णवं विशतितमं वसुदेवतमीरितम् ॥ २५ ॥
 ऐकविंशतिसङ्ख्याकं द्वाविंशं रुद्रद्वैवतम् ।
 त्रयोविंशं च कौबेरमाश्विनं तत्त्वसङ्ख्यकम् ॥ २६ ॥
 यतुर्विंशतिवर्णानां देवतानां च सङ्ग्रहः ।
 कथितः परमश्रेष्ठो महापापैकशोधनः ।
 यदाकर्णनमात्रेण साङ्गं जाप्यकृत् मुने ॥ २७ ॥
 एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां
 संखितायां द्वादशस्कन्धे गायत्रीविचारो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १२.१ ॥

१२.२ द्वितीयोऽध्यायः । गायत्रिशक्त्यादिप्रतिपादनम् ।

श्रीनारायण उवाच ।
 वर्णानां शक्तयः काश्च ताः शृणुष्व महामुने ।
 वामदेवी प्रिया सत्या विश्वा भद्रविलासिनी ॥ १ ॥
 प्रभावती जया शान्ता कान्ता दुर्गा सरस्वती ।
 विद्रुमा च विशालेशा व्यापिनी विमला तथा ॥ २ ॥
 तमोऽपडारिणी सूक्ष्मा विश्वयोनिर्जया वशा ।
 पद्मालया परा शोभा भद्रा च त्रिपदा स्मृता ॥ ३ ॥
 यतुर्विंशतिवर्णानां शक्तयः समुदाहृताः ।
 अतः परं वर्णवर्णान्व्याहाराभि यथातथम् ॥ ४ ॥
 यम्पका अतसीपुष्पसन्निभं विद्रुमं तथा ।
 स्फुटिकाकारकं यैव पद्मपुष्पसमप्रभम् ॥ ५ ॥
 तरुणादित्यसङ्काशं शङ्खकुन्देन्दुसन्निभम् ।
 प्रवालपद्मपत्राभं पद्मरागसमप्रभम् ॥ ६ ॥
 छन्दनीलमणिप्रभ्यं मौक्तिकं कुडुमप्रभम् ।
 अञ्जनाभं च रक्तं च वैदूर्यं क्षौद्रसन्निभम् ॥ ७ ॥

डारिद्रं कुन्ददुग्धामं रविकाण्टिसमप्रभम् ।
 शुक्लपुच्छनिभं तद्ग्रथतपत्रनिभं तथा ॥ ८ ॥
 केतकीपुष्पसङ्काशं मल्लिकादुसुमप्रभम् ।
 करवीरश्च धृत्येते कमेण परिकीर्तिताः ॥ ९ ॥
 वार्णाः प्रोक्ताश्च वर्णानां महापापविशोधनाः ।
 पृथिव्यापस्तथा तेजो वायुराकाश एव च ॥ १० ॥
 गन्धो रसश्च रूपांश्च य शब्दः स्पर्शस्तथैव च ।
 उपस्थं पायुपादं च पाणी वागपि च क्मात् ॥ ११ ॥
 प्राणं जिह्वा च यक्षुश्च त्वक्श्रोत्रं च ततः परम् ।
 प्राणोऽपानस्तथा व्यानः समानश्च ततः परम् ॥ १२ ॥
 तत्त्वान्येतानि वर्णानां कर्मशः कीर्तितानि तु ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि वर्णमुद्राः कमेण तु ॥ १३ ॥
 सुमुपुं सम्पुटं यैव विततं विस्मृतं तथा ।
 द्विमुपुं त्रिमुपुं यैव चतुःपञ्चमुपुं तथा ॥ १४ ॥
 षण्मुपुभाधोमुपुं यैव व्यापकाञ्जलिकं तथा ।
 शकटे यमपाशं च ग्रथितं सन्मुपुन्मुपुम् ॥ १५ ॥
 विलम्बं मुष्टिकं यैव मत्स्यं कूर्मं वराहकम् ।
 सिंहाकान्तं महाकान्तं मुद्गरं पल्लवं तथा ॥ १६ ॥
 त्रिशूलयोनी सुरभिश्चाक्षमाला च लिङ्गकम् ।
 अम्बुजं च महामुद्रास्तुर्यरूपाः प्रकीर्तिताः ॥ १७ ॥
 धृत्येताः कीर्तिता मुद्रा वर्णानां ते महामुने ।
 महापापक्षयकराः कीर्तिदाः कान्तिदा मुने ॥ १८ ॥
 एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संछितायां
 द्वादस्कन्धे गायत्रिशक्त्यादिप्रतिपादनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ १२.२ ॥

१२.३ तृतीयोऽध्यायः । गायत्रीमन्त्रकवयवर्णनम् ।

नारद उवाच ।
 स्वामिन्सर्वजगन्नाथ संशयोऽस्ति मम प्रभो ।

यतुःषष्टिकलाभिज्ञा पातकाधोगविद्धर ॥ १ ॥

मुच्यते केन पुण्येन ब्रह्मरूपः कथं भवेत् ।

देवश्च देवतारूपो मन्त्ररूपो विशेषतः ॥ २ ॥

कर्म तच्छ्रोतुमिच्छामि न्यासं य विधिपूर्वकम् ।

ऋषिश्शन्दोऽधिदैवं य ध्यानं य विधिवद्विभो ॥ ३ ॥

श्रीनारायण उवाच ।

अस्त्येकं परमं गुह्यं गायत्रीकवचं तथा ।

पठनाद्भारणान्मर्त्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४ ॥

सर्वाऽऽमानवाप्नोति देवीरूपश्च जायते ।

गायत्रीकवचस्यास्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ५ ॥

ऋषयो ऋज्यजुःसामाथर्वशशुन्दांसि नारद ।

ब्रह्मरूपं देवतोक्ता गायत्री परमा कला ॥ ६ ॥

तद्भीजे भर्गो ध्येया शक्तिरुक्ता मनीषिभिः ।

कीलकं य धियः प्रोक्तं मोक्षार्थं विनियोजनम् ॥ ७ ॥

यतुर्भिर्दुदयं प्रोक्तं त्रिभिर्वर्णैः शिरः स्मृतम् ।

यतुर्भिः स्याच्छिष्या पश्चात् त्रिभिस्तु कवचं स्मृतम् ॥ ८ ॥

यतुर्भिर्नेत्रमुद्दिष्टं यतुर्भिः स्यात्तदस्त्रकम् ।

अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि साधकाभीष्टदायकम् ॥ ९ ॥

मुक्ताविद्रुमलेमनीलधवलश्यायैर्मुण्डैस्त्रीक्षुण्डै-

र्युक्तामिन्दुनिबद्धरत्नमुकुटां तत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् ।

गायत्रीं वरदाभयाङ्कुशकशाः शुभ्रं कपालं गुणं

शङ्खं यकमथारविन्दयुगलं उस्तैर्वहन्तीं भजे ॥ १० ॥

गायत्री पूर्वतः पातु सावित्री पातु दक्षिणे ।

ब्रह्मसन्ध्या तु मे पश्चाद्दत्तरायां सरस्वती ॥ ११ ॥

पार्वती मे दृशं रक्षेत्पावर्की जलशायिनी ।

यातुधानी दृशं रक्षेद्यातुधानभयङ्करी ॥ १२ ॥

पावमानी दृशं रक्षेत्पवमानविलासिनी ।

दृशं रौद्री य मे पातु रुद्राणी रुद्ररूपिणी ॥ १३ ॥

उर्ध्वं ब्रह्माणी मे रक्षेदधस्ताद्वैष्णवी तथा ।
 अवेनं दश दिशो रक्षेत्सर्वाङ्गं भुवनेश्वरी ॥ १४ ॥
 तत्पदं पातु मे पादौ जङ्घे मे सवितुः पदम् ।
 वरेण्यं कटिदेशे तु नाभिं भर्गस्तथैव च ॥ १५ ॥
 देवस्य मे तद्गुह्यं धीमतीति च गल्लयोः ।
 धियः पदं च मे नेत्रे यः पदं मे ललाटकम् ॥ १६ ॥
 नः पातु मे पदं मूर्ध्नि शिखायां मे प्रयोदयात् ।
 तत्पदं पातु मूर्धानं सकारः पातु भालकम् ॥ १७ ॥
 यक्षुषी तु विकाराणस्तुकारस्तु कपोलयोः ।
 नासापुटं वकाराणो रेकारस्तु मुपे तथा ॥ १८ ॥
 शिकार उर्ध्वमोष्ठे तु यकारस्त्वधरोष्ठकम् ।
 आस्थमध्ये भकाराणो गौकारश्चिबुके तथा ॥ १९ ॥
 टैकारः कण्ठदेशे तु वकारः स्कन्धदेशकम् ।
 स्यकारो दक्षिणं उस्तं धीकारो वामउस्तकम् ॥ २० ॥
 मकारो हृदयं रक्षेद्विकार उदरे तथा ।
 धिकारो नाभिदेशे तु योकारस्तु कटिं तथा ॥ २१ ॥
 गुह्यं रक्षतु योकार उरु द्वौ नः पदाक्षरम् ।
 प्रकारो जनुनी रक्षेय्योकारो जङ्घदेशकम् ॥ २२ ॥
 टकारं गुल्फदेशे तु यकारः पदयुग्मकम् ।
 तकारव्यञ्जनं चैव सर्वाङ्गं मे सदावतु ॥ २३ ॥
 ठदं तु कवचं दिव्यं बाधाशतविनाशनम् ।
 यतुषष्टिकलाविधादायकं मोक्षकारकम् ॥ २४ ॥
 मुच्यते सर्वपापेभ्यः परं ब्रह्माधिगच्छति ।
 पठनाच्छ्रवणद्वापि गोसहस्रकलं लभेत् ॥ २५ ॥
 इति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संखितायां
 द्वादशस्कन्धे गायत्रीमन्त्रकवचवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ १२.३ ॥

१२.४ यतुर्थोऽध्यायः । गायत्रीलृटयम् ।

नारद उवाच ।

भगवन् देवदेवेश भूतभव्यजगत्प्रभो ।

कथं यं श्रुतं दिव्यं गायत्रीमन्त्रविग्रहम् ॥ १ ॥

अधुना श्रोतुमिच्छामि गायत्रीलृटयं परम् ।

यद्भारणाद्भवित्युत्थं गायत्रीजपतोऽभिलम् ॥ २ ॥

श्रीनारायण उवाच ।

देव्याश्च लृटयं प्रोक्तं नारदाथर्वणे स्फुटम् ।

तदेवाहं प्रवक्ष्यामि रडस्थातिरडस्थकम् ॥ ३ ॥

विराडूपां महादेवीं गायत्रीं वेदमातरम् ।

ध्यात्वा तस्यास्त्वथाङ्गेषु ध्यायेद्देताश्च देवताः ॥ ४ ॥

पिण्डब्रह्माण्डयोः कथाद्भावयेत्स्वतनौ तथा ।

देवीरूपे निजे देहे तन्मयत्वाय साधकः ॥ ५ ॥

नादेवोऽभ्यर्थयेद्देवमिति वेदविदो विदुः ।

ततोऽभेदाय काये स्ये भावयेद्देवता षष्ठाः ॥ ६ ॥

अथ तत्सम्प्रवक्ष्यामि तन्मयत्वमथो भवेत् ।

गायत्रीलृटयस्यास्याध्यहमेव ऋषिः स्मृतः ॥ ७ ॥

गायत्रीश्छन्द उद्दिष्टे देवता परमेश्वरी ।

पूर्वोक्तेन प्रकारेण कुर्यादङ्गानि षट्कमात् ।

आसने विजने देशे ध्यायेद्देकाग्रमानसः ॥ ८ ॥

न्यासः

धौर्मूर्ध्नि दैवतं । दन्तपङ्क्तावश्विनौ । उभे सन्ध्ये

योष्टौ । मुभमग्निः । जिह्वा सरस्वती । ग्रीवायां तु

भृलस्यतिः । स्तनयोर्वसवोऽष्टौ । बाह्वोर्मरुतः । लृटये

पर्जन्यः । आकाशमुदरं । नाभावन्तरिक्षं । कटयो-

रिन्द्राग्नी । जघने विज्ञानघनः प्रजापतिः । केशस-

मलये ऋतुः । विश्वेदेवा जन्वोः । जङ्घायां कौशिकः ।

गुड्यमयने । ऋतुः पितरः । पादौ पृथिवी । वनस्पत-

योऽङ्गुलीषु । ऋषयो रोमाणि । नभानि मुहूर्तानि ।

अस्थिषु ग्रहाः । असृज्मांसमृतवः । संवत्सरा वै निमिषम् ।
 अहोरात्रावाहित्यश्चन्द्रमाः । प्रवरां दिव्यां गायत्रीं
 सडस्रनेत्रां शरणमहं प्रपद्ये । ॐ तत्सवितुर्वरेण्याय
 नमः । ॐ तत्पूर्वाज्याय नमः । तत्प्रातरादित्याय नमः ।
 तत्प्रातरादित्यप्रतिष्ठायै नमः । प्रातरधीयानो रात्रिकृतं
 पापं नाशयति । सायमधीयानो दिवसकृतं पापं
 नाशयति । सायम्प्रातरधीयानो अपापो भवति ।
 सर्वतीर्थेषु स्नातो भवति । सर्वैर्द्वैर्ज्ञातो भवति ।
 अवाच्यवचनात्पूतो भवति । अभक्ष्यभक्षणात्पूतो
 भवति । अभोज्यभोजनात्पूतो भवति । अयोष्ययोष-
 णात्पूतो भवति । असाध्यसाधनात्पूतो भवति ।
 दुष्प्रतिग्रहशतसडस्रात्पूतो भवति । सर्वप्रतिग्रहात्पूतो
 भवति । पङ्क्तिदूषणात्पूतो भवति । अनृतवचनात्पूतो
 भवति । अथाब्रह्मयारी ब्रह्मयारी भवति । अनेन
 लृद्येनाधीतेन कृतसडस्रेणोष्टे भवति । षष्टिशत-
 सडस्रगायत्र्या जयानि कृत्वानि भवन्ति । अष्टौ
 ब्राह्मणान्-सम्यग्ग्राहयेत् । तस्य सिद्धिर्भवति । य षट्
 नित्यमधीयानो ब्राह्मणः प्रातः शुचिः सर्वपापैः
 प्रमुच्यते षति । ब्रह्मलोके महीयते । षत्याह भगवान् श्रीनारायणः ।
 षति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संछितायां
 द्वादशस्कन्धे गायत्रीलृद्यं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ १२.४ ॥

१२.५ पञ्चमोऽध्यायः । श्रीगायत्रीस्तोत्रवर्णनम् ।

नारद उवाच
 भक्तानुकम्पिन् सर्वज्ञ लृद्यं पापनाशनम् ।
 गायत्र्याः कथितं तस्माद्गायत्र्याः स्तोत्रमीरय ॥ १ ॥
 श्रीनारायण उवाच ।
 आदिशक्ते जगन्मातर्भक्तानुग्रहकारिणि ।
 सर्वत्र व्यापिकेऽनन्ते श्रीसन्ध्ये ते नमोऽस्तु ते ॥ २ ॥
 त्वमेव सन्ध्या गायत्री सावित्री य सरस्वती ।

बाळ्मी य वैष्णवी रौद्री रक्ता श्रेता सितेतरा ॥ ३ ॥
 प्रातर्बाला य मध्याह्ने यौवनस्था भवेत्पुनः ।
 वृद्धा सायं भगवती चिन्त्यते मुनिभिः सदा ॥ ४ ॥
 उंसस्था गरुडाड्डा तथा वृषभवाङ्मिनी ।
 ऋग्वेदाध्यायिनी भूमौ दृश्यते या तपस्विभिः ॥ ५ ॥
 यजुर्वेदं पठन्ती य अन्तरिक्षे विराजते ।
 सा सामगापि सर्वेषु ब्राह्म्यमाणा तथा भुवि ॥ ६ ॥
 रुद्रलोकं गता त्वं हि विष्णुलोकनिवासिनी ।
 त्वमेव ब्रह्मणो लोकेऽमर्त्यानुगुणकारिणी ॥ ७ ॥
 सप्तर्षिप्रीतिजननी माया बहुवरप्रदा ।
 शिवयोः करनेत्रोत्था ह्यश्रुस्वेदसमुद्भवा ॥ ८ ॥
 आनन्दजननी दुर्गा दशधा परिपठ्यते ।
 वरेण्या वरदा यैव वरिष्ठा वरवर्णिनी ॥ ९ ॥
 गरिष्ठा य वरार्हा य वरारोडा य सप्तमी ।
 नीलगङ्गा तथा सन्ध्या सर्वदा भोगभोक्षदा ॥ १० ॥
 भागीरथी मर्त्यलोके पाताले भोगवत्यपि ।
 त्रिलोकवाङ्मिनी देवी स्थानत्रयनिवासिनी ॥ ११ ॥
 भूर्लोकस्था त्वमेवासि धरित्री लोकधारिणी ।
 भुवो लोके वायुशक्तिः स्वर्लोके तेजसां निधिः ॥ १२ ॥
 मङ्गल्लोकं मङ्गलसिद्धिर्जनलोकं जनेत्यपि ।
 तपस्विनी तपोलोके सत्यलोके तु सत्यवाक् ॥ १३ ॥
 कमला विष्णुलोके य गायत्री ब्रह्मलोकदा ।
 रुद्रलोके स्थिता गौरी उराधार्ङ्गनिवासिनी । १४ ॥
 अलमो मङ्गलशैव प्रकृतिस्त्वं हि गीयसे ।
 साम्यावस्थात्मिका त्वं हि शबलब्रह्मरूपिणी ॥ १५ ॥
 ततः परा परा शक्तिः परमा त्वं हि गीयसे ।
 शंखाशक्तिः क्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिस्त्रिशक्तिदा ॥ १६ ॥

गङ्गा य यमुना यैव विपाशा य सरस्वती ।
सरयूर्देविका सिन्धुर्नर्मदेरावती तथा ॥ १७ ॥

गोदावरी शतद्रूश्च कावेरी देवलोङ्गा ।
कौशिकी यन्द्रभागा य वितस्ता य सरस्वती ॥ १८ ॥

गाण्डकी तापिनी तोया गोमती वेत्रवत्यपि ।
छडा य पिङ्गला यैव सुषुम्णा य तृतीयका ॥ १९ ॥

गान्धारी उस्तिजिह्वा य पूषापूषा तथैव य ।
अलम्बुषा कुडूश्चैव शङ्भिनी प्राणवाहिनी ॥ २० ॥

नाडी य त्वं शरीरस्था गीयसे प्राक्तनैर्बुधैः ।
वृत्पद्मस्था प्राणशक्तिः कण्ठस्था स्वप्ननायिका ॥ २१ ॥

तालुस्था त्वं सदाधारा बिन्दुस्था बिन्दुमालिनी ।
मूले तु कुण्डलीशक्तिर्व्यापिनी केशमूलगा ॥ २२ ॥

शिभामध्यासना त्वं छि शिभाग्रे तु मनोन्मनी ।
किमन्यद्भुङ्क्तोक्तेन यत्किञ्चिज्जगतीत्रये ॥ २३ ॥

तत्सर्वं त्वं मडादेवि श्रिये सन्ध्ये नमोऽस्तु ते ।
छतीहं कीर्तितं स्तोत्रं सन्ध्यायां बहुपुण्यदम् ॥ २४ ॥

महापापप्रशमनं मडासिद्धिविधायकम् ।
य छदं कीर्तयेत्स्तोत्रं सन्ध्याकाले समाहितः ॥ २५ ॥

अपुत्रः प्राप्नुयात्युत्रं धनार्थी धनमाप्नुयात् ।
सर्वतीर्थतपोदानयज्ञयोगकृलं लभेत् ॥ २६ ॥

भोगान्भुङ्क्त्वा चिरं कालमन्ते मोक्षमवाप्नुयात् ।
तपस्विभिः कृतं स्तोत्रं स्नानकाले तु यः पठेत् ॥ २७ ॥

यत्र कुत्र जले मग्नः सन्ध्यामज्जनञ्च कृलम् ।
लभते नात्र सन्देहः सत्यं सत्यं य नारद ॥ २८ ॥

शङ्खुयाद्योऽपि तद्भुङ्क्त्वा स तु पापात्प्रमुच्यते ।
पीयूषसदृशं वाङ्मयं सन्ध्योक्तं नारदेरितम् ॥ २९ ॥

छति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां संहितायां
द्वादशस्कन्धे श्रीगायत्रीस्तोत्रवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ १२.५ ॥

૧૨.૬ ષષ્ઠોઽધ્યાયઃ । ગાયત્રીસહસ્રનામસ્તોત્રવર્ણનમ્ ।

નારદ ઉવાચ ।

ભગવન્સર્વધર્મજ્ઞ સર્વશાસ્ત્રવિશારદ ।

શ્રુતિસ્મૃતિપુરાણાનાં રહસ્યં ત્વન્મુખાચ્છ્રુતમ્ ॥ ૧ ॥

સર્વપાપહરં દેવ યેન વિદ્યા પ્રવર્તતે ।

કેન વા બ્રહ્મવિજ્ઞાનં કિં નુ વા મોક્ષસાધનમ્ ॥ ૨ ॥

બ્રાહ્મણાનાં ગતિઃ કેન કેન વા મૃત્યુનાશનમ્ ।

ઐહિકામુષ્મિકકૃલં કેન વા પદ્મલોચન ॥ ૩ ॥

વક્તુમર્હસ્યશેષેણ સર્વં નિખિલમાદિતઃ ।

શ્રીનારાયણ ઉવાચ ।

સાધુ સાધુ મહાપ્રાજ્ઞ સમ્યક્ પૃષ્ઠં ત્વયાનઘ ॥ ૪ ॥

શ્ણુ વક્ષ્યામિ યત્નેન ગાયત્ર્યષ્ટસહસ્રકમ્ ।

નામ્નાં શુભાનાં દિવ્યાનાં સર્વપાપવિનાશનમ્ ॥ ૫ ॥

સૃષ્ટ્યાદૌ યદ્ભગવતા પૂર્વં પ્રોક્તં બ્રવીમિ તે ।

અષ્ટોત્તરસહસ્રસ્ય ઋષિર્બ્રહ્મા પ્રકીર્તિતઃ ॥ ૬ ॥

છન્દોઽનુષ્ટુપ્ તથા દેવી ગાયત્રી દેવતા સ્મૃતા ।

હલો બીજાનિ તસ્યૈવ સ્વરાઃ શક્તય ઈરિતાઃ ॥ ૭ ॥

અઙ્ગાન્યાસકરન્યાસાવુચ્યેતે માતૃકાક્ષરૈઃ ।

અથ ધ્યાનં પ્રવક્ષ્યામિ સાધકાનાં હિતાય વૈ ॥ ૮ ॥

રક્તશ્ચેતહિરણ્યનીલધવલૈર્યુક્તાં ત્રિનેત્રોજ્જ્વલાં

રક્તાં રક્તનવસ્રજં મણિગણૈર્યુક્તાં કુમારીમિમામ્ ।

ગાયત્રીં કમલાસનાં કરતલવ્યાનઙ્કુણ્ડામ્બુજાં

પદ્માક્ષીં ચ વરસ્રજં ચ દધતીં હંસાધિરૂઢાં ભજે ॥ ૯ ॥

અચિન્ત્યલક્ષણાવ્યક્તાપ્યર્થમાતૃમહેશ્વરી ।

અમૃતાર્ણવમધ્યસ્થાપ્યજિતા ચાપરાજિતા ॥ ૧૦ ॥

અણિમાદિગુણાધારાપ્યર્કમણ્ડલસંસ્થિતા ।

अजराजपराधर्मा अक्षसूत्रधराधरा ॥ ११ ॥
 अकारादिकक्षकारान्ताप्यरिषड्वर्गभेदिनी ।
 अञ्जनाद्रिप्रतीकाशाप्यञ्जनाद्रिनिवासिनी ॥ १२ ॥
 अदितिश्चाजपाविद्याप्यरविन्दनिभेक्षणा ।
 अन्तर्भङ्गिःस्थिताविद्याध्वंसिनी यान्तरात्मिका ॥ १३ ॥
 अजा याजमुष्णावासाप्यरविन्दनिभानना ।
 अर्धमात्रार्थदानज्ञाप्यरिमाण्डलमर्दिनी ॥ १४ ॥
 असुरघ्नीष्यमावास्याप्यलक्ष्मीष्यन्त्यजार्थिता ।
 आदिलक्ष्मीश्चाद्विशाक्तिराकृतिश्चायतानना ॥ १५ ॥
 आदित्यपदवीयाराप्यादित्यपरिसेविता ।
 आचार्यावर्तनायाराप्याद्विमूर्तिनिवासिनी ॥ १६ ॥
 आग्नेयी यामरी याधा याराध्या यासनस्थिता ।
 आधारनिलयाधारा याकाशान्तनिवासिनी ॥ १७ ॥
 आधाक्षरसमायुक्ता यान्तराकाशरूपिणी ।
 आदित्यमाण्डलगता यान्तरध्वान्तनाशिनी ॥ १८ ॥
 षण्दिरा येष्टदा येष्टा येन्दीवरनिभेक्षणा ।
 षरावती येन्द्रपदा येन्द्राणी येन्दुरूपिणी ॥ १९ ॥
 षक्षुकोदण्डसंयुक्ता येषुसन्धानकारिणी ।
 षन्द्रनीलसमाकारा येडापिङ्गलरूपिणी ॥ २० ॥
 षन्द्राक्षी येश्वरी देवी येडात्रयविवर्जिता ।
 उमा योषा ष्युदुनिभा उर्वारुकङ्कलानना ॥ २१ ॥
 उदुप्रभा योदुमती ष्युदुपा ष्युदुमध्यगा ।
 उर्ध्वं याप्यूर्ध्वकेशी याप्यूर्ध्वधोगतिभेदिनी ॥ २२ ॥
 उर्ध्वबाहुप्रिया योर्मिमावावाग्रथदायिनी ।
 ऋतं यर्षिरुतुमती ऋषिदेवनमस्कृता ॥ २३ ॥
 ऋग्वेदा ऋण्डर्त्री य ऋषिमाण्डलधारिणी ।
 ऋद्धिदा ऋजुमार्गस्था ऋजुधर्मा ऋतुप्रदा ॥ २४ ॥

ઋગ્વેદનિલયા ઋજવી લુપ્તધર્મપ્રવર્તિની ।
 લૂતાશિવરસમ્ભૂતા લૂતાદિવિષહારિણી ॥ ૨૫ ॥
 એકાક્ષરા ચૈકમાત્રા ચૈકા ચૈકૈકનિષ્ઠિતા ।
 ઐન્દ્રી જ્યૈરાવતારૂઢા ચૈહિકામુષ્મિકપ્રદા ॥ ૨૬ ॥
 ઓઙ્કારા જ્યૌષધી ચોતા ચોતપ્રોતનિવાસિની ।
 ઔર્વા જ્યૌષધસમ્પન્ના ઔપાસનકૃલપ્રદા ॥ ૨૭ ॥
 અણ્ડમધ્યસ્થિતા દેવી ચાઃકારમનુરૂપિણી ।
 કાત્યાયની કાલરાત્રિઃ કામાક્ષી કામસુન્દરી ॥ ૨૮ ॥
 કમલા કામિની કાન્તા કામદા કાલકણ્ઠિની ।
 કરિકુમ્ભસ્તનભરા કરવીરસુવાસિની ॥ ૨૯ ॥
 કલ્યાણી કુણ્ડલવતી કુરુક્ષેત્રનિવાસિની ।
 કુરુવિન્દદલાકારા કુણ્ડલી કુમુદાલયા ॥ ૩૦ ॥
 કાલજિહ્વા કરાલાસ્થા કાલિકા કાલરૂપિણી ।
 કમનીયગુણા કાન્તિઃ કલાધારા કુમુદ્રતી ॥ ૩૧ ॥
 કૌશિકી કમલાકારા કામચારપ્રભાજિની ।
 કૌમારી કરુણાપાડ્ગી કકુબન્તા કરિપ્રિયા ॥ ૩૨ ॥
 કેસરી કેશવનુતા કદમ્બકુસુમપ્રિયા ।
 કાલિન્દી કાલિકા કાઞ્ચી કલશોદ્ભવસંસ્તુતા ॥ ૩૩ ॥
 કામમાતા કૃતુમતી કામરૂપા કૃપાવતી ।
 કુમારી કુણ્ડનિલયા કિરાતી કીરવાહના । ૩૪ ॥
 કૈકેયી કોકિલાલાપા કેતકી કુસુમપ્રિયા ।
 કમણ્ડલુધરા કાલી કર્મનિર્મૂલકારિણી ॥ ૩૫ ॥
 કલહંસગતિઃ કક્ષા કૃતકૌતુકમડ્ગલા ।
 કસ્તૂરીતિલકા કમ્પા કરીન્દ્રગમના કુહૂઃ ॥ ૩૬ ॥
 કર્પૂરલેપના કૃષ્ણા કપિલા કુહરાશ્રયા ।
 કૂટસ્થા કુધરા કમ્પા કુક્ષિસ્થાખિલવિષ્ટપા ॥ ૩૭ ॥
 ખડ્ગખેટકરા ખર્વા ખેચરી ખગવાહના ।
 ખટ્વાડ્ગધારિણી ખ્યાતા ખગરાજોપરિસ્થિતા ॥ ૩૮ ॥

भलघ्नी भण्डितजरा भण्डाभ्यानप्रदायिनी ।
 भण्डेन्दुतिलका गङ्गा गणेशगुडपूजिता ॥ ३९ ॥
 गायत्री गोमती गीता गान्धारी गानलोषुपा ।
 गौतमी गामिनी गाथा गन्धर्वाप्सरसेविता ॥ ४० ॥
 गोविन्द्यरणाकान्ता गुणत्रयविभाविता ।
 गन्धर्वी गह्वरी गोत्रा गिरीशा गडना गमी ॥ ४१ ॥
 गुडावासा गुणवती गुरुपापप्रणाशिनी ।
 गुर्वी गुणवती गुड्या गोमत्या गुणदायिनी ॥ ४२ ॥
 गिरिजा गुड्यमातङ्गी गरुड्यजवल्लभा ।
 गर्वापहारिणी गोदा गोकुलस्था गदाधरा ॥ ४३ ॥
 गोकर्णनिलयासक्ता गुड्यमण्डलवर्तिनी ।
 धर्मदा धनदा धाष्टा धोरदानवमर्दिनी ॥ ४४ ॥
 धृष्टिमन्त्रमयी धोषा धनसम्पातदायिनी ।
 धाष्टारवप्रिया धाष्टा धृष्टिसन्तुष्टकारिणी ॥ ४५ ॥
 धनादिमण्डला धूर्णा धृतायी धनवेगिनी ।
 ज्ञानधातुमयी यथा यथिता यारुडासिनी ॥ ४६ ॥
 यटुला यण्डिका यित्रा यित्रमात्यविभूषिता ।
 यतुर्भुजा यारुदन्ता यातुरी यरितप्रदा ॥ ४७ ॥
 यूलिका यित्रवस्त्रान्ता यन्द्रमःकर्णकुण्डला ।
 यन्द्रासा यारुदात्री यकोरी यन्द्रासिनी ॥ ४८ ॥
 यन्द्रिका यन्द्रघात्री य यौरी यौरा य यण्डिका ।
 यञ्चद्राज्वादिनी यन्द्रयूडा योरविनाशिनी ॥ ४९ ॥
 यारुयन्तनलिमाङ्गी यञ्चञ्चामरवीजिता ।
 यारुमध्या यारुगतिश्चन्द्रिला यन्द्ररूपिणी ॥ ५० ॥
 यारुलोमप्रिया यार्वारिता यङ्कबाहुका ।
 यन्द्रमण्डलमध्यस्था यन्द्रमण्डलदर्पणा ॥ ५१ ॥
 यङ्कवाकस्तनी येषा यित्रा यारुविलासिनी ।

ચિત્સ્વરૂપા ચન્દ્રવતી ચન્દ્રમાશ્વન્નપ્રિયા ॥ ૫૨ ॥
 યોદયિત્રી ચિરપ્રજ્ઞા ચાતકા ચારુહેતુકી ।
 છત્રયાતા છત્રધરા છાયા છન્નપરિચ્છદા ॥ ૫૩ ॥
 છાયાદેવીચ્છિદ્રનખ્યા છન્નેન્દ્રિયવિસર્પિણી ।
 છન્દોડનુષ્ટુપ્રતિષ્ઠાન્તા છિદ્રોપદ્રવભેદિની ॥ ૫૪ ॥
 છેદા છત્રેશ્વરી છિન્ના છુરિકા છેદનપ્રિયા ।
 જનની જન્મરહિતા જાતવેદા જગન્મયી ॥ ૫૫ ॥
 જાહ્લવી જટિલા જેત્રી જરામરણવર્જિતા ।
 જમ્બૂદ્વીપવતી જવાલા જયન્તી જલશાલિની ॥ ૫૬ ॥
 જિતેન્દ્રિયા જિતક્રોધા જિતામિત્રા જગત્પ્રિયા ।
 જાતરૂપમયી જિહ્વા જાનકી જગતી જરા ॥ ૫૭ ॥
 જનિત્રી જહ્નુતનયા જગત્રયહિતૈષિણી ।
 જવાલામુખી જપવતી જવરદ્વી જિતવિષ્ટપા ॥ ૫૮ ॥
 જિતાકાન્તમયી જવાલા જાગ્રતી જવરદેવતા ।
 જવલન્તી જલદા જયેષ્ઠા જયાઘોષાસ્ફોટદિઝમુખી ॥ ૫૯ ॥
 જમ્ભિની જૃમ્ભણા જૃમ્ભા જવલન્માણિક્યકુણ્ડલા ।
 ઝિઝ્ઝિકા ઝણનિર્ઘોષા ઝઝામારુતવેગિની ॥ ૬૦ ॥
 ઝલ્લરીવાદ્યકુશલા ઝરૂપા ઝભુજા સ્મૃતા ।
 ટકુભાણસમાયુક્તા ટકિન્નિ ટકુભેદિની ॥ ૬૧ ॥
 ટક્ટીગણકૃતાઘોષા ટકુનીયમહોરસા ।
 ટકુારકારિણી દેવી ઠઠશબ્દનિનાદિની ॥ ૬૨ ॥
 ડામરી ડાકિની ડિમ્ભા ડુણ્ડુમારૈકનિર્જિતા ।
 ડામરીતન્નમાર્ગસ્થા ડમ્કુમરુનાદિની ॥ ૬૩ ॥
 ડિણ્ડીરવસહા ડિમ્ભલસત્કીડાપરાયણા ।
 ઢુણ્ઢિવિદ્વેશજનની ઢક્કાહસ્તા ઢિલિવ્રજા ॥ ૬૪ ॥
 નિત્યજ્ઞાના નિરુપમા નિર્ગુણા નર્મદા નદી ।
 ત્રિગુણા ત્રિપદા તન્ત્રી તુલસીતરુણાતરુઃ ॥ ૬૫ ॥

त्रिविक्रमपदाकान्ता तुरीयपदगामिनी ।
 तरुणादित्यसङ्काशा तामसी तुङिना तुरा ॥ ६६ ॥
 त्रिकालज्ञानसम्पन्ना त्रिवेणी य त्रिलोचना ।
 त्रिशक्तिस्त्रिपुरा तुङ्गा तुरङ्गवदना तथा ॥ ६७ ॥
 तिमिङ्गिलगिला तीव्रा त्रिस्रोता तामसादिनी ।
 तन्त्रमन्त्रविशेषज्ञा तनुमध्या त्रिविष्टपा ॥ ६८ ॥
 त्रिसन्ध्या त्रिस्तनी तोषासंस्था तालप्रतापिनी ।
 ताटङ्गिनी तुषाराभा तुङिनायलवासिनी ॥ ६९ ॥
 तन्तुजालसमायुक्ता तारलारावलिप्रिया ।
 तिलडोमप्रिया तीर्था तमालकुसुमाकृतिः ॥ ७० ॥
 तारका त्रियुता तन्वी त्रिशङ्कुपरिवारिता ।
 तलोदरी तिलाभूषा ताटङ्गप्रियवाङ्मिनी ॥ ७१ ॥
 त्रिजटा तित्तिरी तृष्णा त्रिविधा तरुणाकृतिः ।
 तमकाञ्चनसङ्काशा तमकाञ्चनभूषणा ॥ ७२ ॥
 त्रैयम्बका त्रिवर्गा य त्रिकालज्ञानदायिनी ।
 तर्पणा तृप्तिदा तृप्ता तामसी तुम्बुरुस्तुता ॥ ७३ ॥
 ताक्षर्यस्था त्रिगुणाकारा त्रिभङ्गी तनुवल्लरिः ।
 थात्कारी थारवा थान्ता दौङ्मिनी दीनवत्सला ॥ ७४ ॥
 दानवान्तकरी दुर्गा दुर्गासुरनिर्बर्हिणी ।
 देवरीतिर्दिवारात्रिर्द्रौपदी दृष्टुभिस्वना ॥ ७५ ॥
 देवयानी दुरावासा दारिद्र्योद्भेदिनी दिवा ।
 दामोदरप्रिया दीप्ता दिग्वासा दिग्विमोङ्मिनी ॥ ७६ ॥
 दण्डकारण्यनिलया दण्डिनी देवपूजिता ।
 देवयन्धा दिविषदा द्वेषिणी दानवाकृतिः ॥ ७७ ॥
 दीनानाथस्तुता दीक्षा दैवतादिस्वरूपिणी ।
 धात्री धनुर्धरा धेनुर्धारिणी धर्मधारिणी ॥ ७८ ॥
 धरन्धरा धराधारा धनदा धान्यदोङ्मिनी ।
 धर्मशीला धनाध्यक्षा धनुर्वेदविशारदा ॥ ७९ ॥

धृतिर्धन्या धृतपदा धर्मराजप्रिया ध्रुवा ।
 धूमावती धूमकेशी धर्मशास्त्रप्रकाशिनी ॥ ८० ॥
 नन्दा नन्दप्रिया निद्रा नृनुता नन्दनात्मिका ।
 नर्मदा नलिनी नीला नीलकण्ठसमाश्रया ॥ ८१ ॥
 नारायणप्रिया नित्या निर्मला निर्गुणा निधिः ।
 निराधारा निरुपमा नित्यशुद्धा निरञ्जना ॥ ८२ ॥
 नादभिन्दुकलातीता नादभिन्दुकलात्मिका ।
 नृसिंहिनी नगधरा नृपनागविभूषिता ॥ ८३ ॥
 नरककलेशशमनी नारायणपदोद्भवा ।
 निरवधा निराकारा नारदप्रियकारिणी ॥ ८४ ॥
 नानाज्योतिःसमाभ्याता निधिदा निर्मलात्मिका ।
 नवसूत्रधरा नीतिर्निरुपद्रवकारिणी ॥ ८५ ॥
 नन्दजा नवरत्नाढ्या नैमिषारण्यवासिनी ।
 नवनीतप्रिया नारी नीलशुभ्रतनिःस्वना ॥ ८६ ॥
 निमेषिणी नदीतृपा नीलग्रीवा निशीश्वरी ।
 नामावलिर्निशुम्भघ्नी नागलोकनिवासिनी ॥ ८७ ॥
 नवजाभ्रूनदप्रभ्या नागलोकधिदेवता ।
 नूपुराङ्कान्तथरणा नरचित्तप्रमोदिनी ॥ ८८ ॥
 निमग्नारक्तनयना निर्धातसमनिःस्वना ।
 नन्दनोधाननिलया निर्व्यूढोपरिथारिणी ॥ ८९ ॥
 पार्वती परमोदारा परब्रह्मात्मिका परा ।
 पञ्चकोशविनिर्मुक्ता पञ्चपातकनाशिनी ॥ ९० ॥
 परचित्तविधानज्ञा पञ्चिका पञ्चतृपिणी ।
 पूर्णिमा परमा प्रीतिः परतेजः प्रकाशिनी ॥ ९१ ॥
 पुराणी पौरुषी पुण्या पुण्डरीकनिभेक्षणा ।
 पातालतलनिर्मग्न प्रीता प्रीतिविवर्धिनी ॥ ९२ ॥
 पावनी पादसङ्घिता पेशला पवनाशिनी ।

प्रजापतिः परिश्रान्ता पर्वतस्तनमाडला ॥ ८३ ॥
 पद्मप्रिया पद्मसंस्था पद्माक्षी पद्मसम्भवा ।
 पद्मपत्रा पद्मपदा पद्मिनी प्रियभाषिणी ॥ ८४ ॥
 पशुपाशविनिर्मुक्ता पुरन्ध्री पुरवासिनी ।
 पुष्कला पुरुषा पर्वी पारिजातसुमप्रिया ॥ ८५ ॥
 पतिप्रता पवित्राङ्गी पुष्पडासपरायणा ।
 प्रज्ञावतीसुता पौत्री पुत्रपूज्या पयस्विनी ॥ ८६ ॥
 पट्टिपाशधरा पङ्क्तिः पितृलोकप्रदायिनी ।
 पुराणी पुण्यशीला य प्रएतार्तिविनाशिनी ॥ ८७ ॥
 प्रद्युम्नजननी पुष्टा पितामहपरिग्रहा ।
 पुण्डरीकपुरावासा पुण्डरीकसमानना ॥ ८८ ॥
 पृथुजङ्घा पृथुभुजा पृथुपादा पृथूदरी ।
 प्रवालशोभा पिङ्गाक्षी पीतवासाः प्रयापवा ॥ ८९ ॥
 प्रसवा पुष्टिदा पुण्या प्रतिष्ठा प्रणवागतिः ।
 पञ्चवर्णा पञ्चवाणी पञ्चिका पञ्जरस्थिता ॥ ९० ॥
 परमाया परज्योतिः परप्रीतिः परागतिः ।
 पराकाष्ठा परेशानी पावनी पावकधृतिः ॥ ९०१ ॥
 पुण्यभद्रा परिच्छेद्या पुष्पडासा पृथूदरी ।
 पीताङ्गी पीतवसना पीतशय्या पिशाचिनी ॥ ९०२ ॥
 पीतकिया पिशाचघ्नी पाटलाक्षी पटुकिया ।
 पञ्चभङ्गप्रियायारा पूतनाप्राणघातिनी ॥ ९०३ ॥
 पुन्नागवनमध्यस्था पुण्यतीर्थनिधेविता ।
 पञ्चाङ्गी य पराशक्तिः परमाह्लादकारिणी ॥ ९०४ ॥
 पुष्पकाण्डस्थिता पूषा पोषिताभिलविष्टपा ।
 पानप्रिया पञ्चशिखा पन्नगोपरिशायिनी ॥ ९०५ ॥
 पञ्चमात्रात्मिका पृथ्वी पथिका पृथुदोहिनी ।
 पुराणन्यायमीमांसा पाटली पुष्पगन्धिनी ॥ ९०६ ॥

પુણ્યપ્રજા પારદાત્રી પરમાર્જેકગોચરા ।
 પ્રવાલશોભા પૂર્ણાશા પ્રણવા પલ્લવોદરી ॥ ૧૦૭ ॥
 કૃલિની કૃલદા કૃલ્ગુઃ કૃલ્કારી કૃલકાકૃતિઃ ।
 કૃણીન્દ્રભોગશયના કૃણિમણ્ડલમણ્ડિતા ॥ ૧૦૮ ॥
 બાલબાલા બહુમતા બાલાતપનિભાંશુકા ।
 બલભદ્રપ્રિયા વન્દ્યા વડવા બુદ્ધિસંસ્તુતા ॥ ૧૧૨ ॥
 બન્દીદેવી બિલવતી બડિશઘ્ની બલિપ્રિયા ।
 બાન્ધવી બોધિતા બુદ્ધિર્બન્ધુકકુસુમપ્રિયા ॥ ૧૧૦ ॥
 બાલભાનુપ્રભાકારા બ્રાહ્મી બ્રાહ્મણદેવતા ।
 બૃહસ્પતિસ્તુતા વૃન્દા વૃન્દાવનવિહારિણી ॥ ૧૧૧ ॥
 બાલાકિની બિલાહારા બિલવાસા બહૂદકા ।
 બહુનેત્રા બહુપદા બહુકર્ણાવતંસિકા ॥ ૧૧૨ ॥
 બહુબાહુયુતા બીજરૂપિણી બહુરૂપિણી ।
 બિન્દુનાદકલાતીતા બિન્દુનાદસ્વરૂપિણી ॥ ૧૧૩ ॥
 બદ્ધગોધાડ્ગુલિત્રાણા બદ્યશ્રમવાસિની ।
 બૃન્દારકા બૃહત્સ્કન્ધા બૃહતી બાણપાતિની ॥ ૧૧૪ ॥
 વૃન્દાધ્યક્ષા બહુનુતા વનિતા બહુવિક્રમા ।
 બદ્ધપદ્માસનાસીના બિલ્વપત્રતલસ્થિતા ॥ ૧૧૫ ॥
 બોધિદ્રુમનિજાવાસા બડિસ્થા બિન્દુદર્પણા ।
 બાલા બાણાસનવતી વડવાનલવેગિની ॥ ૧૧૬ ॥
 બ્રહ્માણ્ડબહિરન્તઃસ્થા બ્રહ્મકકુણ્ડાસૂત્રિણી ।
 ભવાની ભીષણવતી ભાવિની ભયહારિણી ॥ ૧૧૭ ॥
 ભદ્રકાલી ભુજડ્ગાક્ષી ભારતી ભારતાશયા ।
 ભૈરવી ભીષણાકારા ભૂતિદા ભૂતિમાલિની ॥ ૧૧૮ ॥
 ભામિની ભોગનિરતા ભદ્રદા ભૂરિવિક્રમા ।
 ભૂતવાસા ભૃગુલતા ભાર્ગવી ભૂસુરાર્ચિતા ॥ ૧૧૯ ॥
 ભાગીરથી ભોગવતી ભવનસ્થા ભિષગ્વરા ।
 ભામિની ભોગિની ભાષા ભવાની ભૂરિદક્ષિણા ॥ ૧૨૦ ॥

भर्गात्मिका भीमवती भवबन्धविमोचिनी ।
 भजनीया भूतघात्रीरञ्जिता भुवनेश्वरी ॥ १२१ ॥
 भुजङ्गवलयया भीमा भेरुण्डा भागधेयिनी ।
 माता माया मधुमती मधुजिह्वा मधुप्रिया ॥ १२२ ॥
 मडादेवी मडाभागा मालिनी मीनलोचना ।
 मायातीता मधुमती मधुमांसा मधुद्रवा ॥ १२३ ॥
 मानवी मधुसम्भूता मिथिलापुरवासिनी ।
 मधुकैटभसंलर्नी मेदिनी मेघमालिनी ॥ १२४ ॥
 मन्दोदरी मडामाया मैथिली मसृणप्रिया ।
 मडालक्ष्मीर्मडाकाली मडाकन्या मधेश्वरी ॥ १२५ ॥
 माडेन्द्री मेरुतनया मन्दारकुसुमार्थिता ।
 मञ्जुमञ्जुरथरणा मोक्षदा मञ्जुभाषिणी ॥ १२६ ॥
 मधुरद्राविणी मुद्रा मलया मलयान्विता ।
 मेघा मरकतश्यामा भागधी मेनकात्मजा ॥ १२७ ॥
 मडामारी मडावीरा मडाश्यामा मनुस्तुता ।
 मातृका भिडिराभासा मुकुन्दपदविह्वला ॥ १२८ ॥
 मूलाधारस्थिता मुग्धा मणिपूरकवासिनी ।
 मृगाक्षी मलिषारुढा मलिषासुरमर्दिनी ॥ १२९ ॥
 योगासना योगगम्या योगा यौवनकाश्रया ।
 यौवनी युद्धमध्यस्था यमुना युगधारिणी ॥ १३० ॥
 यक्षिणी योगयुक्ता य यक्षराजप्रसूतिनी ।
 यात्रा यानविधानज्ञा यदुवंशसमुद्भवा ॥ १३१ ॥
 यकारादिलकारान्ता याजुषी यज्ञरूपिणी ।
 यामिनी योगनिरता यातुधानभयङ्करी ॥ १३२ ॥
 रुड्मिणी रमणी रामा रेवती रेणुका रतिः ।
 रौद्री रौद्रप्रियाकारा राममाता रतिप्रिया ॥ १३३ ॥
 रोहिणी राजयदा रेवा रमा राजवलोचना ।

राकेशी रुपसम्पन्ना रत्नसिंहासनस्थिता ॥ १३४ ॥

रक्तमाल्याम्बरधरा रक्तगन्धानुलेपना ।

राजकुसुमसमावृता रम्भा रक्तबलिप्रिया ॥ १३५ ॥

रमणीययुगाधारा राजिताभिलभूतला ।

रुरुचर्मपरीधाना रथिनी रत्नमालिका ॥ १३६ ॥

रोगेशी रोगशमनी राविणी रोमहर्षिणी ।

रामयन्द्रपदाकान्ता रावणख्येदकारिणी ॥ १३७ ॥

रत्नवस्त्रपरिच्छन्ना रथस्था रुक्मभूषणा ।

लज्जाधिदेवता लोला ललिता लिङ्गधारिणी ॥ १३८ ॥

लक्ष्मीर्लोला लुभविषा लोकिनी लोकविश्रुता ।

लज्जा लम्बोदरी देवी ललना लोकधारिणी ॥ १३९ ॥

वरदा वन्दिता विद्या वैष्णवी विमलाङ्गतिः ।

वाराही विरजा वर्षा वरलक्ष्मीर्विलासिनी ॥ १४० ॥

विनता व्योममध्यस्था वारिजासनसंस्थिता ।

वारुणी वेषुसम्भूता वीतिढोत्रा विरूपिणी ॥ १४१ ॥

वायुमण्डलमध्यस्था विष्णुरुपा विधिप्रिया ।

विष्णुपत्नी विष्णुमती विशालाक्षी वसुन्धरा ॥ १४२ ॥

वामदेवप्रिया वेला वज्रिणी वसुदोहिनी ।

वेदाक्षरपरीताङ्गी वाजपेयकृत्प्रदा ॥ १४३ ॥

वासवी वामजननी वैकुण्ठनिलया वरा ।

व्यासप्रिया वर्मधरा वाल्मीकिपरिसेविता ॥ १४४ ॥

शाकम्भरी शिवा शान्ता शारदा शरणागतिः ।

शातोदरी शुभाचारा शुम्भासुरविमर्दिनी ॥ १४५ ॥

शोभावती शिवाकारा शङ्करार्थशरीरिणी ।

शोणा शुभाशया शुभ्रा शिरःसन्धानकारिणी ॥ १४६ ॥

शरावती शरानन्दा शरज्जयोत्सना शुभानना ।

शरभा शूलिनी शुद्धा शबरी शुकवाहना ॥ १४७ ॥

श्रीमती श्रीधरानन्दा श्रवणानन्ददायिनी ।
 शर्वाणी शर्वरीवन्दा षड्भाषा षड्तुप्रिया ॥ १४८ ॥
 षडाधारस्थिता देवी षण्मुष्प्रियकारिणी ।
 षड्ङ्गुपसुमत्तिसुरासुरनमस्कृता ॥ १४९ ॥
 सरस्वती सदाधारा सर्वमङ्गलकारिणी ।
 सामगानप्रिया सूक्ष्मा सावित्री सामसम्भवा ॥ १५० ॥
 सर्वावासा सदानन्दा सुस्तनी सागराम्भरा ।
 सर्वैश्वर्यप्रिया सिद्धिः साधुबन्धुपराङ्मा ॥ १५१ ॥
 सप्तर्षिभण्डलगता सोमभण्डलवासिनी ।
 सर्वज्ञा सान्द्रकरुणा समानाधिकवर्जिता ॥ १५२ ॥
 सर्वोत्तुङ्गा सङ्गळीना सद्गुणा सकलेष्टदा ।
 सरधा सूर्यतनया सुकेशी सोमसंलतिः ॥ १५३ ॥
 छिरण्यवर्णा हरिणी ह्रीङ्गारी लंसवाहिनी ।
 क्षौमवस्त्रपरीताङ्गी क्षीराब्धितनया क्षमा ॥ १५४ ॥
 गायत्री चैव सावित्री पार्वती च सरस्वती ।
 वेदगर्भा वरारोडा श्रीगायत्री पराम्बिका ॥ १५५ ॥
 एति साहस्रकं नाम्नां गायत्र्याश्चैव नारद ।
 पुण्यदं सर्वपापघ्नं महासम्पत्तिदायकम् ॥ १५६ ॥
 अथ नामानि गायत्र्यास्तोषोत्पत्तिकराणि हि ।
 अष्टम्यां च विशेषेण पठितव्यं द्विजैः सह ॥ १५७ ॥
 जपं कृत्वा लोमपूजाध्यानं कृत्वा विशेषतः ।
 यस्मै कस्मै न दातव्यं गायत्र्यास्तु विशेषतः ॥ १५८ ॥
 सुभक्ताय सुशिष्याय वक्तव्यं भूसुराय वै ।
 भ्रष्टेभ्यः साधकेभ्यश्च भान्धवेभ्यो न दृश्येत् ॥ १५९ ॥
 यद्गुले विभितं शास्त्रं भयं तस्य न कस्यचित् ।
 यञ्चलापि स्थिरा भूत्वा कमला तत्र तिष्ठति ॥ १६० ॥
 एदं रत्नं परमं गुड्याद्गुड्यतरं भलत् ।
 पुण्यप्रदं मनुष्याणां हरिद्राणां निधिप्रदम् ॥ १६१ ॥

भोक्षप्रदं मुमुक्षूणां कामिनां सर्वकामदम् ।
 रोगाद्धै मुच्यते रोगी बद्धो मुच्येत बन्धनात् ॥ १६२ ॥
 ब्रह्मभक्त्यासुरापानसुवर्षस्तेयिनो नराः ।
 गुरुतल्पगतो वापि पातकान्मुच्यते सकृत् ॥ १६३ ॥
 असत्प्रतिग्रहायैवात्मक्षयमक्षाद्धिशेषतः ।
 पाप्माण्डानृतमुच्येभ्यः पठनादेव मुच्यते ॥ १६४ ॥
 धृष्टं रजस्यममलं मयोक्तं पद्मजोद्भव ।
 ब्रह्मसायुज्यदं नृणां सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १६५ ॥
 धृति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संछितायां
 द्वादशस्कन्धे गायत्रीसहस्रनामस्तोत्रवर्णनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ १२.६ ॥

१२.७ सप्तमोऽध्यायः । मन्त्रदीक्षाविधिवर्णनम् ।

नारद उवाच ।
 श्रुतं सहस्रनामाप्यं श्रीगायत्र्याः हृत्प्रदम् ।
 स्तोत्रं मञ्जुत्रतिकरं महाभाग्यकरं परम् ॥ १ ॥
 अधुना श्रोतुमिच्छामि दीक्षालक्षणमुत्तमम् ।
 विना येन न सिध्येत देवीमन्त्रेऽधिकारिता ॥ २ ॥
 ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां विशां स्त्रीणां तथैव च ।
 सामान्यविधिना सर्वं विस्तरेण वद प्रभो ॥ ३ ॥
 श्रीनारायण उवाच ।
 शृणु दीक्षां प्रवक्ष्यामि शिष्याणां भावितात्मनाम् ।
 देवाग्निगुरुपूजादावधिकारो यथा भवेत् ॥ ४ ॥
 द्विष्यं ज्ञानं छि या दद्यात्सूर्यात्पापक्षयं तु या ।
 सैव दीक्षेति सम्प्रोक्ता वेदतन्त्रविशारदैः ॥ ५ ॥
 अवश्यं सा तु कर्तव्या यतो बहुकृला मता ।
 गुरुशिष्यावुभावाप्यतिशुद्धावपेक्षितौ ॥ ६ ॥
 गुरुस्तु विधिवत्प्रातः कृत्यं सर्वं विधाय च ।

स्नानसन्ध्यादिकं सर्वं यथाविधि विधाय च ॥ ७ ॥
 कमण्डलुकरो मौनी गृहं यायात्सरित्तटात् ।
 यागमण्डपमासाद्य विशेत्तत्रासने वरे ॥ ८ ॥
 आचम्य प्राणानाचम्य गन्धपुष्पविमिश्रितम् ।
 सप्तवारास्त्रमन्त्रेण जप्तं वारि सुसाधयेत् ॥ ९ ॥
 वारिणा तेन मतिमानस्त्रमन्त्रं समुच्यरन् ।
 प्रोक्षयेद्द्वारमभिलं ततः पूजां समाचरेत् ॥ १० ॥
 उर्ध्वोर्दुम्भरके देवं गणनाथं तथा श्रियम् ।
 सरस्वतीं नाममन्त्रैः पूजयेद्गन्धपुष्पकैः ॥ ११ ॥
 द्वारदक्षिणशाखायां गङ्गां विघ्नेशमर्थयेत् ।
 द्वारस्य वामशाखायां क्षेत्रपालं च सूर्यजम् ॥ १२ ॥
 देव्यां पूजयेदस्त्रदेवतामस्त्रमन्त्रतः ।
 सर्वं देवीमयं दृश्यमिति सञ्चिन्त्य सर्वतः ॥ १३ ॥
 दिव्यानुत्सारयेद्दिग्भानस्त्रमन्त्रजपेन तु ।
 अन्तरिक्षगतान्विघ्नान्यादघातैस्तु भूमिगान् ॥ १४ ॥
 वामशाखां स्मृशन्ध्यात्प्रविशेद्दक्षिणाङ्घ्रिणा ।
 प्रविश्य कुम्भं संस्थाप्य सामान्यार्धं विधाय च ॥ १५ ॥
 तेन यार्धजलेनापि नैरृत्यां दिशि पूजयेत् ।
 वास्तुनाथं पद्मयोनिं गन्धपुष्पाक्षतादितिः ॥ १६ ॥
 ततः कुर्यात्पञ्चगव्यं तेन यार्धोर्दकेन च ।
 तोरणस्तम्भपर्यन्तं प्रोक्षयेन्मण्डपं गुरुः ॥ १७ ॥
 सर्वं देवीमयं येदं भावयेन्मनसा किल ।
 भूलमन्त्रं जपन्मक्त्या प्रोक्षणं स्याच्छरणुना ॥ १८ ॥
 शरमन्त्रं समुच्यार्थं ताडयेन्मण्डपक्षमाम् ।
 दुम्भन्त्रं तु समुच्यार्थं कुर्यादभ्युक्ष्वाणं ततः ॥ १९ ॥
 धूपयेदन्तरं धूपैर्विडिरान् विडिरेत्ततः ।
 मार्जयेत्तांस्तु मार्जन्या कुशनिर्मितया पुनः ॥ २० ॥
 षष्ठानदिशि तत्पुञ्जं कृत्वा संस्थापयेन्मुने ।

પુણ્યાહવાચનં કૃત્વા દીનાનાથાંશ્ચ તોષયેત્ ॥ ૨૧ ॥

વિશેન્મુદ્રાસને પશ્ચાન્નમસ્કૃત્ય ગુરું નિજમ્ ।

પ્રાઙ્મુખો વિધિવદ્ધ્યાત્વા દેયમન્ત્રસ્ય દેવતામ્ ॥ ૨૨ ॥

ભૂતશુદ્ધ્યાદિકં કૃત્વા પૂર્વોક્તેનૈવ વર્ત્તના ।

ઋષ્યાદિન્યાસકં કુર્યાદ્દેયમન્ત્રસ્ય વૈ મુને ॥ ૨૩ ॥

ન્યસેન્મુનિં તુ શિરસિ મુખે છન્દઃ સમીરિતમ્ ।

દેવતાં હૃદયામ્ભોજે ગુહ્યે બીજં તુ પાદયોઃ ॥ ૨૪ ॥

શક્તિં વિન્યસ્ય પશ્ચાત્તુ તાલત્રયરવાત્તતઃ ।

દિગ્બન્ધં કારયેત્પશ્ચાચ્છોટિકાભિસ્ત્રિભિર્નરઃ ॥ ૨૫ ॥

પ્રાણાયામં તતઃ કૃત્વા મૂલમન્ત્રમનુસ્મરન્ ।

માતૃકાં વિન્યસેદ્દેહે તત્પ્રકારસ્તથોચ્યતે ॥ ૨૬ ॥

ઐં અં નમ ઇતિ પ્રોચ્ય ન્યસેચ્છિરસિ મન્ત્રવિત્ ।

એવમેવ તુ સર્વેષુ ન્યસેક્ત્યાનેષુ વૈ મુને ॥ ૨૭ ॥

મૂલમન્ત્રં ષડ્ગં ચ ન્યસેદ્ગોષુ સત્તમઃ ।

અડ્ગુષ્ઠાદિષ્વડ્ગુલીષુ હૃદયાદિષુ ચ ક્રમાત્ ॥ ૨૮ ॥

નમઃ સ્વાહાવષ્ડ્યુક્તૈર્હૃદૃવૌષટ્કટ્પદાન્વિતૈઃ ।

પ્રણવાદિયુતૈર્મન્ત્રૈઃ ષડ્ભિરેવ ષડ્ગકમ્ ॥ ૨૯ ॥

વર્ણન્યાસાદિકં પશ્ચાન્મૂલમન્ત્રસ્ય યોજયેત્ ।

સ્થાનેષુ તત્તલ્લ્વોક્તેષ્વિતિ ન્યાસવિધિઃ સ્મૃતઃ ॥ ૩૦ ॥

તતો નિજે શરીરેડસ્મિંશ્ચિન્તયેદાસનં શુભમ્ ।

દક્ષાંસે ચ ન્યસેદ્ધૃમ્ વામાંસે જ્ઞાનમેવ ચ ॥ ૩૧ ॥

વામોરૌ ચાપિ વૈરાગ્યં દક્ષોરાવથ વિન્યસેત્ ।

ઐશ્વર્યં મુખદેશે તુ મુને ધ્યાયેદધર્મકમ્ ॥ ૩૨ ॥

વામપાર્શ્વે નાભિદેશે દક્ષપાર્શ્વે તથા પુનઃ ।

નગાદીશ્ચાપિ જ્ઞાનાદીન્યૂર્વોક્તાનેવ વિન્યસેત્ ॥ ૩૩ ॥

પાદા ધર્માદયઃ પ્રોક્તાઃ પીઠસ્ય મુનિસત્તમ ।

અધર્માદ્યાસ્તુ ગાત્રાણિ સ્મૃતાનિ મુનિપુડ્ગવૈઃ ॥ ૩૪ ॥

मध्येऽनन्तं लृष्टि स्थाने न्यसेन्मृदासने स्थले ।

प्रपञ्चपद्मं विमलं तस्मिन्सूर्येन्दुपावकान् ॥ ३५ ॥

न्यसेत्कलायुतान्मन्त्री सङ्क्षेपात्ता वदाम्यहम् ।

सूर्यस्य द्वादश कलास्ता षण्ढोः षोडश स्मृताः ॥ ३६ ॥

दश वह्निः कलाः प्रोक्तास्ताभिर्युक्तास्तु तान्स्मरेत् ।

सत्त्वं रजस्तमश्चैव न्यसेत्तेषामथोपरि ॥ ३७ ॥

आत्मानमन्तरात्मानं परमात्मानमेव य ।

ज्ञानात्मानं न्यसेद्विद्वानित्थं पीठस्य कल्पना ॥ ३८ ॥

अमुकासनाय नम इति मन्त्रेण साधकः ।

आसनं पूजयित्वा तु तस्मिन्ध्यायेत्यराम्भिकाम् ॥ ३९ ॥

कल्पोक्तविधिना मन्त्री देयमन्त्रस्य देवताम् ।

मानसैरुपचारैश्च पूजयेत्तां यथाविधि ॥ ४० ॥

मुद्राः प्रदशयिद्विद्वान्कलोक्ता मोदकारिकाः ।

याभिर्विरचिताभिस्तु मोदो देव्यास्तु जायते ॥ ४१ ॥

श्रीनारायण उवाच ।

ततः स्ववामभागात्रे षट्कोणोपरि वर्तुलम् ।

यत्पुरस्त्रयुतं सम्पुष्पमध्ये माण्डलमालिषेत् ॥ ४२ ॥

मध्ये त्रिकोणं संलिप्य शङ्खमुद्रां प्रदशयित् ।

षडङ्गानि य षट्कोणेष्वर्थयेत्कुसुमादिभिः ॥ ४३ ॥

अञ्च्याद्विषु तु कोणेषु षडङ्गार्चनमाचरेत् ।

आधारपात्रमादाय शङ्खस्य मुनिसत्तम ॥ ४४ ॥

अस्त्रमन्त्रेण सम्प्रोक्ष्य स्थापयेत्तत्र माण्डले ।

मं वह्निमाण्डलायोज्ज्वा ततो दशकलात्मने ॥ ४५ ॥

अमुकदेव्या अर्घ्यपात्रस्थानाय नम इत्यपि ।

मन्त्रोऽयमुक्तः शङ्खस्याप्याधारस्थापने ब्रुवैः ॥ ४६ ॥

आधारे पूर्वमारभ्य प्रदक्षिणक्रमेण तु ।

दश वह्निःकलाः पूज्या वह्निमाण्डलसंस्थिताः ॥ ४७ ॥

ततो वै मूलमन्त्रेण प्रोक्षितं शङ्खमुत्तमम् ।

स्थापयेत्तत्र याधारे मूलमन्त्रमनुस्मरन् ॥ ४८ ॥

अं सूर्यमण्डलायोज्ज्वा द्वादशान्ते कलात्मने ।

अमुकदिव्यर्धपात्राय नम इत्युच्यरेत्ततः ॥ ४९ ॥

शं शङ्भाय पदं प्रोच्य नम इत्येतदुच्यरेत् ।

प्रोक्षयेत्तेन तं शङ्खं तस्मिन्द्वादश पूजयेत् ॥ ५० ॥

सूर्यस्य द्वादश कलास्तपन्याद्या यथाक्रमम् ।

विलोममातृकां प्रोच्य मूलमन्त्रं विलोमकम् ॥ ५१ ॥

जलैरापूरयेच्छङ्खं तत्र येनोः कलां न्यसेत् ।

ॐ सोममण्डलायोज्ज्वान्ते षोडशकलात्मने ॥ ५२ ॥

अमुकाध्यामृतायेति हृन्मन्त्रान्तो मनुः स्मृतः ।

पूजयेन्मनुना तेन जलं तु सृष्टिमुद्रया ॥ ५३ ॥

तीर्थान्यावाह्य तत्रैवाप्यष्टकृत्वो जपेन्मनुम् ।

षडङ्गानि जले न्यस्य हृदा सम्पूजयेदपः ॥ ५४ ॥

अष्टकृत्वो जपेन्मूलं छाद्येन्मत्स्यमुद्रया ।

ततो दक्षिणदिग्भागे शङ्खस्य प्रोक्षणीं न्यसेत् ॥ ५५ ॥

शङ्खाम्बु किञ्चिन्निक्षिप्य प्रोक्षयेत्तेन सर्वतः ।

पूजद्रव्यं निजात्मानं विशुद्धं भावयेत्ततः ॥ ५६ ॥

श्रीनारायणाय उवाच ।

ततः स्वपुरतो वेधां सर्वतोभद्रमण्डलम् ।

संलिप्य कर्णिकामध्यं पूरयेच्छालिताण्डुलैः ॥ ५७ ॥

आस्तीर्य दर्भास्तत्रैव न्यसेत्सूर्यं सलक्षणम् ।

आधारशक्तिमारभ्य पीठमन्वन्तमर्थयेत् ॥ ५८ ॥

निर्घ्राणं कुम्भमाद्याप्यस्त्राद्भिः क्षालितान्तरम् ।

तन्तुना वेष्टयेत्तं तु त्रिगुणेनारुणेन च ॥ ५९ ॥

नवरत्नोदरं कुर्याद्युतं गन्धादिपूजितम् ।

स्थापयेत्तत्र पीठं तु तारमन्त्रेण देशिकः ॥ ६० ॥

औक्ष्यं कुम्भस्य पीठस्य भावयेत्पूरयेत्ततः ।

मातृकां प्रतिलोमेन जपंस्तीर्थोदकेभुने ॥ ६१ ॥

मूलमन्त्रं य सञ्जघ्य पूरयेद्देवताधिया ।
अश्वत्थपनसाम्राणां कोमलैर्नवपल्लवैः ॥ ६२ ॥
छादयेत्कुम्भवदनं यषकं सङ्कलाक्षतम् ।
संस्थापयेत् मतिमान् वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥ ६३ ॥
प्राणस्थापनमन्त्रेण प्राणस्थापनमाचरेत् ।
आवाहनादिमुद्राभिर्भोदयेद्देवतां पराम् ॥ ६४ ॥
ध्यायेत्तां परमेशानीं कल्पोक्तेन प्रकारतः ।
स्वागतं कुशलप्रश्नं देव्या अग्रे समुच्यरेत् ॥ ६५ ॥
पादं दधात्ततोऽप्यर्घ्यं ततश्चायमनीयकम् ।
मधुपर्कं य सात्स्यङ्गं देव्यै स्नानं निवेदयेत् ॥ ६६ ॥
वाससी य ततो दधाद्रक्ते क्षौमे सुनिर्मले ।
नानामण्डिगण्डिकाणां कल्याणल्ययेत्ततः ॥ ६७ ॥
मनुना पुटितैर्वर्णैर्मातृकाया विधानतः ।
देव्या अङ्गेषु विन्यस्य यन्मनाद्यैः समर्चयेत् ॥ ६८ ॥
गन्धः कालागुरुभवः कर्पूरेण समन्वितः ।
काशमीरं यन्मनं यापि कस्तूरीसङ्घितं मुने ॥ ६९ ॥
कुन्दपुष्पादिपुष्पाणि परदेव्यै समर्पयेत् ।
धूपोऽगुरुपुरुप्रातोशीरयन्मनशर्कराः ॥ ७० ॥
मधुमिश्राः स्मृता देव्याः प्रिया धूपात्मना सदा ।
दीपाननेकान्त्वाथ नैवेद्यं दृश्येत्सुधीः ॥ ७१ ॥
प्रतिद्रव्यं जलं दधात्प्रोक्षाणीस्थं न यान्यथा ।
ततः कुर्यादङ्गपूजां कल्पोक्तावरणानि य ॥ ७२ ॥
साङ्गां देवीमथाव्यर्च्य वैश्वदेवं ततश्चरेत् ।
दक्षिणे स्थण्डिलं कृत्वा तत्राधाय लुताशनम् ॥ ७३ ॥
मूर्तिस्थां देवतां तत्रावाह्य सम्पूज्य य कृमात् ।
तारव्यालृतिभिर्लुत्वा मूलमन्त्रेण वै ततः ॥ ७४ ॥
पञ्चविंशतिवारं तु पायसेन ससर्पिषा ।

હુનેત્પશ્ચાદ્વ્યાહૃતિભિઃ પુનશ્ચ જુહુયાન્મુને ॥ ૭૫ ॥

ગન્ધાદૈર્યયિત્વા ચ દેવીં પીઠે તુ યોજયેત્ ।

વહ્નિં વિસૃજ્ય હવિષા પરિતો વિકિરેદ્ભલિમ્ ॥ ૭૬ ॥

દેવતાયાઃ પાર્ષદેભ્યો ગન્ધપુષ્પાદિસંયુતાન્ ।

પગ્ચોપચારાન્દત્વાથ તામ્બૂલં છત્રચામરે ॥ ૭૭ ॥

દધાદેવ્યૈ તતો મન્ત્રં સહસ્રાવૃત્તિતો જપેત્ ।

જપં સમર્ચ્ય ચૈશાન્ધ્યાં વિકિરે દિશિ સંસ્થિતે ॥ ૭૮ ॥

કર્કરીં સ્થાપયેત્તસ્યાં દુર્ગામાવાહ્ય પૂજયેત્ ।

રક્ષ રક્ષેતિ ચોચ્ચાર્યં નાલમુક્તેન વારિણા ॥ ૭૯ ॥

અસ્ત્રમન્ત્રં જપન્દેશં સેચયેત્તુ પ્રદક્ષિણમ્ ।

કર્કરીં સ્થાપયેત્સ્થાને પૂજયેચ્ચાસ્ત્રદેવતામ્ ॥ ૮૦ ॥

પશ્ચાદ્ગુરુસ્તુ શિષ્યેણ સહ ભુગ્જીત વાગ્યતઃ ।

તસ્યાં રાત્રી તુ તદ્વેદ્યાં નિદ્રાં કુર્યાત્પ્રયત્નતઃ ॥ ૮૧ ॥

શ્રીનારાયણ ઉવાચ ।

તતઃ કુણ્ડસ્ય સંસ્કારં સ્થાણ્ડિલસ્ય ચ વા મુને ।

પ્રવક્ષ્યામિ સમાસેન યથાવિધિ વિધાનતઃ ॥ ૮૨ ॥

મૂલમન્ત્રં સમુચ્ચાર્યં વીક્ષયેદસ્ત્રમન્ત્રતઃ ।

પ્રોક્ષયેત્તાડનં કુર્યાત્તેનૈવ કવચેન તુ ॥ ૮૩ ॥

અભ્યુક્ષણં સમુદ્દિષ્ટં તિસ્રસ્તિસ્રસ્તતઃ પરમ્ ।

પ્રાગગ્રા ઉદગગ્રાશ્ચ લિખેલ્લેખાઃ સમન્તતઃ ॥ ૮૪ ॥

પ્રણવેન સમભ્યુક્ષ્ય પીઠં દેવ્યાઃ સમર્ચયેત્ ।

આધારશક્તિમારભ્ય પીઠમન્ત્રાવસાનકમ્ ॥ ૮૫ ॥

તસ્મિન્પીઠે સમાવાહ્ય શિવૌ પરમકારણૌ ।

ગન્ધાદૈરુપચારૈશ્ચ પૂજયેત્તૌ સમાહિતઃ ॥ ૮૬ ॥

દેવીં ધ્યાયેદ્દતુસ્નાતાં સંસક્તાં શકુરેણ તુ ।

કામાતુરાં તથોઃ ક્રીડાં કિઞ્ચિત્કાલં વિભાવયેત્ ॥ ૮૭ ॥

અથ વહ્નિં સમાદાય પાત્રેણ પુરતો ન્યસેત્ ।

કૃત્યાદાંશં પરિત્યજ્ય પૂર્વોક્તૈર્વીક્ષણાદિભિઃ ॥ ૮૮ ॥

संस्कृत्य वह्निं रं भीजमुच्यार्थं तदनन्तरम् ।
यैतन्धं योजयेत्तस्मिन्प्राणवेनाभिमन्त्रयेत् ॥ ८९ ॥
सप्तवारं ततो धेनुमुद्रां सन्देश्येदुरुः ।
शरेण रक्षितं कृत्वा तन्त्रेणावगुण्ठयेत् ॥ ९० ॥
अर्थितं त्रिः परिलाम्य प्रादक्षिण्येन सत्तमः ।
कुण्डोपरि जपंस्तारं जानुस्पृष्टमडीतलः ॥ ९१ ॥
शिवभीजधिया देव्या योनौ वह्निं विनिक्षिपेत् ।
आयामयेत्ततो देवं देवीं च जगदम्बिकाम् ॥ ९२ ॥
चित्पिङ्गलं लनद्वययुग्मं ततः परम् ।
सर्वज्ञाज्ञापय स्वाहा मन्त्रोऽयं वह्निदीपने ॥ ९३ ॥
अग्निं प्रज्वलितं वन्दे जातवेदं हुताशनम् ।
सुवर्णवर्णममलं समिद्धं विश्वतोमुभम् ॥ ९४ ॥
मन्त्रेणानेन तं वह्निं स्तुवीत परमादरात् ।
ततो न्यसेद्ब्रह्मिन्त्रं षडङ्गं देशिकोत्तमः ॥ ९५ ॥
सहस्रार्थिः स्वस्तिपूर्णा उत्तिष्ठपुरुषः स्मृतः ।
धूमव्यापी सप्तशिबो धनुर्धरं धृतिं कृमात् ॥ ९६ ॥
जातियुक्ताः षडङ्गाः स्युः पूर्वस्थानेषु विन्यसेत् ।
ध्यायेद्ब्रह्मिं उभवर्णां त्रिनेत्रं पद्मसंस्थितम् ॥ ९७ ॥
धृष्टशक्तिस्वस्तिकाभीर्धारकं मङ्गलं परम् ।
परिषिञ्चेत्ततः कुण्डं मेघलोपरि मन्त्रवित् ॥ ९८ ॥
दर्भैः परिसृज्येत्पश्चात्परिधीन्विन्यसेदथ ।
त्रिकोणवृत्तषट्कोणं साष्टपत्रं सप्तपुत्रम् ॥ ९९ ॥
यन्त्रं विभावयेद्ब्रह्मिः पूर्वं वा संलिप्सेदथ ।
तन्मध्ये पूजयेद्ब्रह्मिं मन्त्रेणानेन वै मुने ॥ १०० ॥
वैश्वानरं ततो जातवेदः पश्चाद्विडावलं ।
लोडिताक्षपदं प्रोक्ष्वा सर्वकर्माणि साधय ॥ १०१ ॥
वह्निजायान्तको मन्त्रस्तेन वह्निं तु पूजयेत् ।

मध्ये षट्स्वपि कोशेषु छिराण्या गगना तथा ॥ १०२ ॥

रक्ता कृष्णा सुप्रभा य बहुरुपातिरज्जिका ।

पूजयेत्समञ्जिह्वास्ताः केसरेष्वङ्गपूजनम् ॥ १०३ ॥

दलेषु पूजयेन्मूर्तीः शक्तिस्वस्तिकधारिणी ।

जातवेदाः समञ्जिह्वो उव्यवाहन एव य ॥ १०४ ॥

अश्वोदरजसंज्ञोऽन्यः पुनर्वैश्वानराह्वयः ।

कौमारतेजाः स्याद्विश्वभुषो देवमुष्णः स्मृतः ॥ १०५ ॥

ताराग्रये पदाद्याः स्युर्नत्यन्ता वह्निमूर्तयः ।

लोकपालांश्चतुर्दक्षु वजाधायुधसंयुतान् ॥ १०६ ॥

श्रीनारायण उवाच ।

ततः स्रुकस्रुवसंस्कारावाज्यसंस्कार एव य ।

कृत्वा ङोमं ततः कुर्यात्सुवेणादाय वै धृतम् ॥ १०७ ॥

दक्षिणाद्धृतभागात्तु वह्नेर्दक्षिणलोचने ।

शुद्धयादग्रये स्वाडेत्येवं वै वामतोऽन्यतः ॥ १०८ ॥

सोमाय स्वाडेति मध्याद्धृतमादाय सत्तम ।

अग्नीषोमाभ्यां स्वाडेति मध्यनेत्रे ङुनेत्ततः ॥ ११२ ॥

पुनर्दक्षिणाभागात्तु धृतमादाय वै भुषे ।

अग्रये स्वियष्टकृत्स्वाडेत्यनेनैव ङुनेत्ततः ॥ ११० ॥

सताराभिर्यार्धृतिभिर्जुद्धयाद्य साधकः ।

शुद्धयाद्यिमन्त्रेण त्रिवारं तु ततः परम् ॥ १११ ॥

ततस्तु प्रणवेनैवाप्यष्टावष्टौ धृताहुतीः ।

गर्भाधानादिसंस्कारकृते तु शुद्धयान्मुने ॥ ११२ ॥

गर्भाधानं पुंसवनं सीमन्तोन्नयनं ततः ।

जातकर्म नामकर्मायुपनिष्कमणं तथा ॥ ११३ ॥

अन्नाशनं तथा यूडा प्रतभन्चस्तथैव य ।

मडानाम्भ्यं प्रतं पश्चात्तथौपनिषदं प्रतम् ॥ ११४ ॥

गोदानोद्गाहकौ प्रोक्ताः संस्काराः श्रुतियोदिताः ।

ततः शिवं पार्वतीं य पूजयित्वा विसर्जयेत् ॥ ११५ ॥

जुडुयात्पञ्च समिधो वह्निमुद्दिश्य साधकः ।

पश्चादावरणानां चाप्येकैकामाहुतिं हुनेत् ॥ ११६ ॥

घृतं स्रुचि समादाय यतुर्वारं स्रुवेण य ।

पिधाय तां तु तेनैव मुने तिष्ठन्निजसने ॥ ११७ ॥

वौषडन्तेन मनुना वह्निस्तु जुडुयात्ततः ।

महागाणेशमन्त्रेण जुडुयादाहुतीर्दश ॥ ११८ ॥

वह्नौ पीठं समभ्यर्च्य देयमन्त्रस्य देवताम् ।

वह्नौ ध्यात्वा तु तद्भङ्ग्रे पञ्चविंशतिसङ्ख्यया ॥ ११९ ॥

मूलमन्त्रेण जुडुयाद्भङ्गत्रैकीकरणाय य ।

वह्निदेवतयोरेक्यं भावयन्नात्मना सह ॥ १२० ॥

ऐकीभूतं भावयेत्तु ततस्तु साधकोत्तमः ।

षडङ्गं देवतानां य जुडुयादाहुतीः पृथक् ॥ १२१ ॥

ऐकादशैव जुडुयादाहुतीर्मुनिसत्तम ।

ऐतेन नाडीसन्धानं वह्निदेवतयोर्मुने ॥ १२२ ॥

ऐकैकङ्कमयोगेनाप्यावृत्तीनां तथैव य ।

ऐकैकङ्कमयोगेन घृतेन जुडुयान्मुने ॥ १२३ ॥

ततः कल्पोक्तद्रव्यैस्तु जुडुयादथवा तिलैः ।

देवतामूलमन्त्रेण गजान्तकसहस्रकम् ॥ १२४ ॥

एवं हुत्वा ततो देवीं सन्तुष्टां भावयेन्मुने ।

तथैवावृत्तिदेवीश्च वलुन्याद्या देवता अपि ॥ १२५ ॥

ततः शिष्यं य सुस्नातं कृतसम्पादिकङ्कियम् ।

वस्त्रद्वययुतं स्वर्णामरणेन समन्वितम् ॥ १२६ ॥

कमण्डलुकरं शुद्धं कुण्डस्यान्तिकमानयेत् ।

नमस्कृत्य ततः शिष्यो गुरुनथ सभासदः ॥ १२७ ॥

कुलदेवं नमस्कृत्य विशेत्तत्राय विष्टरे ।

गुरुस्ततस्तु तं शिष्यं कृपादृष्ट्या विलोकयेत् ॥ १२८ ॥

तथ्यैतन्मं निजे देवे भावयेत्सङ्गतं त्विति ।

ततः शिष्यतनुस्थानामध्वनां परिशोधनम् ॥ १२८ ॥

कुर्यात्तु लोमतो विद्वान्दिव्यदृष्टयवलोचनात् ।

येन जायेत शुद्धात्मा योग्यो देवाधनुग्रहे ॥ १३० ॥

श्रीनारायण उवाच ।

तनौ ध्यायेत्तु शिष्यस्य षडध्वनः क्रमेण तु ।

पादयोस्तु कलाध्वानमन्धौ तत्त्वाध्वकं पुनः ॥ १३१ ॥

नाभौ तु भुवनाध्वानं वाणाध्वानं तथा हृदि ।

पदाध्वानं तथा भाले मन्त्राध्वानं तु मूर्धनि ॥ १३२ ॥

शिष्यं स्पृशंस्तु कूर्चो न तिलैराज्यपरिप्लुतैः ।

शोधयाम्यमुमध्वानं स्वाडेति मनुमुच्यन् ॥ १३३ ॥

ताराढ्यं जुहुयादष्टवारं प्रत्यध्वमेव हि ।

षडध्वनस्ततस्तांस्तु लीनान् ब्रह्मणि भावयेत् ॥ १३४ ॥

पुनरुत्पादयेत्तस्मात्सृष्टिमार्गोऽणु वै गुरुः ।

आत्मस्थितं तच्चैतन्यं पुनः शिष्ये तु योजयेत् ॥ १३५ ॥

पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा देवतां कलशे नयेत् ।

पुनर्व्याहुतिभिर्हुत्वा वहेद्गुग्गुह्नीस्तथा ॥ १३६ ॥

अेकैकशो गुरुर्हत्वा विसृजेद्ब्रह्मिमात्मनि ।

ततः शिष्यस्य नेत्रे तु बध्नीयाद्वाससा गुरुः ॥ १३७ ॥

नेत्रमन्त्रेण तं शिष्यं कुण्डतो माण्डलं नयेत् ।

पुष्पाञ्जलिं मुष्यदेव्यां कारयेच्छिष्यलस्ततः ॥ १३८ ॥

नेत्रमन्धं निराकृत्य वेशयेत्कुशविष्टरे ।

भूतशुद्धिं शिष्यदेहे कुर्यात्प्रोक्तेन वर्त्मना ॥ १३९ ॥

मन्त्रोद्वितांस्तथा न्यासान्कृत्वा शिष्यतनौ ततः ।

माण्डले वेशयेच्छिष्यमन्यस्मिन्कुम्भसंस्थितान् ॥ १४० ॥

पल्लवाञ्छिष्यशिरसि विन्यसेन्मातृकां जपेत् ।

कलशस्थजलैः शिष्यं स्नापयेद्देवतात्मकैः ॥ १४१ ॥

वर्धनीजलसेकं च कुर्याद्भस्मार्थमञ्जसा ।

ततः शिष्यः समुत्थाय वाससी परिधाय च ॥ १४२ ॥

कृतभस्मावलेपश्च संविशेद्गुरुसन्निधौ ।
 ततो गुरुः स्वकीयात्तु लुप्तयान्निर्गतां शिवाम् ॥ १४३ ॥
 प्रविष्टां शिष्यलुप्तये भावयेत्करुणानिधिः ।
 पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैरैक्यं वै भावयंस्तयोः ॥ १४४ ॥
 ततस्त्रिंशो दक्षकण्ठो शिष्यस्थोपदिशेद्गुरुः ।
 मडामन्त्रं मडादेव्याः स्वलुप्तं शिरसि न्यसन् ॥ १४५ ॥
 अष्टोत्तरशतं मन्त्रं शिष्योऽपि प्रजपेन्मुने ।
 दण्डवत्प्रणामेद्भूमौ तं गुरुं देवतात्मकम् ॥ १४६ ॥
 सर्वस्वमर्पयेत्तस्मै यावज्जन्ममनन्यधीः ।
 ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां दत्त्वा ब्राह्मणांश्चापि भोजयेत् ॥ १४७ ॥
 सुवासिनीः कुमारीश्च बटुकांश्चैव सर्वशः ।
 दीनानाथान्दृष्ट्वांश्च वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ १४८ ॥
 कृतार्थतां स्वस्य बुद्ध्या नित्यमाराधयेन्मनुम् ।
 एति ते कथितः सम्यग्दीक्षाविधिरनुत्तमः ॥ १४९ ॥
 विमृश्यैतदशेषेण भज देवीपदाम्बुजम् ।
 नान्यस्तु परमो धर्मो ब्राह्मणस्यत्र विद्यते ॥ १५० ॥
 वैदिकः स्वस्वगुण्योक्तकर्मणोपदिशेन्मनुम् ।
 तान्त्रिकस्तन्त्ररीत्या तु स्थितिरेषा सनातनी ॥ १५१ ॥
 तत्तद्भुक्तप्रयोगांस्ते ते ते कुर्युर्न यान्यथा ।
 श्रीनारायण उवाच ।
 एति सर्वं मयाप्यातं यत्पृष्टं नारद त्वया ॥ १५२ ॥
 अतः परं पराम्बाया भज नित्यं पदाम्बुजम् ।
 नित्यमाराध्य तस्यालं निर्वृतिं परमां गतः ॥ १५३ ॥
 व्यास उवाच ।
 एति राजन्ऋतदाय प्रोक्त्वा सर्वमनुत्तमम् ।
 समाधिमीलिताक्षस्तु दध्यौ देवीपदाम्बुजम् ॥ १५४ ॥
 नारायणस्तु भगवान् मुनिवर्यशिष्यामणिः ।

નારદોડપિ તતો નત્વા ગુરું નારાયણં પરમ્ ।
જગામ સઘસ્તપસે દેવીદર્શનલાલસઃ ॥ ૧૫૫ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્દેવીભાગવતે મહાપુરાણેડષ્ટાદશસાહસ્યાં સંહિતાયાં
દ્વાદશસ્કન્ધે મન્ત્રદીક્ષાવિધિવર્ણનં નામ સપ્તમોડધ્યાયઃ ॥ ૧૨.૭ ॥

૧૨.૮ અષ્ટમોડધ્યાયઃ । પરાશક્તેરાવિભાવવર્ણનમ્ ।

જનમેજય ઉવાચ ।
ભગવન્સર્વધર્મજ્ઞ સર્વશાસ્ત્રવતાંવર ।
દ્વિજાતીનાં તુ સર્વેષાં શક્ત્યુપાસ્તિઃ શ્રુતીરિતા ॥ ૧ ॥
સન્ધ્યાકાલત્રયેડન્યસ્મિન્ કાલે નિત્યતયા વિભો ।
તાં વિહાય દ્વિજાઃ કસ્માદ્ગૃહ્ણીયુશ્ચાન્યદેવતાઃ ॥ ૨ ॥
દૃશ્યન્તે વૈષ્ણવાઃ કેચિદ્ગ્રાણપત્યાસ્તથાપરે ।
કાપાલિકાશ્ચીનમાર્ગરતા વલ્કલધારિણઃ ॥ ૩ ॥
દિગમ્બરાસ્તથા બૌદ્ધાશ્ચાર્વાકા એવમાદયઃ ।
દૃશ્યન્તે બહવો લોકે વેદશ્રદ્ધાવિવર્જિતાઃ ॥ ૪ ॥
કિમત્ર કારણં બ્રહ્મંસ્તદ્ભવાન્ વક્તુમર્હતિ ।
બુદ્ધિમન્તઃ પણ્ડિતાશ્ચ નાનાતર્કવિચક્ષણાઃ ॥ ૫ ॥
અપિ સન્ત્યેવ વેદેષુ શ્રદ્ધયા તુ વિવર્જિતાઃ ।
ન હિ કશ્ચિત્સ્વકલ્યાણં બુદ્ધ્યા હાતુમિહેચ્છતિ ॥ ૬ ॥
કિમત્ર કારણં તસ્માદ્બદ્ધ વેદવિદાંવર ।
મણિદ્વીપસ્ય મહિમા વર્ણિતો ભવતા પુરા ॥ ૭ ॥
કીદૃક્ તદસ્તિ યદ્દેવ્યાઃ પરં સ્થાનં મહત્તરમ્ ।
તચ્ચાપિ વદ ભક્તાય શ્રદ્ધાનાય મેડનઘ ॥ ૮ ॥
પ્રસન્નાસ્તુ વદન્ત્યેવ ગુરવો ગુહ્યમપ્યુત ।
સૂત ઉવાચ ।
ઇતિ રાણો વચઃ શ્રુત્વા ભગવાન્ બાદરાયણઃ ॥ ૯ ॥
નિજગાદ તતઃ સર્વ ક્રમેણૈવ મુનીશ્વરાઃ ।
યચ્છ્રુત્વા તુ દ્વિજાતીનાં વેદશ્રદ્ધા વિવર્ધતે ॥ ૧૦ ॥

व्यास उवाच ।
 सम्यक्पृष्टं त्वया राजन् समये समयोजितम् ।
 बुद्धिमानसि वेदेषु श्रद्धावांश्चैव लक्ष्यसे ॥ ११ ॥
 पूर्वं मदीच्छता दैत्या देवैर्युद्धं तु यच्छिरे ।
 शतवर्षं महाराज महाविस्मयकारकम् ॥ १२ ॥
 नानाशस्त्रप्रहरणं नानामायाविशित्रितम् ।
 जगत्क्षयकरं नूनं तेषां युद्धमभून्नृप ॥ १३ ॥
 पराशक्तिः कृपावेशाद्देवैर्दैत्या जिता युधि ।
 भुवं स्वर्गं परित्यज्य गताः पातालवेशमनि ॥ १४ ॥
 ततः प्रदर्षिता देवाः स्वपराङ्मवर्णनम् ।
 यद्बुः परस्परं मोडात्साभिमानाः समन्ततः ॥ १५ ॥
 जयोऽस्माकं कुतो न स्यादस्माकं मलिमा यतः ।
 सर्वोत्तरः कुत्र दैत्याः पामरा निष्पराङ्मः ॥ १६ ॥
 सृष्टिस्थितिक्षयकरा वयं सर्वे यशस्विनः ।
 अस्मदग्रे पामराणां दैत्यानां यैव का कथा ॥ १७ ॥
 पराशक्तिप्रभावं ते न ज्ञात्वा मोहमागताः ।
 तेषामनुग्रहं कर्तुं तदैव जगदम्बिका ॥ १८ ॥
 प्रादुरासीत्कृपापूर्णा यक्षरूपेण भूमिप ।
 कोटिसूर्यप्रतीकाशं यन्द्रकोटिसुशीतलम् ॥ १९ ॥
 विद्युत्कोटिसमानाभं उस्तपादादिवर्जितम् ।
 अद्दृष्टपूर्वं तद्दृष्ट्वा तेजः परमसुन्दरम् ॥ २० ॥
 सविस्मयास्तदा प्रोयुः किमिदं किमिदं त्विति ।
 दैत्यानां येष्टितं किं वा माया कापि मदीयसी ॥ २१ ॥
 केनयिन्निर्मिता वाथ देवानां स्मयकारिणी ।
 सम्भूय ते तदा सर्वे विचारं यद्बुद्धुस्तमम् ॥ २२ ॥
 यक्षस्य निकटे गत्वा प्रष्टव्यं कस्त्वमित्यपि ।
 भलाभलं ततो ज्ञात्वा कर्तव्या तु प्रतिक्रिया ॥ २३ ॥
 ततो वह्निं समाहूय प्रोवायेन्द्रः सुराधिपः ।

गच्छ वह्नि त्वमस्माकं यतोऽसि मुष्मत्तमम् ॥ २४ ॥

ततो गत्वा तु जानीहि किमिदं यक्षमित्यपि ।

सहस्राक्षवयः श्रुत्वा स्वपराङ्मगर्भितम् ॥ २५ ॥

वेगात्स निर्गतो वह्निर्यथौ यक्षस्य सन्निधौ ।

तदा प्रोवाय यक्षस्तं त्वं कोऽसीति लुताशनम् ॥ २६ ॥

वीर्यं य त्वयि किं यत्तद्भ्रष्टं सर्वं ममाग्रतः ।

अग्निरस्मि तथा जातवेदा अस्मीति सोऽब्रवीत् ॥ २७ ॥

सर्वस्य दहने शक्तिर्मयि विश्वस्य तिष्ठति ।

तदा यक्षं परं तेजस्तदग्रे निदधौ तृणम् ॥ २८ ॥

दहनं यद्वि ते शक्तिर्विश्वस्य दहनेऽस्ति हि ।

तदा सर्वभलेनैवाकरोधत्वं लुताशनः ॥ २९ ॥

न शशाकं तृणं दग्धुं लज्जितोऽगात्सुरान्प्रति ।

पृष्टे देवैस्तु वृत्तान्ते सर्वं प्रोवाय उव्यभुक् ॥ ३० ॥

वृथाभिमानो ह्यस्माकं सर्वेशत्वादिके सुराः ।

ततस्तु वृत्रहा वायुं समाहूयेदमब्रवीत् ॥ ३१ ॥

त्वयि प्रोतं जगत्सर्वं त्वय्येष्टाभिस्तु येष्टितम् ।

त्वं प्राणरूपः सर्वेषां सर्वशक्तिविधारकः ॥ ३२ ॥

त्वमेव गत्वा जानीहि किमिदं यक्षमित्यपि ।

नान्यः कोऽपि समर्थोऽस्ति ज्ञातुं यक्षं परं मयः ॥ ३३ ॥

सहस्राक्षवयः श्रुत्वा गुणगौरवगुम्भितम् ।

साभिमानो जगामाशु यत्र यक्षं विराजते ॥ ३४ ॥

यक्षं दृष्ट्वा ततो वायुं प्रोवाय मृदुभाषया ।

कोऽसि त्वं त्वयि का शक्तिर्वद सर्वं ममाग्रतः ॥ ३५ ॥

ततो यक्षवयः श्रुत्वा गर्वेण मरुदब्रवीत् ।

मातश्चिन्नाहमस्मीति वायुरस्मीति याब्रवीत् ॥ ३६ ॥

वीर्यं तु मयि सर्वस्य यालने त्रल्लोऽस्ति हि ।

मय्येष्टया जगत्सर्वं सर्वव्यापारवद्भवेत् ॥ ३७ ॥

धृति श्रुत्वा वायुवाणीं निजगाढ परं मलः ।
 तृणमेतत्तवाग्रे यत्तय्यालय यथेप्सितम् ॥ ३८ ॥
 नोयेद्गर्वं विहायैनं लज्जितो गच्छ वासवम् ।
 श्रुत्वा यक्षवयो वायुः सर्वशक्तिसमन्वितः ॥ ३९ ॥
 उद्योगमकरोत्तस्य स्वस्थानान्न यथाव ल ।
 लज्जितोऽगादेवपार्श्वं छित्वा गर्वं स यानिलः ॥ ४० ॥
 वृत्तान्तमवदत्सर्वं गर्वनिर्वापकारणम् ।
 नैतंज्ञातुं सभर्थाः स्म मिथ्यागर्वाभिमानिनः ॥ ४१ ॥
 अलौकिकं भाति यक्षं तेजः परमदारुणम् ।
 ततः सर्वं सुरगणाः सलस्राक्षं समुचिरे ॥ ४२ ॥
 देवराऽसि यस्मात्त्वं यक्षं जानीहि तत्पतः ।
 तत षट्शो मडागर्वात्तद्यक्षं समुपाद्रवत् ॥ ४३ ॥
 प्राद्रवस्य परं तेजो यक्षरूपं परात्परम् ।
 अन्तर्धानं ततः प्राप तद्यक्षं वासवाग्रतः ॥ ४४ ॥
 अतीव लज्जितो जातो वासवो देवराऽपि ।
 यक्षसम्भाषणाभावात्त्वद्युत्वं प्राप येतसि ॥ ४५ ॥
 अतः परं न गन्तव्यं मया तु सुरसंसदि ।
 किं मया तत्र वक्तव्यं स्ववद्युत्वं सुरान्प्रति ॥ ४६ ॥
 देहत्यागो वरस्तस्मान्मानो हि मडतां धनम् ।
 माने नष्टे श्रुवितं तु मृतितुल्यं न संशयः ॥ ४७ ॥
 धृति निश्चित्य तत्रैव गर्वं छित्वा सुरेश्वरः ।
 यस्त्रिभीदृशं यस्य तमेव शरणां गतः ॥ ४८ ॥
 तस्मिन्नेव क्षणे जाता व्योमवाणी नभस्तले ।
 मायाभीजं सलस्राक्ष जप तेन सुभी भव ॥ ४९ ॥
 ततो जजाप परमं मायाभीजं परात्परम् ।
 लक्षवर्षं निराहारो ध्यानमीलितलोचनः ॥ ५० ॥
 अकस्माद्यत्रैत्रमासीयनवभ्यां मध्यगे रवौ ।
 तदेवाविरभूत्तेजस्तस्मिन्नेव स्थले पुनः ॥ ५१ ॥

तेजोमण्डलमध्ये तु कुमारीं नवयौवनाम् ।
 भास्वज्जपाप्रसूनाभां बालकोटिरविप्रभाम् ॥ ५२ ॥
 बालशीतांशमुकुटां वस्त्रान्तर्व्यञ्जितस्तनीम् ।
 यतुर्भिवरुडस्तैस्तु वरपाशाङ्कुशाभयान् ॥ ५३ ॥
 धानां रमणीयाङ्गीं कोमलाङ्गलतां शिवाम् ।
 भक्तकल्पद्रुमामम्भानां नानाभूषणभूषिताम् ॥ ५४ ॥
 त्रिनेत्रां मल्लिकामालाकभरीजूतशोभिताम् ।
 यतुर्दक्षु यतुर्वेदमूर्तिमद्भिरभिष्टुताम् ॥ ५५ ॥
 दन्तच्छटाभिरभितः पद्मरागीकृतक्षमाम् ।
 प्रसन्तस्मेरवदनां कोटिकन्दर्पसुन्दराम् ॥ ५६ ॥
 रक्ताम्बरपरीधानां रक्तचन्दनार्थिताम् ।
 उमाभिधानां पुरतो देवीं उमवतीं शिवाम् ॥ ५७ ॥
 निर्व्याजकरुणामूर्तिं सर्वकारणकारणाम् ।
 ददर्श वासवस्तत्र प्रेमगद्गदितान्तरः ॥ ५८ ॥
 प्रेमाश्रुपूर्णनयनो रोमाञ्चिततनुस्ततः ।
 दण्डवत्प्रणामाथ पादयोज्ज्वलीशितुः ॥ ५९ ॥
 तुष्टाय विविधैः स्तोत्रैर्भक्तिसन्नतकन्धरः ।
 उवाच परमप्रीतः किमिदं यक्षमित्यपि ॥ ६० ॥
 प्रादुर्भूतं य कस्मात्तद्गद सर्वं सुशोभने ।
 एति तस्य वयः श्रुत्वा प्रोवाच करुणार्णवा ॥ ६१ ॥
 रुपं मदीयं ब्रह्मैतत्सर्वकारणकारणम् ।
 मायाधिष्ठानभूतं तु सर्वसाक्षि निरामयम् ॥ ६२ ॥
 सर्वे वेदा यत्पदमामनन्ति
 तपांसि सर्वाणि य यद्गदन्ति ।
 यद्विच्छन्तो ब्रह्मथर्यं यरन्ति
 तत्ते पदं सङ्गुणैश्च ब्रवीमि ॥ ६३ ॥
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म तदेवाहुश्च ब्रवीम्यम् ।

द्वे बीजे मम मन्त्रौ स्तो मुप्यत्वेन सुरोत्तम ॥ ६४ ॥
 भागद्वयवती यस्मात्सृजामि सकलं जगत् ।
 तत्रैकभागः सम्प्रोक्तः सख्यिदानन्दनामकः ॥ ६५ ॥
 मायाप्रकृतिसंज्ञास्तु द्वितीयो भाग इरितः ।
 सा य माया परा शक्तिः शक्तिमत्यलभीश्वरी ॥ ६६ ॥
 यन्द्रस्य यन्द्रकेवेयं ममाभिन्नत्वमागता ।
 साम्यावस्थात्मिका यैषा माया मम सुरोत्तम ॥ ६७ ॥
 प्रलये सर्वजगतो मद्भिन्नैव तिष्ठति ।
 प्राणिकर्मपरीपाकवशतः पुनरेव हि ॥ ६८ ॥
 रुपं तदेवमव्यक्तं व्यकतीभावमुपैति य ।
 अन्तर्मुभा तु यावस्था सा मायेत्यभिधीयते ॥ ६९ ॥
 बहिर्मुभा तु या माया तमःशब्देन सोच्यते ।
 बहिर्मुभात्तमोऽरुपाज्जायते सत्त्वसम्भवः ॥ ७० ॥
 रजोगुणस्तदैव स्यात्सर्गादौ सुरसत्तम ।
 गुणत्रयात्मकाः प्रोक्ता ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ७१ ॥
 रजोगुणाधिको ब्रह्मा विष्णुः सत्त्वाधिको भवेत् ।
 तमोगुणाधिको रुद्रः सर्वकारणरूपधृक् ॥ ७२ ॥
 स्थूलदेहो भवेद्ब्रह्मा लिङ्गदेहो हरिः स्मृतः ।
 रुद्रस्तु कारणो देहस्तुरीया त्वलमेव हि ॥ ७३ ॥
 साम्यावस्था तु या प्रोक्ता सर्वान्तर्यामिरुपिणी ।
 अत उर्ध्वं परं ब्रह्म मद्रूपं रूपवर्जितम् ॥ ७४ ॥
 निर्गुणं सगुणं येति द्विधा मद्रूपमुच्यते ।
 निर्गुणं मायया लीनं सगुणं मायया युतम् ॥ ७५ ॥
 साहं सर्वं जगत्सृष्ट्वा तदन्तः सम्प्रविश्य य ।
 प्रेरयाम्यनिशं श्रुवं यथाकर्म यथाश्रुतम् ॥ ७६ ॥
 सृष्टिस्थितितिरोधाने प्रेरयाम्यलमेव हि ।
 ब्रह्माणं य तथा विष्णुं रुद्रं वै कारणात्मकम् ॥ ७७ ॥

મદ્ભયાદ્ભ્રાતિ પવનો ભીત્યા સૂર્યશ્ચ ગચ્છતિ ।
 ઇન્દ્રાગ્નિમૃત્યવસ્તદ્ભ્રત્સાહં સર્વોત્તમા સ્મૃતા ॥ ૭૮ ॥
 મત્પ્રસાદાદ્ભવદ્ભિસ્તુ જયો લબ્ધોઽસ્તિ સર્વથા ।
 યુષ્માનહં નર્તયામિ કાષ્ઠપુત્તલિકોપમાન્ ॥ ૭૯ ॥
 કદાચિદ્દેવવિજયં દૈત્યાનાં વિજયં ક્વચિત્ ।
 સ્વતન્ત્રા સ્વેચ્છયા સર્વં કુર્વે કર્માનુરોધતઃ ॥ ૮૦ ॥
 તાં માં સર્વાત્મિકાં યૂયં વિસ્મૃત્ય નિજગર્વતઃ ।
 અહંકુરાવૃતાત્માનો મોહમાત્મા દુરન્તકમ્ ॥ ૮૧ ॥
 અનુગ્રહં તતઃ કર્તું યુષ્મદ્દેહાદનુત્તમમ્ ।
 નિઃસૃતં સહસા તેજો મદીયં યક્ષમિત્યપિ ॥ ૮૨ ॥
 અતઃ પરં સર્વભાવૈર્હિત્વા ગર્વં તુ દેહજમ્ ।
 મામેવ શરણં યાત સચ્ચિદાનન્દરૂપિણીમ્ ॥ ૮૩ ॥
 વ્યાસ ઉવાચ ।
 ઇત્યુક્ત્યા ચ મહાદેવી મૂલપ્રકૃતિરીશ્વરી ।
 અન્તર્ધાનં ગતા સદ્યો ભક્ત્યા દેવૈરભિષ્ટુતા ॥ ૮૪ ॥
 તતઃ સર્વે સ્વગર્વં તુ વિહાય પદપદ્મજમ્ ।
 સમ્યગારાધયામાસુર્ભગવત્યાઃ પરાત્પરમ્ ॥ ૮૫ ॥
 ત્રિસન્ધ્યં સર્વદા સર્વે ગાયત્રીજપતત્પરાઃ ।
 યજ્ઞાભાગાદિભિઃ સર્વે દેવીં નિત્યં સિષેવિરે ॥ ૮૬ ॥
 એવં સત્યયુગે સર્વે ગાયત્રીજપતત્પરાઃ ।
 તારહૃલ્લેખયોશ્ચાપિ જપે નિષ્ણાતમાનસાઃ ॥ ૮૭ ॥
 ન વિષ્ણુપાસના નિત્યા વેદેનોક્તા તુ કુત્રચિત્ ।
 ન વિષ્ણુદીક્ષા નિત્યાસ્તિ શિવસ્યાપિ તથૈવ ચ ॥ ૮૮ ॥
 ગાયત્ર્યુપાસના નિત્યા સર્વવેદૈઃ સમીરિતા ।
 યથા વિના ત્વધઃપાતો બ્રાહ્મણસ્યાસ્તિ સર્વથા ॥ ૮૯ ॥
 તાવતા કૃતકૃત્યત્વં નાન્યાપેક્ષા દ્વિજસ્ય હિ ।
 ગાયત્રીમાત્રનિષ્ણાતો દ્વિજો મોક્ષમવાપ્નુયાત્ ॥ ૯૦ ॥
 કુર્યાદન્યન્ન વા કુર્યાદિતિ પ્રાહ મનુઃ સ્વયમ્ ।

विडाय तां तु गायत्रीं विष्णुपास्तिपरायणः ॥ ८१ ॥

शिवोपास्तिरतो विप्रो नरकं याति सर्वथा ।

तस्मादाद्युगे राजन् गायत्रीजपतत्पराः ।

देवीपदाम्बुजरता आसन्सर्वे द्विजोत्तमाः ॥ ८२ ॥

इति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संखितायां

द्वादशस्कन्धे पराशक्तेराविर्भाववर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ १२.८ ॥

१२.८ नवमोऽध्यायः । ब्राह्मणानीनां गायत्रीभिन्नान्यदेवोपासनाश्रद्धालेतुनिरुपाणाम् ।

व्यास उवाच ।

कदायिद्य काले तु दशापञ्चसमा विभो ।

प्राणिनां कर्मवशतो न वर्षं शतकतुः ॥ १ ॥

अनावृष्ट्यातिदुर्भिक्षमभवत्क्षयकारकम् ।

गडे गृडे शवानां तु सङ्ख्या कर्तुं न शक्यते ॥ २ ॥

केचिदश्वान्वराडान्वा भक्षयन्ति क्षुधार्दिताः ।

शवानि च मनुष्याणां भक्षयन्त्यपरे जनाः ॥ ३ ॥

बालकं बालजननी स्त्रियं पुरुष एव च ।

भक्षितुं चलिताः सर्वे क्षुधया पीडिता नराः ॥ ४ ॥

ब्राह्मणा बलवस्तत्र विचारं यकुरुत्तमम् ।

तपोधनो गौतमोऽस्ति स नः भेदं लक्ष्मि ॥ ५ ॥

सर्वैर्मिलित्वा गन्तव्यं गौतमस्याश्रमेऽधुना ।

गायत्रीजपसंसकतगौतमस्याश्रमेऽधुना ॥ ६ ॥

सुभिक्षं श्रूयते तत्र प्राणिनो बलवो गताः ।

एवं विभृश्य भूदेवाः साग्निडोत्राः कुटुम्बिनः ॥ ७ ॥

सगोधनाः सदासाश्च गौतमस्याश्रमं ययुः ।

पूर्वदेशाद्युः केचित्केचिदक्षिणदेशतः ॥ ८ ॥

पाश्चात्या औत्तराडाश्च नानादिग्ब्यः समाययुः ।

दृष्ट्वा समाजं विप्राणां प्रणनाम स गौतमः ॥ ९ ॥

आसनाद्युपयारैश्च पूजयामास वाऽवान् ।

ચકાર કુશલપ્રશ્નં તતશ્ચાગમકારણમ્ ॥ ૧૦ ॥
 તે સર્વે સ્વસ્વવૃત્તાન્તં કથયામાસુરુત્સમયાઃ ।
 દૃષ્ટ્વા તાન્દુઃખિતાન્વિપ્રાનભયં દત્તવાન્મુનિઃ ॥ ૧૧ ॥
 યુષ્માકમેતત્સદનં ભવદ્દાસોડસ્મિ સર્વથા ।
 કા ચિન્તા ભવતાં વિપ્રા મયિ દાસે વિરાજતિ ॥ ૧૨ ॥
 ધન્યોડહમસ્મિન્સમયે યૂયં સર્વે તપોધનાઃ ।
 યેષાં દર્શનમાત્રેણ દુષ્કૃતં સુકૃતાયતે ॥ ૧૩ ॥
 તે સર્વે પાદરજસા પાવયન્તિ ગૃહં મમ ।
 કો મદન્યો ભવેદ્યન્યો ભવતાં સમનુગ્રહાત્ ॥ ૧૪ ॥
 સ્થેયં સર્વેઃ સુખેનૈવ સન્ધ્યાજપપરાયણૈઃ ।
 વ્યાસ ઉવાચ ।
 ઇતિ સર્વાન્મમાશ્વાસ્ય ગૌતમો મુનિરાટ્ તતઃ ॥ ૧૫ ॥
 ગાયત્રીં પ્રાર્થયામાસ ભક્તિસન્નતકન્ધરઃ ।
 નમો દેવિ મહાવિદ્યૈ વેદમાતઃ પરાત્પરે ॥ ૧૬ ॥
 વ્યાહૃત્યાદિમહામન્ત્રરૂપે પ્રણવરૂપિણિ ।
 સામ્યાવસ્થાત્મિકે માતર્નમો હ્રીઙ્કારરૂપિણિ ॥ ૧૭ ॥
 સ્વાહાસ્વધાસ્વરૂપે ત્વાં નમામિ સકલાર્થદામ્ ।
 ભક્તકલ્પલતાં દેવીમવસ્થાત્રયસાક્ષિણીમ્ ॥ ૧૮ ॥
 તુર્યાતીતસ્વરૂપાં ચ સચ્ચિદાનન્દરૂપિણીમ્ ।
 સર્વવેદાન્તસંવેદ્યાં સૂર્યમણ્ડલવાસિનીમ્ ॥ ૧૯ ॥
 પ્રાતર્બાલાં રક્તવર્ણાં મધ્યાહ્ને યુવતીં પરામ્ ।
 સાયાહ્ને કૃષ્ણવર્ણાં તાં વૃહ્દાં નિત્યં નમામ્યહમ્ ॥ ૨૦ ॥
 સર્વભૂતારણે દેવિ ક્ષમસ્વ પરમેશ્વરિ ।
 ઇતિ સ્તુતા જગન્માતા પ્રત્યક્ષં દર્શનં દદૌ ॥ ૨૧ ॥
 પૂર્ણપાત્રં દદૌ તસ્મૈ યેન સ્યાત્સર્વપોષણમ્ ।
 ઉવાચ મુનિમમ્બા સા યં યં કામં ત્વમિચ્છસિ ॥ ૨૨ ॥
 તસ્ય પૂર્તિકરં પાત્રં મયા દત્તં ભવિષ્યતિ ।
 ઇત્યુક્ત્વાન્તર્દષે દેવી ગાયત્રી પરમા કલા ॥ ૨૩ ॥

अत्रानां राशयस्तस्मानिर्गताः पर्वतोपमाः ।
 षड्रसा विविधा राजंस्तृणानि विविधानि च ॥ २४ ॥
 भूषणानि च दिव्यानि क्षौमानि वसनानि च ।
 यज्ञानां च समारम्भाः पात्राणि विविधानि च ॥ २५ ॥
 यद्यद्विष्टमभूद्राजन् मुनेस्तस्य महात्मनः ।
 तत्सर्वं निर्गतं तस्माद्गायत्रीपूर्णापात्रतः ॥ २६ ॥
 अथाडूय मुनीन्सर्वान्भुनिराडु गौतमस्तदा ।
 धनं धान्यं भूषणानि वसनानि ददौ मुदा ॥ २७ ॥
 गोमछिष्यादिपशवो निर्गताः पूर्णापात्रतः ।
 निर्गतान्यज्ञसम्भारास्त्युक्त्स्वप्रभृतीन्ऋतौ ॥ २८ ॥
 ते सर्वे मिलिता यज्ञांश्चक्रिरे मुनिवाक्यतः ।
 स्थानं तदेव भूयिष्ठमभवत्स्वर्गसन्निभम् ॥ २९ ॥
 यत्किञ्चित् त्रिषु लोकेषु सुन्दरं वस्तु दृश्यते ।
 तत्सर्वं तत्र निष्पन्नं गायत्रीदत्तपात्रतः ॥ ३० ॥
 देवाङ्गनासमा दाराः शोभन्ते भूषणादिभिः ।
 मुनयो देवसदृशा वस्त्रयन्त्रभूषणैः ॥ ३१ ॥
 नित्योत्सवः प्रववृते मुनेराश्रममाण्डले ।
 न रोगादिभयं किञ्चिन्न च दैत्यभयं क्वचित् ॥ ३२ ॥
 स मुनेराश्रमो जातः समन्ताच्छतयोजनः ।
 अन्ये च प्राणिनो येऽपि तेऽपि तत्र समागताः ॥ ३३ ॥
 तांश्च सर्वान्युपोषायं दत्त्वाभयमथात्मवान् ।
 नानाविधैर्महायज्ञैर्विधिवत्स्वितैः सुराः ॥ ३४ ॥
 सन्तोषं परमं प्रापुर्मुनेश्चैव जगुर्ग्रहः ।
 सत्पात्रां वृत्रहा भूयो जगौ श्लोकं महायशाः ॥ ३५ ॥
 अहो अयं नः किल कल्पपादपो
 मनोरथान्पूरयति प्रतिष्ठितः ।
 नोयेदकाण्डे क्व उर्विर्वा वा

સુદુર્લભા યત્ર તુ જીવનાશા ॥ ૩૬ ॥

ઇત્યં દ્વાદશવર્ષાણિ પુષોષ મુનિપુડ્ગવાન્ ।

પુત્રવન્મુનિરાડ્ ગર્વગન્ધેન પરિવર્જિતઃ ॥ ૩૭ ॥

ગાયત્ર્યાઃ પરમં સ્થાનં ચકાર મુનિસત્તમઃ ।

યત્ર સર્વેર્મુનિવરૈઃ પૂજયતે જગદમ્બિકા ॥ ૩૮ ॥

ત્રિકાલં પરયા ભક્ત્યા પુરશ્ચરણકર્મભિઃ ।

અઘાપિ યત્ર દેવી સા પ્રાતર્બાલા તુ દૃશ્યતે ॥ ૩૯ ॥

મધ્યાહ્ને યુવતી વૃદ્ધા સાયઙ્કાલે તુ દૃશ્યતે ।

તત્રૈકદા સમાયાતો નારદો મુનિસત્તમઃ ॥ ૪૦ ॥

રણયન્મહર્તી ગાયન્ગાયત્ર્યાઃ પરમાન્ગુણાન્ ।

નિષસાદ સભામધ્યે મુનીનાં ભાવિતાત્મનામ્ ॥ ૪૧ ॥

ગૌતમાદિભિરત્યુચ્ચૈઃ પૂજિતઃ શાન્તમાનસઃ ।

કથાશ્ચકાર વિવિધા યશસો ગૌતમસ્ય ચ ॥ ૪૨ ॥

બ્રહ્મર્ષે દેવસદસિ દેવરાટ્ તવ યદ્યશઃ ।

જગૌ બહુવિધં સ્વચ્છં મુનિપોષણજં પરમ્ ॥ ૪૩ ॥

શ્રુત્વા શયીપતેર્વાણીં ત્વાં દ્રષ્ટુમહમાગતઃ ।

ધન્યોડસિ ત્વં મુનિશ્રેષ્ઠ જગદમ્બાપ્રસાદતઃ ॥ ૪૪ ॥

ઇત્યુક્ત્વા મુનિવર્યં તં ગાયત્રીસદનં યથૌ ।

દદર્શ જગદમ્બાં તાં પ્રેમોત્કુલ્લવિલોચનઃ ॥ ૪૫ ॥

તુષ્ટાવ વિધિવદ્દેવીં જગામ ત્રિદિવં પુનઃ ।

અથ તત્ર સ્થિતા યે તે બ્રાહ્મણા મુનિપોષિતાઃ ॥ ૪૬ ॥

ઉત્કર્ષં તુ મુનેઃ શ્રુત્વાસૂચયા ખેદમાગતાઃ ।

યથાસ્ય ન યશો ભૂયાત્કર્તવ્યં સર્વથૈવ હિ ॥ ૪૭ ॥

કાલે સમાગતે પશ્ચાદિતિ સર્વૈસ્તુ નિશ્ચિતમ્ ।

તતઃ કાલેન કિયતાપ્યભૂદ્ઘૃષ્ટિર્ધરાતલે ॥ ૪૮ ॥

સુભિક્ષમભવત્સર્વદેશેષુ નૃપસત્તમ ।

શ્રુત્વા વાર્તાં સુભિક્ષસ્ય મિલિતાઃ સર્વવાડવાઃ ॥ ૪૯ ॥

गौतमं शमुमुधोगं ङा ङा राजन् प्रयङ्किरे ।
 धन्यौ तेषां य पितरौ यथोरुत्पत्तिरीदृशी ॥ ५० ॥
 कालस्य मळिमा राजन् वक्तुं ङेन छि शक्यते ।
 गौर्निर्मिता माययैका मुमूर्षुर्जरी नृप ॥ ५१ ॥
 जगाम सा य शालायां ङोमकाले मुनेस्तदा ।
 दुंदुंशब्दैर्वारिता सा प्राणांस्तत्याज तत्क्षणे ॥ ५२ ॥
 गौर्लतानेन दृष्टेनेत्येवं ते युक्कुशुर्द्विजाः ।
 ङोमं समाप्य मुनिराऽ विस्मयं परमं गतः ॥ ५३ ॥
 समाधिमीलिताक्षः संश्रित्यामास कारणम् ।
 कृतं सर्वं द्विजैरेतदिति ज्ञात्वा तदैव सः ॥ ५४ ॥
 धधार कोपं परमं प्रलये रुद्रकोपवत् ।
 शशाप य ऋषीन्सर्वान्कोपसंरक्तलोचनः ॥ ५५ ॥
 वेदमातरि गायत्र्यां तद्दधाने तन्मनोर्जपे ।
 भवतानुन्मुष्पा यूयं सर्वथा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ५६ ॥
 वेदे वेदोक्तयज्ञेषु तद्भार्तासु तथैव य ।
 भवतानुन्मुष्पा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ५७ ॥
 शिवे शिवस्य मन्त्रे य शिवशास्त्रे तथैव य ।
 भवतानुन्मुष्पा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ५८ ॥
 मूलप्रकृत्याः श्रीदेव्यास्तद्दधाने तत्कथासु य ।
 भवतानुन्मुष्पा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ५९ ॥
 देवीमन्त्रे तथा देव्याः स्थानेऽनुष्ठानकर्मणि ।
 भवतानुन्मुष्पा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ६० ॥
 देव्युत्सवदिदृक्षायां देवीनामानुकीर्तने ।
 भवतानुन्मुष्पा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ६१ ॥
 देवीभक्तस्य सान्निध्ये देवीभक्तार्थने तथा ।
 भवतानुन्मुष्पा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ६२ ॥
 शिवोत्सवदिदृक्षायां शिवभक्तस्य पूजने ।
 भवतानुन्मुष्पा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ६३ ॥

रुद्राक्षं बिल्वपत्रे य तथा शुद्धे य भस्मनि ।
 भवतानुन्मुभा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ६४ ॥
 श्रौतस्मार्तसदाचारैः ज्ञानमार्गं तथैव य ।
 भवतानुन्मुभा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ६५ ॥
 अद्वैतज्ञाननिष्ठायां शान्तिदान्त्यादिसाधने ।
 भवतानुन्मुभा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ६६ ॥
 नित्यकर्मधनुष्ठानेऽप्यग्निहोत्रादिसाधने ।
 भवतानुन्मुभा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ६७ ॥
 स्वाध्यायाध्ययने चैव तथा प्रवचनेऽपि य ।
 भवतानुन्मुभा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ६८ ॥
 गोदानादिषु दानेषु पितृश्राद्धेषु चैव हि ।
 भवतानुन्मुभा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ६९ ॥
 कृष्णयान्द्रायणे चैव प्रायश्चित्ते तथैव य ।
 भवतानुन्मुभा यूयं सर्वदा ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ७० ॥
 श्रीदेवीभिन्नदेवेषु श्रद्धाभक्तिसमन्विताः ।
 शङ्खचक्राद्यैस्तथा भवत ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ७१ ॥
 कापालिकमतासक्ता भौद्धशास्त्ररताः सदा ।
 पापाण्डारान्निरता भवत ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ७२ ॥
 पितृमातृसुताभ्रातृकन्याविक्रयिणस्तथा ।
 भार्याविक्रयिणस्तद्भद्रभवत ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ७३ ॥
 वेदविक्रयिणस्तद्भृत्तीर्थविक्रयिणस्तथा ।
 धर्मविक्रयिणस्तद्भद्रभवत ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ७४ ॥
 पाण्यरात्रे कामशास्त्रे तथा कापालिके मते ।
 भौद्धे श्रद्धायुता यूयं भवत ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ७५ ॥
 मातृकन्यागामिनश्च भगिनीगामिनस्तथा ।
 परस्त्रीलम्पटाः सर्वे भवत ब्राह्मणप्राधमाः ॥ ७६ ॥
 युष्माकं वंशजाताश्च स्त्रियश्च पुरुषास्तथा ।

मदत्तशापदग्धास्ते भविष्यन्ति भवत्समाः ॥ ७७ ॥

किं मया बहुनोक्तेन मूलप्रकृतिरीश्वरी ।

गायत्री परमा भूयाद्युष्मासु भवु कोपिता ॥ ७८ ॥

अन्यकूपादिकुण्डेषु युष्माकं स्यात्सदा स्थितिः ।

व्यास उवाच ।

वाग्दण्डमीदृशं कृत्वाप्युपस्पृश्य जलं ततः ॥ ७९ ॥

जगाम दर्शनार्थं य गायत्र्याः परमोस्तुकः ।

प्रणनाम महादेवीं सापि देवी परात्परा ॥ ८० ॥

ब्राह्मणानां कृतिं दृष्ट्वा स्मयं यित्ते यकार उ ।

अद्यापि तस्या वदनं स्मययुक्तं य दृश्यते ॥ ८१ ॥

उवाच मुनिवर्यं तं स्मयमानमुष्माभ्युजा ।

भुजङ्गायार्पितं द्रुघं विषायैवोपजायते ॥ ८२ ॥

शान्तिं कुरु महाभाग कर्मणो गतिरीदृशी ।

धृतिं देवीं प्रणम्याथ ततोऽगात्स्वाश्रमं प्रति ॥ ८३ ॥

ततो विप्रैः शापदग्धैर्विस्मृता वेदराशयः ।

गायत्री विस्मृता सर्वैस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ८४ ॥

ते सर्वेऽथ मिलित्वा तु पश्चात्तापयुतास्तथा ।

प्रणोमुर्मुनिवर्यं तं दण्डवत्पतिता भुवि ॥ ८५ ॥

नोयुः किञ्चन वाक्यं तु लज्जयाधोमुष्माः स्थिताः ।

प्रसीदति प्रसीदति प्रसीदति पुनः पुनः ॥ ८६ ॥

प्रार्थयामासुरभितः परिवार्य मुनीश्वरम् ।

करुणापूर्णांलृट्यो मुनिस्तांसमुवाच उ ॥ ८७ ॥

कृष्णावतारपर्यन्तं कुम्भीपाके भवेत्स्थितिः ।

न मे वाक्यं मृषा भूयादिति जानीथ सर्वथा ॥ ८८ ॥

ततः परं कलियुगे भुवि जन्म भवेद्धि वाम् ।

मदुक्तं सर्वमेतत्तु भवेदेव न यान्यथा ॥ ८९ ॥

मच्छापस्य विमोक्षार्थं युष्माकं स्याद्यदीषण्ण ।

तर्हि सेव्यं सदा सर्वैर्गायत्रीपदपङ्कजम् ॥ ९० ॥

વ્યાસ ઉવાચ ।

ઇતિ સર્વાન્વિસુજ્યાથ ગૌતમો મુનિસત્તમઃ ।

પ્રારબ્ધામિતિ મત્વા તુ ચિત્તે શાન્તિં જગામ હ ॥ ૯૧ ॥

એતસ્માત્કારણાદ્રાજન્ ગતે કૃષ્ણે તુ ધીમતિ ।

કલૌ યુગે પ્રવૃત્તે તુ કુમ્ભીપાકાત્તુ નિર્ગતાઃ ॥ ૯૨ ॥

ભુવિ જાતા બ્રાહ્મણાશ્ચ શાપદગ્ધાઃ પુરા તુ યે ।

સન્ધ્યાત્રયવિહીનાશ્ચ ગાયત્રીભક્તિવર્જિતાઃ ॥ ૯૩ ॥

વેદભક્તિવિહીનાશ્ચ પાખાણ્ડમતગામિનઃ ।

અગ્નિહોત્રાદિસત્કર્મસ્વધાસ્વાહાવિવર્જિતાઃ ॥ ૯૪ ॥

મૂલપ્રકૃતિમવ્યક્તાં નૈવ જાનન્તિ કર્હિચિત્ ।

તમમુદ્રાહ્નિતાઃ કેચિત્કામાચારરતાઃ પરે ॥ ૯૫ ॥

કાપાલિકાઃ કૌલિકાશ્ચ બૌદ્ધા જૈનાસ્તથાપરે ।

પણ્ડિતા અપિ તે સર્વે દુરાચારપ્રવર્તકાઃ ॥ ૯૬ ॥

લમ્પટાઃ પરદારેષુ દુરાચારપરાયણાઃ ।

કુમ્ભીપાકં પુનઃ સર્વે ચાસ્યન્તિ નિજકર્મભિઃ ॥ ૯૭ ॥

તસ્માત્સર્વાત્મના રાજન્ સંસેવ્યા પરમેશ્વરી ।

ન વિષ્ણુપાસના નિત્યા ન શિવોપાસના તથા ॥ ૯૮ ॥

નિત્યા ચોપાસના શક્તેર્યા વિના તુ પતત્યધઃ ।

સર્વમુક્તં સમાસેન યત્પૃથં તત્ત્વયાનઘ ॥ ૯૯ ॥

અતઃ પરં મણિદ્વીપવર્ણનં શૃણુ સુન્દરમ્ ।

યત્પરં સ્થાનમાધાયા ભુવનેશ્યા ભવારણેઃ ॥ ૧૦૦ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્દેવીભાગવતે મહાપુરાણેડદ્વાદશસાહસ્ર્યાં

સંહિતાયાં દ્વાદશસ્કન્ધે બ્રાહ્મણાદીનાં

ગાયત્રીભિત્રાન્યદેવોપાસનાશ્રદ્ધાહૃતુનિરૂપણં નામ નવમોડધ્યાયઃ ॥ ૧૨.૯ ॥

१२.१० दशमोऽध्यायः । मणिद्वीपवर्णनम् ।

व्यास उवाच ।

ब्रह्मलोकार्धभागे सर्वलोकोऽस्ति यः श्रुतः ।

मणिद्वीपः स अत्रेवास्ति यत्र देवी विराजते ॥ १ ॥

सर्वस्मादधिको यस्मात्सर्वलोकस्ततः स्मृतः ।

पुरा पराभ्यैवायं कल्पितो मनसेऽथवा ॥ २ ॥

सर्वादौ निजवासार्थं प्रकृत्या मूलभूतया ।

कैलासादधिको लोको वैकुण्ठादपि योत्तमः ॥ ३ ॥

गोलोकादपि सर्वस्मात्सर्वलोकोऽधिकः स्मृतः ।

न तत्समं त्रिलोक्यां तु सुन्दरं विद्यते क्वचित् ॥ ४ ॥

छत्रीभूतं त्रिजगतो भवसन्तापनाशकम् ।

छायाभूतं तदेवास्ति ब्रह्माण्डानां तु सत्तम ॥ ५ ॥

बहुयोजनविस्तीर्णो गम्भीरस्तावदेव हि ।

मणिद्वीपस्य परितो वर्तते तु सुधोदधिः ॥ ६ ॥

मरुत्सङ्घट्टनोत्कीर्णतरङ्ग शतसङ्कुलः ।

रत्नाश्रवालुकायुक्तो ऽषशङ्खसमाङ्कुलः ॥ ७ ॥

वीथिसङ्घर्षसञ्जातलहरीकण्ठीतलः ।

नानाध्वजसमायुक्तनानापोतगतागतैः ॥ ८ ॥

विराजमानः परितस्तीररत्नद्रुमो मडान् ।

तद्दुत्तरमयोधातुनिर्मितो गगने ततः ॥ ९ ॥

सप्तयोजनविस्तीर्णः प्राकारो वर्तते मडान् ।

नानाशस्त्रप्रहरणा नानायुद्धविशारदाः ॥ १० ॥

रक्षका निवसन्त्यत्र मोदमानाः समन्ततः ।

यत्तुर्द्धारसमायुक्तो द्वारपालशतान्वितः ॥ ११ ॥

नानागणैः परिवृतो देवीभक्तियुतैर्नृप ।

दर्शनार्थं समायान्ति ये देवा जगदीशितुः ॥ १२ ॥

तेषां गणा वसन्त्यत्र वाडनानि य तत्र हि ।

विमानशतसङ्घर्षघण्टास्वनसमाङ्कुलः ॥ १३ ॥

उयडेषाभराघातभधिरीकृतदिज्मुभः ।
 गणैः किलकिलारावैर्वेत्रउस्तैश्च ताडिताः ॥ १४ ॥
 सेवका देवसङ्घानां भ्राजन्ते तत्र भूमिप ।
 तस्मिन्कोलाडले राजन्न शब्दः केनचित्कवचित् ॥ १५ ॥
 कस्यचिच्छूयतेऽत्यन्तं नानाध्वनिसमाकुले ।
 पदे पदे मिष्टवारिपरिपूर्णासरांसि य ॥ १६ ॥
 वाटिका विविधा राजन् रत्नद्रुमविराजिताः ।
 तद्दुत्तरं मडासारधातुनिर्मितमाडलः ॥ १७ ॥
 सालोऽपरो मडानस्ति गगनस्पर्शि यच्छिरः ।
 तेजसा स्थाय्यतगुणः पूर्वसालाद्यं परः ॥ १८ ॥
 गोपुरद्वारसङ्घितो बहुवृक्षसमन्वितः ।
 या वृक्षजातयः सन्ति सर्वास्तास्तत्र सन्ति य ॥ १९ ॥
 निरन्तरं पुष्पयुताः सदा इलसमन्विताः ।
 नवपल्लवसंयुक्ताः परसौरभसङ्कुलाः ॥ २० ॥
 पनसा बहुला लोम्राः कर्णिकाराश्च शिंशपाः ।
 देवदारुकाञ्चनारा आम्राश्चैव सुमेरवः ॥ २१ ॥
 लिङ्गुया डिङ्गुलाश्चैवा लवङ्गाः कटुकलास्तथा ।
 पाटला मुयुकुन्दाश्च कृलिन्यो जघनेकृलाः ॥ २२ ॥
 तालास्तमालाः सालाश्च कङ्गोला नागभद्रकाः ।
 पुत्रागाः पीलवः साल्वका वै कर्पूरशाभिः ॥ २३ ॥
 अश्रकण्ठां उस्तिकर्णास्तालपर्णाश्च दाडिमाः ।
 गण्डिका बन्धुज्जवाश्च जम्बीराश्च कुरण्डकाः ॥ २४ ॥
 याम्पेया बन्धुज्जवाश्च तथा वै कनकद्रुमाः ।
 कालागुरुद्रुमाश्चैव तथा यन्धनपाटपाः ॥ २५ ॥
 भर्जूरा यूथिकास्तालपर्णश्चैव तथेक्षवः ।
 क्षीरवृक्षाश्च भट्टिराश्चिञ्जामल्लातकास्तथा ॥ २६ ॥
 रुचकाः कुटजा वृक्षा बिल्ववृक्षास्तथैव य ।

तुलसीनां वनान्येवं मल्लिकानां तथैव च ॥ २७ ॥

धृत्यादितरुजातीनां वनान्युपवनानि च ।

नानावापीशतैर्युक्ताभ्येवं सन्ति धराधिप ॥ २८ ॥

कोडिलारावसंयुक्ता गुञ्जद्वन्द्वमरभूषिताः ।

निर्यासस्त्राविणः सर्वे स्निग्धच्छायास्तदुत्तमाः ॥ २९ ॥

नानाऋतुभवा वृक्षा नानापक्षिसमाकुलाः ।

नानारसस्त्राविणीभिर्नदीभिरतिशोभिताः ॥ ३० ॥

पारावतशुकप्रातसारिकापक्षमारुतैः ।

दंसपक्षसमुद्भूतावातप्रातैश्चलद्द्रुमम् ॥ ३१ ॥

सुगन्धग्राह्यपवनपूरितं तद्भनोत्तमम् ।

सहितं हरिणीयूथैर्धावमानैरितस्ततः ॥ ३२ ॥

नृत्यद्वर्द्धिकदम्भस्य डेकारावैः सुप्रप्रटैः ।

नादितं तद्भनं दिव्यं मधुस्त्रावि समन्ततः ॥ ३३ ॥

कांस्यसालादुत्तरे तु ताम्रसालः प्रकीर्तितः ।

यतुरस्रसमाकार उन्नत्या समयोजनः ॥ ३४ ॥

द्रयोस्तु सालयोर्मध्ये सम्प्रोक्ता कल्पवाटिका ।

येषां तदुत्तमं पुष्पाणि काञ्चनाभानि भूमिप ॥ ३५ ॥

पत्राणि काञ्चनाभानि रत्नबीजकलानि च ।

दशयोजनगन्धो हि प्रसर्पति समन्ततः ॥ ३६ ॥

तद्भनं रक्षितं राजन् वसन्तेनर्तुनानिशम् ।

पुष्पसिंहासनासीनः पुष्पच्छत्रविराजितः ॥ ३७ ॥

पुष्पभूषाभूषितश्च पुष्पासवविघूर्णितः ।

मधुश्रीर्माधवश्रीश्च द्वे भार्ये तस्य सम्भते ॥ ३८ ॥

कीडतः स्मेरवदने सुमस्तबककन्दुकैः ।

अतीव रम्यं विपिनं मधुस्त्रावि समन्ततः ॥ ३९ ॥

दशयोजनपर्यन्तं कुसुमामोदवायुना ।

पूरितं दिव्यगन्धर्वैः साङ्गनैर्गानलोत्पुः ॥ ४० ॥

शोभितं तद्भ्रमं दिव्यं मत्तकोडिलनादितम् ।
 वसन्तलक्ष्मीसंयुक्तं कामिकामप्रवर्धनम् ॥ ४१ ॥
 ताम्रसालाद्दुत्तरत्र सीससालः प्रकीर्तितः ।
 समुच्छ्रायः स्मृतोऽप्यस्य सप्तयोजनसङ्ख्यया ॥ ४२ ॥
 सन्तानवाटिकामध्ये सालयोस्तु द्वयोर्नृप ।
 दशयोजनगन्धस्तु प्रसूनानां समन्ततः ॥ ४३ ॥
 छिरण्याभानि कुसुमान्युत्कृत्वानि निरन्तरम् ।
 अभूतद्रवसंयुक्तकृत्वानि मधुराणि य ॥ ४४ ॥
 ग्रीष्मर्तुर्नायकस्तस्या वाटिकाया नृपोत्तम ।
 शुक्लश्रीश्च शुचिश्रीश्च द्वे भार्ये तस्य सम्मते ॥ ४५ ॥
 सन्तापत्रस्तलोकास्तु वृक्षमूलेषु संस्थिताः ।
 नानासिद्धैः परिवृतो नानादेवैः समन्वितः ॥ ४६ ॥
 विलासिनीनां वृन्दैस्तु यन्मन्द्रवपङ्किलैः ।
 पुष्पमालाभूषितैस्तु तालवृन्तकराम्बुजैः ॥ ४७ ॥
 प्राकारः शोभितो राजञ्छीतलाम्बुनिषेविभिः ।
 सीससालाद्दुत्तरत्राप्यारकूटमयः शुभः ॥ ४८ ॥
 प्राकारो वर्तते राजन् मुनियोजनद्वैर्ध्वान् ।
 उरियन्मन्वृक्षाणां वाटी मध्ये तयोः स्मृता ॥ ४९ ॥
 सालयोरधिनाथस्तु वर्षर्तुर्मैघवाहनः ।
 विद्युत्पिङ्गलनेत्रश्च शुभ्रमूतकवयः स्मृतः ॥ ५० ॥
 वज्रनिर्घोषमुपरश्चेन्द्रधन्वा समन्ततः ।
 सडम्शो वारिधारा मुञ्चन्नास्ते गण्णावृतः ॥ ५१ ॥
 नभःश्रीश्च नभस्यश्रीः स्वरस्या रस्यमालिनी ।
 अभ्या दृला निरत्निश्चाभ्रमन्ती मेघयन्तिका ॥ ५२ ॥
 वर्षयन्ती त्रिपुण्ड्रिका वारिधारा य सम्मताः ।
 वर्षर्तौर्द्वादश प्रोक्ताः शक्तयो मदेविह्वलाः ॥ ५३ ॥
 नवपल्लववृक्षाश्च नवीनलतिकान्विताः ।
 उरितानि तृणान्येव वेष्टिता यैर्धराभिला ॥ ५४ ॥

नदीनद्यप्रवाहाश्च प्रवहन्ति य वेगतः ।
 सरांसि कलुषाम्बूनि रागिथित्तसमानि य ॥ ५५ ॥
 वसन्ति देवाः सिद्धाश्च ये देवीकर्मकारिणः ।
 वापीकूपतडागाश्च ये देव्यर्थं समर्पिताः ॥ ५६ ॥
 ते गाणां निवसन्त्यत्र सविलासाश्च साङ्गनाः ।
 आरकूटमयाद्यत्रे समयोजनदैर्घ्यावान् ॥ ५७ ॥
 पञ्चलोडात्मकः सालो मध्ये मन्दारवाटिका ।
 नानापुष्पलताकीर्णां नानापल्लवशोभिता ॥ ५८ ॥
 अधिष्ठातात्र सम्प्रोक्तः शरदृतुरनामयः ।
 षष्ठुलक्ष्मीरुर्जलक्ष्मीर्द्धे भार्ये तस्य सम्मते ॥ ५९ ॥
 नानासिद्धा वसन्त्यत्र साङ्गनाः सपरिच्छदाः ।
 पञ्चलोडमयाद्यत्रे समयोजनदैर्घ्यावान् ॥ ६० ॥
 दीप्यमानो महाशृङ्गैर्वर्तते रौप्यसालकः ।
 पारिजाताटवीमध्ये प्रसूनस्तम्बकान्विता ॥ ६१ ॥
 दशयोजनगन्धीनि कुसुमानि समन्ततः ।
 मोदयन्ति गाणान्सर्वान्ये देवीकर्मकारिणः ॥ ६२ ॥
 तत्राधिनाथः सम्प्रोक्तो उभन्तर्तुर्मण्डोज्ज्वलः ।
 सगाणः सायुधः सर्वान् रागिणो रञ्जयन्नृप ॥ ६३ ॥
 सडश्रीश्च सडस्यश्रीर्द्धे भार्ये तस्य सम्मते ।
 वसन्ति तत्र सिद्धाश्च ये देवीप्रतकारिणः ॥ ६४ ॥
 रौप्यसालमयाद्यत्रे समयोजनदैर्घ्यावान् ।
 सौवर्णसालः सम्प्रोक्तस्तम्बककल्पितः ॥ ६५ ॥
 मध्ये कदम्बवाटी तु पुष्पपल्लवशोभिता ।
 कदम्बमदिराधाराः प्रवर्तन्ते सडस्रशः ॥ ६६ ॥
 याभिर्निर्णीतपीताभिर्निर्जानन्दोऽनुभूयते ।
 तत्राधिनाथः सम्प्रोक्तः शैशिरर्तुर्मण्डोदयः ॥ ६७ ॥
 तपःश्रीश्च तपस्यश्रीर्द्धे भार्ये तस्य सम्मते ।

मोदमानः सडैताभ्यां वर्तते शिशिराङ्गतिः ॥ ६८ ॥

नानाविलाससंयुक्तो नानागणसमावृतः ।

निवसन्ति मडासिद्धा ये देवीदानकारिणः ॥ ६९ ॥

नानाभोगसमुत्पन्नमडानन्दसमन्विताः ।

साङ्गनाः परिवारैस्तु सङ्घशः परिवारिताः ॥ ७० ॥

स्वर्णसावमयादत्रे मुनियोजनदैर्घ्यवान् ।

पुष्परागमयः सालः कुङ्कुमारुणविग्रहः ॥ ७१ ॥

पुष्परागमयी भूमिर्वनान्युपवनानि य ।

रत्नवृक्षाववालाश्च पुष्परागमयाः स्मृताः ॥ ७२ ॥

प्राकारो यस्य रत्नस्य तद्गतस्थिता द्रुमाः ।

वनभूः पक्षिणश्चैव रत्नवर्णजलानि य ॥ ७३ ॥

मण्डपा मण्डपस्तम्भाः सरांसि कमलानि य ।

प्राकारे तत्र यद्यत्स्यात्तत्सर्वं तत्समं भवेत् ॥ ७४ ॥

परिभाषेयमुद्दिष्टा रत्नसालादिषु प्रभो ।

तेजसा स्यात्स्वक्षगुणः पूर्वसालात्यरो नृप ॥ ७५ ॥

दिक्पाला निवसन्त्यत्र प्रतिभ्रज्ज्माण्डवर्तिनाम् ।

दिक्पालानां समष्टयात्मरुपाः स्फूर्जद्गरायुधाः ॥ ७६ ॥

पूर्वाशायां समुत्तुङ्गशङ्का पूरमरावती ।

नानोपवनसंयुक्तो मडेन्द्रस्तत्र राजते ॥ ७७ ॥

स्वर्गशोभा य या स्वर्गे यावती स्यात्ततोऽधिका ।

समष्टिशतनेत्रस्य सडस्रगुणतः स्मृता ॥ ७८ ॥

औरावतसमावृढो वज्रहस्तः प्रतापवान् ।

देवसेनापरिवृतो राजतेऽत्र शतकृतुः ॥ ७९ ॥

देवाङ्गनागणयुता शयी तत्र विराजते ।

वह्निङोणो वह्निपुरी वह्निपूःसदृशी नृप ॥ ८० ॥

स्वाडास्वधासमायुक्तो वह्निस्तत्र विराजते ।

निजवाहनभूषाढ्यो निजदेवगणैर्वृतः ॥ ८१ ॥

याम्याशायां यमपुरी तत्र दण्डधरो मडान् ।
 स्वभटैर्वेष्टितो राजन् चित्रगुप्तपुरोगमैः ॥ ८२ ॥
 निजशक्तियुतो भास्वत्तनयोऽस्ति यमो मडान् ।
 नैरृत्यां दिशि राक्षस्यां राक्षसैः परिवारितः ॥ ८३ ॥
 भद्रगधारी स्फुरन्नास्ते निरृतिर्निजशक्तियुक् ।
 वारुण्यं वरुणो राजा पाशधारी प्रतापवान् ॥ ८४ ॥
 मडाजषसमावृढो वारुणीमधुविह्वलः ।
 निजशक्तिसमायुक्तो निजयादोगणान्वितः ॥ ८५ ॥
 समास्ते वारुणे लोके वरुणानीरताकुलः ।
 वायुकोणे वायुलोको वायुस्तत्राधितिष्ठति ॥ ८६ ॥
 वायुसाधनसंसिद्धयोगिभिः परिवारितः ।
 ध्वजदस्तो विशालाक्षो मृगवाहनसंस्थितः ॥ ८७ ॥
 मरुद्गणैः परिवृतो निजशक्तिसमन्वितः ।
 उत्तरस्यां दिशि मडान् यक्षलोकोऽस्ति भूमिप ॥ ८८ ॥
 यक्षाधिराजस्तत्रास्ते वृद्धिऋद्ध्यादिशक्तिभिः ।
 नवभिर्निधिभिर्व्युक्तस्तुन्दिलो धननायकः ॥ ८९ ॥
 मणिभद्रः पूर्णभद्रो मणिमान्मणिचन्द्रः ।
 मणिभूषो मणिस्रग्वी मणिकार्मुकधारकः ॥ ९० ॥
 धत्यादियक्षसेनानीसङ्घितो निजशक्तियुक् ।
 शशानकोणे सम्प्रोक्तो रुद्रलोको मङ्गलः ॥ ९१ ॥
 अनर्ध्वरत्नप्रथितो यत्र रुद्रोऽधिदैवतम् ।
 मन्युमान्दीप्तनयनो बद्धपृष्ठमङ्गेषुधिः ॥ ९२ ॥
 स्कूर्जधनुर्वाभदस्तोऽधिजयधन्वभिराधृतः ।
 स्वसमानैरसङ्ख्यातरुणैः शूलवरायुधैः ॥ ९३ ॥
 विकृतास्यैः करालास्यैर्वमद्गन्धिभिरास्यतः ।
 दशदस्तैः शतकरैः सडस्रभुजसंयुतैः ॥ ९४ ॥
 दशपादैर्दशग्रीवैस्त्रिनेत्रैरुग्रमूर्तिभिः ।
 अन्तरिक्षयरा ये य ये य भूमियरा स्मृताः ॥ ९५ ॥

રુદ્રાધ્યાયે સ્મૃતા રુદ્રાસ્તૈઃ સર્વૈશ્ચ સમાવૃતઃ ।
રુદ્રાણીકોટિસહિતો ભદ્રકાલ્યાદિમાતૃભિઃ ॥ ૯૬ ॥

નાનાશક્તિસમાવિષ્ટામર્યાદિગણાવૃતઃ ।
વીરભદ્રાદિસહિતો રુદ્રો રાજન્ વિરાજતે ॥ ૯૭ ॥

મુણ્ડમાલાધરો નાગવલયો નાગકન્ધરઃ ।
વ્યાઘ્રચર્મપરીધાનો ગજચર્મોત્તરીયકઃ ॥ ૯૮ ॥

ચિતાભસ્માડ્ગ લિમાડ્ગઃ પ્રમથાદિગણાવૃતઃ ।
નિનદ્ડુમરુધ્વાનૈર્બધિરીકૃતદિઙ્મુખઃ ॥ ૯૯ ॥

અટ્ટહાસાસ્ફોટશબ્દૈઃ સન્નાસિતનભસ્તલઃ ।
ભૂતસડ્ઘસમાવિષ્ટો ભૂતાવાસો મહેશ્વરઃ ।
ઈશાનદિઙ્પતિઃ સોડયં નામ્ના ચેશાન એવ ચ ॥ ૧૦૦ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્દેવીભાગવતે મહાપુરાણેડષ્ટાદશસાહસ્યાં સંહિતાયાં
દ્વાદશસ્કન્ધે મણિદ્વીપવર્ણનં નામ દશમોડધ્યાયઃ ॥ ૧૨.૧૦ ॥

૧૨.૧૧ એકાદશોડધ્યાયઃ । પદ્મરાગાદિમણિવિનિર્મિતપ્રાકારવર્ણનમ્ ।

વ્યાસ ઉવાચ ।
પુષ્પરાગમયાદગ્રે કુકુમારુણવિગ્રહઃ ।
પદ્મરાગમયઃ સાલો મધ્યે ભૂશ્ચૈવ તાદૃશી ॥ ૧ ॥
દશયોજનવાનૈર્ધ્યૈ ગોપુરદ્વારસંયુતઃ ।
તન્મણિસ્તમ્ભસંયુક્તા મણ્ડપાઃ શતશો નૃપ ॥ ૨ ॥
મધ્યે ભુવિ સમાસીનાશ્ચતુઃષ્ટિમિતાઃ કલાઃ ।
નાનાયુધધરા વીરા રત્નભૂષણભૂષિતાઃ ॥ ૩ ॥
પ્રત્યેકલોકસ્તાસાં તુ તત્તલ્લોકસ્ય નાયકાઃ ।
સમન્તાત્પદ્મરાગસ્ય પરિવાર્યં સ્થિતાઃ સદા ॥ ૪ ॥
સ્વસ્વલોકજનૈર્જુષ્ટાઃ સ્વસ્વવાહનહેતિભિઃ ।
તાસાં નામાનિ વક્ષ્યામિ શૃણુ ત્વં જનમેજય ॥ ૫ ॥
પિડ્ગલાક્ષી વિશાલાક્ષી સમૃદ્ધિર્વૃદ્ધિરેવ ચ ।

श्रद्धा स्वाहा स्वधाभिष्या माया संज्ञा वसुन्धरा ॥ ६ ॥

त्रिलोकधात्री सावित्री गायत्री त्रिदशेश्वरी ।

सुतुपा भद्रुतुपा य स्कन्दमाताय्युतप्रिया ॥ ७ ॥

विमला यामला तद्भद्ररुणी पुनरारुणी ।

प्रकृतिर्विकृतिः सृष्टिः स्थितिः संकृतिरेव य ॥ ८ ॥

सन्ध्या माता सती लंसी मर्दिका वज्रिका परा ।

देवमाता भगवती देवकी कमलासना ॥ ९ ॥

त्रिमुष्णी सप्तमुष्प्यन्या सुरासुरविमर्दिनी ।

लम्बोष्ठी योर्ध्वकेशी य भद्रुशीर्षा वृकोदरी ॥ १० ॥

रथरेभाह्वया पश्चाच्छशिरेषा तथापरा ।

गगनवेगा पवनवेगा वेगा यैव ततः परम् ॥ ११ ॥

अत्रे भुवनपाला स्यात्तत्पश्चान्मदनातुरा ।

अनङ्गानङ्गमथना तथैवानङ्गमेभला ॥ १२ ॥

अनङ्गकुसुमा पश्चाद्विश्वरुपा सुरादिका ।

क्षयङ्कुरी भवेच्छक्तिरक्षोभ्या य ततः परम् ॥ १३ ॥

सत्यवादिन्यथ प्रोक्ता भद्रुतुपा शुच्यितप्रता ।

उदाराप्या य वागीशी यतुषष्टिमिताः स्मृताः ॥ १४ ॥

ज्वलज्जिह्वाननाः सर्वा वमन्त्यो वह्निमुल्बलाम् ।

जलं पिबामः सकलं संहरामो विभावसुम् ॥ १५ ॥

पवनं स्तम्भयामोऽथ भक्षयामोऽभिलं जगत् ।

धृति वाचं सङ्गिरन्ते क्रोधसंरक्तलोचनाः ॥ १६ ॥

यापभाणधराः सर्वा युद्धायैवोत्सुकाः सदा ।

दंष्ट्राकटकटारावैर्बधिरीकृतद्विज्मुखाः ॥ १७ ॥

पिङ्गोर्ध्वकेश्यः सम्प्रोक्ताश्चापभाणकराः सदा ।

शताक्षौडिणििका सेनाप्येकैकस्याः प्रकीर्तिता ॥ १८ ॥

अेकैकशक्तेः सामर्थ्यं लक्षब्रह्माण्डनाशने ।

शताक्षौडिणििका सेना तादृशी नृपसत्तम ॥ १९ ॥

किं न कुर्याज्जगत्यस्मिन्नशक्यं वक्तुमेव तत् ।
 सर्वापि युद्धसामग्री तस्मिन्साले स्थिता मुने ॥ २० ॥
 स्थानां गणना नास्ति लयानां करिणां तथा ।
 शस्त्राणां गणना तद्गणनां गणना तथा ॥ २१ ॥
 पद्मरागमयादत्रे गोमेदमणिनिर्मितः ।
 दशयोजनदूर्ध्वेण प्राकारो वर्तते मडान् ॥ २२ ॥
 भास्वज्जपाप्रसूनाभो मध्यभूस्तस्य तादृशी ।
 गोमेदकल्पितान्येव तद्भासिसदनानि य ॥ २३ ॥
 पक्षिणः स्तम्भवर्याश्च वृक्षा वाप्यः सरांसि य ।
 गोमेदकल्पिता येव कुङ्कुमारुणविग्रहाः ॥ २४ ॥
 तन्मध्यस्था मडादिव्यो द्वात्रिंशच्छक्तयः स्मृताः ।
 नानाशस्त्रप्रहरणा गोमेदमणिभूषिताः ॥ २५ ॥
 प्रत्येकलोकवासिन्यः परिवार्य समन्ततः ।
 गोमेदसाले सन्नद्धाः पिशाचवदना नृप ॥ २६ ॥
 स्वर्लोकवासिभिर्नित्यं पूजिताश्चक्रबाहवः ।
 क्रोधरक्तेक्षणा भिन्धि पयश्छिन्धि दडेति य ॥ २७ ॥
 वदन्ति सततं वायं युद्धोत्सुकुल्लृप्ततराः ।
 अकैकस्या मडाशक्तेर्दशाक्षौडिण्डिका मता ॥ २८ ॥
 सेना तत्राप्येकशक्तिर्वक्षत्रज्ज्वालाशशिनी ।
 तादृशीनां मडासेना वर्णनीया कथं नृप ॥ २९ ॥
 स्थानां नैव गणना वाहनानां तथैव य ।
 सर्वयुद्धसमारम्भस्तत्र देव्या विराजते ॥ ३० ॥
 तासां नामानि वक्ष्यामि पापनाशकराणि य ।
 विद्याद्वीपुष्टयः प्रज्ञा सिनीवाली कुलुस्तथा ॥ ३१ ॥
 रुद्रा वीर्या प्रभा नन्दा पोषिणी ऋद्धिदा शुभा ।
 कालरात्रिर्मडारात्रिर्भद्रकाली कपर्दिनी ॥ ३२ ॥
 विद्वृतिर्दण्डिमुण्डिन्यौ सेन्दुभाण्डा शिष्यिणी ।
 निशुम्भशुम्भमथिनी मडिषासुरमर्दिनी ॥ ३३ ॥

धन्द्राणी यैव रुद्राणी शङ्करार्धशरीरिणी ।
 नारी नारायणी यैव त्रिशूलिन्यपि पालिनी ॥ ३४ ॥
 अम्बिका ह्लादिनी पश्चादित्येवं शक्तयः स्मृताः ।
 यद्यैताः कुपिता देव्यस्तदा ब्रह्माण्डनाशनम् ॥ ३५ ॥
 पराजयो न यैतासां कदाचित्त्वयिदस्ति हि ।
 गोमेदकमयादत्रे सद्भ्रजमणिनिर्मितः ॥ ३६ ॥
 दशयोजनतुङ्गोऽसौ गोपुरद्वारसंयुतः ।
 कपाटशृङ्खलाबद्धो नववृक्षसमुज्ज्वलः ॥ ३७ ॥
 सालस्तन्मध्यभूम्यादि सर्वं लीरमयं स्मृतम् ।
 गृडाणि वीथयो रथ्या महामार्गाङ्गणानि च ॥ ३८ ॥
 वृक्षालवालतरवः सारङ्गा अपि तादृशाः ।
 दीर्घिकाश्रेणयो वाप्यस्तडागाः डूपसंयुताः ॥ ३९ ॥
 तत्र श्रीभुवनेश्वर्या वसन्ति परियारिकाः ।
 ऐकैका लक्षदासीभिः सेविता मद्गर्विताः ॥ ४० ॥
 तालवृन्तधराः काश्चिद्व्यषकाढ्यकराम्बुजाः ।
 काश्चित्ताम्बूलपात्राणि धारयन्त्योऽतिगर्विताः ॥ ४१ ॥
 काश्चित्तच्छत्रधारिण्यश्चामराणां विधारिकाः ।
 नानावस्त्रधराः काश्चिन्काश्चित्पुष्पकराम्बुजाः ॥ ४२ ॥
 नानादर्शकराः काश्चिन्काश्चित्कुङ्कुमलेपनम् ।
 धारयन्त्यः कञ्जलं च सिन्दूरयषकं पराः ॥ ४३ ॥
 काश्चिद्व्यत्रकनिर्मात्र्यः पादसंवाडने रताः ।
 काश्चित्तु भूषाकारिण्यो नानाभूषाधराः पराः ॥ ४४ ॥
 पुष्पभूषणनिर्मात्र्यः पुष्पशृङ्गारकारिकाः ।
 नानाविलासयतुरा बहुव्यं अयंविधाः पराः ॥ ४५ ॥
 निबद्धपरिधानीया युवत्यः सकला अपि ।
 देवीकृपालेशवशात्तुच्छीकृतजगत्त्रयाः ॥ ४६ ॥
 अेता दूत्यः स्मृता देव्यः शृङ्गारमद्गर्विताः ।

तासां नामानि वक्ष्यामि शृणु मे नृपसत्तम ॥ ४७ ॥

अनङ्गगुपा प्रथमाप्यनङ्गमदना परा ।

तृतीया तु ततः प्रोक्ता सुन्दरी मदनातुरा ॥ ४८ ॥

ततो भुवनवेगा स्यात्तथा भुवनपालिका ।

स्यात्सर्वशिशिरानङ्गवदनानङ्गमेभवा ॥ ४९ ॥

विद्युद्दामसमानाङ्ग्यः क्वणत्काञ्चीगुणान्विताः ।

रणभञ्जोरथरणा बहिरन्तरितस्ततः ॥ ५० ॥

धावमानास्तु शोभन्ते सर्वा विद्युल्लतोपमाः ।

कुशलाः सर्वकार्येषु वेत्रहस्ताः समन्ततः ॥ ५१ ॥

अष्टदिक्षु तथैतासां प्राकाराद्बहिरेव य ।

सदनानि विराजन्ते नानावाहनछेतिभिः ॥ ५२ ॥

वज्रसालादग्रभागे सालो वैदूर्यनिर्मितः ।

दशयोजनतुङ्गोऽसौ गोपुरद्वारभूषितः ॥ ५३ ॥

वैदूर्यभूमिः सर्वापि गृहाणि विविधानि य ।

वीथ्यो रथ्या महामार्गाः सर्वे वैदूर्यनिर्मिताः ॥ ५४ ॥

वापीकूपतडागाश्च अवनन्तीनां तटानि य ।

बालुका यैव सर्वापि वैदूर्यमणिनिर्मिता ॥ ५५ ॥

तत्राष्टदिक्षु परितो ब्राह्म्यादीनां य माण्डलम् ।

निजैर्गाणैः परिवृतं ब्राजते नृपसत्तम ॥ ५६ ॥

प्रतिब्रह्माण्डमातृणां ताः समष्टयं हरिताः ।

ब्राह्मी माधेश्वरी यैव कौमारी वैष्णवी तथा ॥ ५७ ॥

वाराही य तथेन्द्राणी यामुण्डा सप्त मातरः ।

अष्टमी तु महालक्ष्मीर्नाम्ना प्रोक्तास्तु मातरः ॥ ५८ ॥

ब्रह्मरुद्रादिवानां समाकारास्तु ताः स्मृताः ।

जगत्कल्याणकारिण्यः स्वस्वसेनासमावृताः ॥ ५९ ॥

तत्सालस्य यतुर्धर्षुं वाहनानि मणेशितुः ।

सज्जानि नृपते सन्ति सालङ्काराणि नित्यशः ॥ ६० ॥

दन्तिनः कोटिशो वाडाः कोटिशः शिबिकास्तथा ।
 उंसाः सिंहाश्च गरुडा भयूरा वृषभास्तथा ॥ ६१ ॥
 तैर्युक्ताः स्यन्दनास्तद्भ्रकोटिशो नृपनन्दन ।
 पाष्णिर्त्राडसमायुक्ता ध्वजैराकाशयुम्भिनः ॥ ६२ ॥
 कोटिशस्तु विमानानि नानाशिहान्वितानि य ।
 नानावाहित्रयुक्तानि मडाध्वजयुतानि य ॥ ६३ ॥
 वैदूर्यमणिंसावस्याप्यत्रे सालः परः स्मृतः ।
 दशयोजनतुङ्गोऽसाविन्द्रनीलाश्वनिर्मितः ॥ ६४ ॥
 तन्मध्यभूस्तथा वीथ्यो मडामार्गा गृहाणि य ।
 वापीकूपतडागाश्च सर्वे तन्मणिनिर्मिताः ॥ ६५ ॥
 तत्र पद्मं तु सम्प्रोक्तं बहुयोजनविस्तृतम् ।
 षोडशांरं दीप्यमानं सुदर्शनमिवापरम् ॥ ६६ ॥
 तत्र षोडशशक्तीनां स्थानानि विविधानि य ।
 सर्वोपस्करयुक्तानि समृद्धानि वसन्ति हि ॥ ६७ ॥
 तासां नामानि वक्ष्यामि शृणु मे नृपसत्तम ।
 कराली विकराली च तथोमा च सरस्वती ॥ ६८ ॥
 श्रीदुर्गोषा तथा लक्ष्मीः श्रुतिश्चैव स्मृतिर्धृतिः ।
 श्रद्धा मेधा मतिः कान्तिरार्था षोडश शक्तयः ॥ ६९ ॥
 नीलज्ज्वलन्तसङ्काशाः करवालकराम्बुजाः ।
 समाः भेटकधारिण्यो युद्धोपकान्तमानसाः ॥ ७० ॥
 सेनान्यः सकला अेताः श्रीदेव्या जगदीशितुः ।
 प्रतिब्रह्माण्डसंस्थानां शक्तीनां नायिकाः स्मृताः ॥ ७१ ॥
 ब्रह्माण्डक्षोभकारिण्यो देवीशक्त्युपबृडिताः ।
 नानारथसमारूढा नानाशक्तिभिरन्विताः ॥ ७२ ॥
 अेतत्पराङ्मं वक्तुं सडस्रास्योऽपि न क्षमः ।
 छन्दनीलमडासालादत्रे तु बहुविस्तृतः ॥ ७३ ॥
 मुक्ताप्राकार उदितो दशयोजनदैर्घ्यवान् ।
 मध्यभूः पूर्ववत्प्रोक्ता तन्मध्येऽदृष्टलाम्बुजम् ॥ ७४ ॥

मुक्तामणिगणेशाकीर्णं विस्तृतं तु सकेसरम् ।
तत्र देवीसमाकारा देव्यायुधधराः सदा ॥ ७५ ॥
सम्प्रोक्ता अष्टमन्त्राण्यो जगद्धार्ताप्रबोधिकाः ।
देवीसमानभोगास्ता षड्गितज्ञास्तु पण्डिताः ॥ ७६ ॥
कुशलाः सर्वकार्येषु स्वामिकार्यपरायणाः ।
देव्यभिप्रायबोधयस्ताश्चतुरा अतिसुन्दराः ॥ ७७ ॥
नानाशक्तिसमायुक्ताः प्रतिब्रह्माण्डवर्तिनाम् ।
प्राणिनां ताः समाचारं ज्ञानशक्त्या विदन्ति य ॥ ७८ ॥
तासां नामानि वक्ष्यामि मत्तः शृणु नृपोत्तम ।
अनङ्गकुसुमा प्रोक्ताप्यनङ्गकुसुमातुरा ॥ ७९ ॥
अनङ्गमदना तद्ददनङ्गमदनातुरा ।
भुवनपाला गगनवेगा यैव ततः परम् ॥ ८० ॥
शशिरेष्वा य गगनरेष्वा यैव ततः परम् ।
पाशाङ्कुशवराभीतिधरा अरुणविग्रहाः ॥ ८१ ॥
विश्वसम्बन्धिनीं वार्ता बोधयन्ति प्रतिक्षणां ।
मुक्तासालादत्रभागे मळामारकतोऽपरः ॥ ८२ ॥
सालोत्तमः समुद्दिष्टो दशयोजनदैर्घ्यवान् ।
नानासौभाग्यसंयुक्तो नानाभोगसमन्वितः ॥ ८३ ॥
मध्यभूस्तादृशी प्रोक्ता सदनानि तथैव य ।
षट्कोणमत्र विस्तीर्णं कोणस्था देवताः शृणु ॥ ८४ ॥
पूर्वकोणे यत्पूर्वङ्गो गायत्रीसहितो विधिः ।
कुण्डिकाक्षगुणाभीतिदण्डायुधधरः परः ॥ ८५ ॥
तदायुधधरा देवी गायत्री परदेवता ।
वेदाः सर्वे मूर्तिमन्तः शास्त्राणि विविधानि य ॥ ८६ ॥
स्मृतयश्च पुराणानि मूर्तिमन्ति वसन्ति हि ।
ये ब्रह्मविग्रहाः सन्ति गायत्रीविग्रहाश्च ये ॥ ८७ ॥
व्याहृतीनां विग्रहाश्च ते नित्यं तत्र सन्ति हि ।

रक्षःकोणे शङ्भयङ्कगदाम्बुजकराम्बुजा ॥ ८८ ॥
 सावित्री वर्तते तत्र मडाविष्णुश्च तादृशः ।
 ये विष्णुविग्रहाः सन्ति मत्स्यकूर्मादयोऽपिलाः ॥ ८९ ॥
 सावित्रीविग्रहा ये य ते सर्वे तत्र सन्ति हि ।
 वायुकोणे परश्वक्षमालाभयवरान्वितः ॥ ९० ॥
 मडारुद्रो वर्ततेऽत्र सरस्वत्यपि तादृशी ।
 ये ये तु रुद्रभेदाः स्युर्दक्षिणास्याद्यो नृप ॥ ९१ ॥
 गौरीभेदाश्च ये सर्वे ते तत्र निवसन्ति हि ।
 यतुःषष्ट्यागमा ये य ये यान्येऽप्यागमाः स्मृताः ॥ ९२ ॥
 ते सर्वे मूर्तिमन्तश्च तत्रैव निवसन्ति हि ।
 अग्निकोणे रत्नकुम्भं तथा मणिकरण्डकम् ॥ ९३ ॥
 ध्यानो निजलस्ताभ्यां कुबेरो धनदायकः ।
 नानावीथीसमायुक्तो महालक्ष्मीसमन्वितः ॥ ९४ ॥
 देव्या निधिपतिस्त्वास्ते स्वगुणैः परिवेष्टितः ।
 वारुणे तु मडाकोणे मदनो रतिसंयुतः ॥ ९५ ॥
 पाशाङ्कुशधनुर्बाणधरो नित्यं विराजते ।
 शङ्खगारा मूर्तिमन्तस्तु तत्र सन्निहिताः सदा ॥ ९६ ॥
 ठशानकोणे विघ्नेशो नित्यं पुष्टिसमन्वितः ।
 पाशाङ्कुशधरो वीरो विघ्नहर्ता विराजते ॥ ९७ ॥
 विभूतयो गणेशस्य या याः सन्ति नृपोत्तम ।
 ताः सर्वा निवसन्त्यत्र महैश्वर्यसमन्विताः ॥ ९८ ॥
 प्रतिब्रह्माण्डसंस्थानां ब्रह्मादीनां समष्टयः ।
 अत्रे ब्रह्माद्यः प्रोक्ताः सेवन्ते जगदीश्वरीम् ॥ ९९ ॥
 महामारकतस्यात्रे शतयोजनैर्ध्वान् ।
 प्रवालसालोऽस्त्यपरः कुङ्कुमारुणविग्रहः ॥ १०० ॥
 मध्यभूस्तादृशी प्रोक्ता सदनानि य पूर्ववत् ।
 तन्मध्ये पञ्चभूतानां स्वामिन्यः पञ्च सन्ति य ॥ १०१ ॥

धृल्लेभा गगना रक्ता यतुर्था तु कराविका ।
 मङ्गोच्छ्रुष्मा पञ्चमी य पञ्चभूतसमप्रभाः ॥ १०२ ॥
 पाशाङ्कुशवराभीतिधारिण्योऽमितभूषणाः ।
 देवीसमानवेषाढ्या नवयौवनगर्विताः ॥ १०३ ॥
 प्रवालसालादग्रे तु नवरत्नविनिर्मितः ।
 अङ्गुथोजनविस्तीर्णो मङ्गालोऽस्ति भूमिप ॥ १०४ ॥
 तत्र याम्नाथदेवीनां सदनानि अङ्गुन्यपि ।
 नवरत्नमयान्येव तडागाश्च सरांसि य ॥ १०५ ॥
 श्रीदेव्या येऽवताराः स्युस्ते तत्र निवसन्ति हि ।
 मङ्गविद्या मङ्गभेदाः सन्ति तत्रैव भूमिप ॥ १०६ ॥
 निजवराण्येदेवीभिर्निजभूषणवाहनैः ।
 सर्वदेव्यो विराजन्ते कोटिसूर्यसमप्रभाः ॥ १०७ ॥
 समकोटिमङ्गामन्त्रदेवताः सन्ति तत्र हि ।
 नवरत्नमयादग्रे चिन्तामणिगृहं मङ्गत् ॥ १०८ ॥
 तत्रत्यं वस्तुमात्रं तु चिन्तामणिविनिर्मितम् ।
 सूर्योद्गारोपलैस्तद्भ्रम्यन्द्रोद्गारोपलैस्तथा ॥ ११२ ॥
 विद्युत्प्रभोपलैः स्तम्भाः क्वपितास्तु सङ्ग्रहः ।
 येषां प्रभाभिरन्तःस्थं वस्तु किञ्चिन्न दृश्यते ॥ ११० ॥
 एति श्रीमद्देवीभागवते मङ्गपुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां
 संहितायां द्वादशस्कन्धे पद्मरागादि-
 मणिविनिर्मितप्राकारवर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ १२.११ ॥

१२.१२ द्वादशोऽध्यायः । मणिद्वीपवर्णनम् ।

व्यास उवाच ।
 तदेव देवीसदनं मध्यभागे विराजते ।
 सङ्ग्रहस्तम्भसंयुक्ताश्चत्वारस्तेषु मण्डपाः ॥ १ ॥
 शृङ्गारमण्डपश्चैको मुक्तिमण्डप एव य ।
 ज्ञानमण्डपसंज्ञस्तु तृतीयः परिकीर्तितः ॥ २ ॥

अेकान्तमण्डपश्चैव चतुर्थः परिकीर्तितः ।
 नानावितानसंयुक्ता नानाधूपैस्तु धूपिताः ॥ ३ ॥
 कोटिसूर्यसमाः कान्त्या भ्राजन्ते मण्डपाः शुभाः ।
 तन्मण्डपानां परितः काश्मीरवनिका स्मृता ॥ ४ ॥
 मल्लिकाकुण्डवनिका यत्र पुष्कलकाः स्थिताः ।
 असङ्ख्याता मृगमद्वैः पूरितास्तत्स्रवा नृप ॥ ५ ॥
 महापद्माटवी तद्भद्रसोपाननिर्मिता ।
 सुधारसेन सम्पूर्णा गुञ्जन्तमधुव्रता ॥ ६ ॥
 उंसकारण्डवाकीर्णा गन्धपूरितद्विक्तटा ।
 वनिकानां सुगन्धैस्तु मणिद्वीपं सुवासितम् ॥ ७ ॥
 शृङ्गारमण्डपे देव्यो गायन्ति विविधैः स्वरैः ।
 सभासद्यो देववरा मध्ये श्रीजगदम्बिका ॥ ८ ॥
 मुक्तिमण्डपमध्ये तु मोचयत्यनिशं शिवा ।
 ज्ञानोपदेशं कुरुते तृतीये नृप मण्डपे ॥ ९ ॥
 चतुर्थमण्डपे चैव जगद्रक्षाविचिन्तनम् ।
 मन्त्रिणीसङ्घिता नित्यं करोति जगदम्बिका ॥ १० ॥
 चिन्तामणिगुढे राजञ्जिततत्त्वात्मकैः परैः ।
 सोपानैर्दशभिर्युक्तो मञ्चकोऽप्यधिराजते ॥ ११ ॥
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः ।
 अेते मञ्चपुराः प्रोक्ताः कुलकस्तु सदाशिवः ॥ १२ ॥
 तस्योपरि महादेवो भुवनेशो विराजते ।
 या देवी निजलीलार्थं द्विधाभूता बभूव ह ॥ १३ ॥
 सृष्ट्याद्यै तु स अेवायं तदधार्ङ्गो मलेश्वरः ।
 कन्दर्पदर्पनाशोद्यत्कोटिकन्दर्पसुन्दरः ॥ १४ ॥
 पञ्चवङ्गस्त्रिनेत्रश्च मणिभूषणभूषितः ।
 हरिणामीतिपरशून् वरं च निजबाहुभिः ॥ १५ ॥
 ध्यानः षोडशाब्दोऽसौ देवः सर्वेश्वरो मडान् ।
 कोटिसूर्यप्रतीकाशश्चन्द्रकोटिसुशीतलः ॥ १६ ॥

शुद्धस्फटिकसङ्काशस्त्रिनेत्रः शीतलधुतिः ।
 वामाङ्गे सन्निषण्णस्य देवी श्रीभुवनेश्वरी ॥ १७ ॥
 नवरत्नगण्डाकीर्णकाञ्चीदामविराजिता ।
 तमकाञ्चनसन्नद्धवैदूर्याङ्गदम्बूषणा ॥ १८ ॥
 कनश्चीयकृताटकुविटकुवदनाम्बुजा ।
 ललाटकान्तिविभवविजितार्थसुधाकरा ॥ १९ ॥
 भिम्भकान्तिरस्कारिरदय्यदविराजिता ।
 लसत्कुङ्कुमकस्तुरीतिलकोद्भासितानना ॥ २० ॥
 द्विव्यूडामणिस्रारयञ्चय्यन्द्रकसूर्यका ।
 उद्यत्विभसमस्वय्यनासाभरणभासुरा ॥ २१ ॥
 चिन्ताकलम्भितस्वय्यमुक्तागुच्छविराजिता ।
 पाटीरपङ्कडपूरकुङ्कुमालङ्कृतस्तनी ॥ २२ ॥
 विचित्रविधाकल्या कम्बुसङ्काशकन्धरा ।
 दाडिमीकृलभीजाभदन्तपङ्क्तिविराजिता ॥ २३ ॥
 अनर्ध्वरत्नदण्डितमुकुटाञ्चितमस्तका ।
 मत्तालिमालाविलसदलकाढ्यमुष्णाम्बुजा ॥ २४ ॥
 कलङ्ककार्श्यनिर्मुक्तशरय्यन्द्रनिभानना ।
 जाह्नवीसालिलावर्तशोभिनाभिविभूषिता ॥ २५ ॥
 माणिक्यशकलाभद्रमुद्गिकाङ्गुलिभूषिता ।
 पुण्डरीकदलाकारनयनत्रयसुन्दरी ॥ २६ ॥
 कल्पिताय्यमलारागपद्मरागोज्ज्वलप्रभा ।
 रत्नकिङ्किणिकायुक्तरत्नङ्कुणशोभिता ॥ २७ ॥
 मणिसुक्तासरापारलसत्पदकसन्ततिः ।
 रत्नाङ्गुलिप्रपिततप्रभाजालसत्करा ॥ २८ ॥
 कञ्चुकीगुम्फितापारनानारत्नततिधुतिः ।
 मल्लिकामोद्विधम्भिल्लमल्लिकालिसरावृता ॥ २९ ॥
 सुवृत्तनिभिडोत्तुङ्गकुचभारावसा शिवा ।

वरपाशाङ्कुशाभीतिलसद्भाङ्कुयतुष्टया ॥ ३० ॥

सर्वशङ्कुगारवेषाढ्या सुकुमाराङ्गवल्लरी ।

सौन्दर्यधारासर्वस्वा निर्व्याजकरुणामयी ॥ ३१ ॥

निजसंलापमाधुर्यविनिर्भर्त्सितकञ्चपी ।

कोटिकोटिरवीन्दूनां कान्तिं या भिभ्रती परा ॥ ३२ ॥

नानासम्प्रीभिर्दसीभिस्तथा देवाङ्गनादितिः ।

सर्वाभिर्देवताभिस्तु समन्तात्परिवेष्टिता ॥ ३३ ॥

धृष्ट्याशक्त्या ज्ञानशक्त्या क्रियाशक्त्या समन्विता ।

लज्जा तुष्टिस्तथा पुष्टिः कीर्तिः कान्तिः क्षमा ध्या ॥ ३४ ॥

बुद्धिर्मेधा स्मृतिर्लक्ष्मीर्मूर्तिमन्योऽङ्गनाः स्मृताः ।

जया य विजया यैवाप्यजिता यापराजिता ॥ ३५ ॥

नित्या विलासिनी दोग्ध्री त्वघोरा मङ्गला नव ।

पीठशक्तय अंतास्तु सेवन्ते यां पराम्भिकाम् ॥ ३६ ॥

यस्यास्तु पार्श्वभागे स्तो निधी तौ शङ्खपद्मकौ ।

नवरत्नवडा नद्यस्तथा वै काञ्चनस्रवाः ॥ ३७ ॥

सप्तधातुवडा नद्यो निधिभ्यां तु विनिर्गताः ।

सुधासिन्ध्वन्तगामिन्यस्ताः सर्वा नृपसत्तम ॥ ३८ ॥

सा देवी भुवनेशानी तद्भामाङ्कु विराजते ।

सर्वेशत्वं मडेशस्य यत्सङ्गादेव नान्यथा ॥ ३९ ॥

चिन्तामणिगुडस्थास्य प्रमाणं शङ्खु भूमिप ।

सडस्रयोजनायामं मडान्तस्तत्प्रयक्षते ॥ ४० ॥

तद्दुत्तरे मडाशावाः पूर्वस्माद्द्विगुणाः स्मृताः ।

अन्तरिक्षगतं त्वेतन्निराधारे विराजते ॥ ४१ ॥

सङ्क्षोयश्च विकासश्च जायतेऽस्य निरन्तरम् ।

पटवत्कार्यवशतः प्रलये सज्जने तथा ॥ ४२ ॥

शालानां यैव सर्वेषां सर्वकान्तिपरावधि ।

चिन्तामणिगुडं प्रोक्तं यत्र देवी मडोमयी ॥ ४३ ॥

ये ये उपासकाः सन्ति प्रतिब्रह्माण्डवर्तिनः ।
 देवेषु नागलोकेषु मनुष्येष्वितरेषु च ॥ ४४ ॥
 श्रीदेव्यास्ते य सर्वेऽपि प्रजन्त्यत्रैव भूमिषु ।
 देवीक्षेत्रे ये त्यजन्ति प्राणान्देव्यर्थेन रताः ॥ ४५ ॥
 ते सर्वे यान्ति तत्रैव यत्र देवी मण्डोत्सवा ।
 घृतकुल्या दृग्धकुल्या दधिकुल्या मधुस्रवाः ॥ ४६ ॥
 स्थन्दन्ति सरितः सर्वास्तथामृतवहाः पराः ।
 द्राक्षारसवहाः काश्चिज्जम्भूरसवहाः पराः ॥ ४७ ॥
 आग्नेक्षुरसवाङ्घ्रियो नद्यस्तास्तु सडस्रशः ।
 मनोरथकृला वृक्षा वाप्यः कृपास्तथैव च ॥ ४८ ॥
 यथेष्टपानकृलदा न न्यूनं किञ्चिदस्ति हि ।
 न रोगपलितं वापि जरा वापि कदाचन ॥ ४९ ॥
 न यिन्ता न य मात्सर्यं कामक्रोधादिकं तथा ।
 सर्वे युवानः सस्त्रीका सडस्रादित्यवर्चसाः ॥ ५० ॥
 भजन्ति सततं देवीं तत्र श्रीभुवनेश्वरीम् ।
 केचित्सलोकतापत्राः केचित्सामीप्यतां गताः ॥ ५१ ॥
 सङ्गपतां गताः केचित्सार्ष्टितां य परे गताः ।
 या यास्तु देवतास्तत्र प्रतिब्रह्माण्डवर्तिनाम् ॥ ५२ ॥
 समष्टयः स्थितास्तास्तु सेवन्ते जगदीश्वरीम् ।
 सप्तकोटिमहामन्त्रा मूर्तिमन्त उपासते ॥ ५३ ॥
 महाविद्याश्च सकलाः साम्यावस्थात्मिकां शिवाम् ।
 कारुण्यममृतां तां मायाशबलविग्रहाम् ॥ ५४ ॥
 एतत्थं राजन् मया प्रोक्तं मणिद्वीपं महत्तरम् ।
 न सूर्ययन्द्रौ नो विद्युत्कोटयोऽग्निस्तथैव च ॥ ५५ ॥
 अेतस्य भासा कोटयंशकोटयंशेनापि ते समाः ।
 क्यञ्चिद्द्विदुमसकाशं क्वचिन्मरकतश्चवि ॥ ५६ ॥
 विद्युद्भानुसमख्ययं मध्यसूर्यसमं क्वचित् ।
 विद्युत्कोटिमहाधारा सारकान्तिगतं क्वचित् ॥ ५७ ॥

क्वचिन्सिन्दूरनीलेन्द्रमालिख्यसदृशश्छवि ।
 धीरसारमडागर्भधगङ्गगितदिक्तटम् ॥ ५८ ॥
 कान्त्या दामानलसमं तमकाञ्चनसन्निभम् ।
 क्वचिश्चन्द्रोपलोद्गारं सूर्योद्गारं य कुत्रचित् ॥ ५९ ॥
 रत्नशृङ्गिसमायुक्तं रत्नप्राकारगोपुरम् ।
 रत्नपत्रै रत्नकूलैर्वक्षैश्च परिमण्डितम् ॥ ६० ॥
 नृत्यन्मयूरसङ्घैश्च उपोतरणितोज्ज्वलम् ।
 कोकिलाकाकलीलापैः शुक्लापैश्च शोभितम् ॥ ६१ ॥
 सुरभ्यरमणीयाम्बुलक्ष्मावधिसरोवृतम् ।
 तन्मध्यभागविलसद्विक्रयद्रवपङ्कुजैः ॥ ६२ ॥
 सुगन्धिभिः समन्तात्तु वासितं शतयोजनम् ।
 मन्दमारुतसम्भिन्नयलदृद्रुमसमाकुलम् ॥ ६३ ॥
 शिन्तामणिसमूहानां ज्योतिषा वितताम्बरम् ।
 रत्नप्रभाभिरभितो धगङ्गगितदिक्तटम् ॥ ६४ ॥
 वृक्षवातमडागन्धवातवातसुपूरितम् ।
 धूपधूपायितं राजन् मणिदीपायुतोज्ज्वलम् ॥ ६५ ॥
 मणिजालकसच्छिद्रतरलोदरकान्तिभिः ।
 दिङ्मोडजनकं यैतर्द्धर्षणोदरसंयुतम् ॥ ६६ ॥
 ऐश्वर्यस्य समग्रस्य शृङ्गारस्याभिलस्य य ।
 सर्वज्ञतायाः सर्वायास्तेजसश्चाभिलस्य वै ॥ ६७ ॥
 पराङ्मस्य सर्वस्य सर्वोत्तमगुणस्य य ।
 सकलाया दयायाश्च समाप्तिरिड भूपते ॥ ६८ ॥
 राज्ञ आनन्दमारब्धे ब्रह्मलोकान्तभूमिषु ।
 आनन्दा ये स्थिताः सर्वे तेऽत्रैवान्तर्भवन्ति हि ॥ ६९ ॥
 धृति ते वर्णितं राजन् मणिद्वीपं मलयम् ।
 मलयैव्याः परं स्थानं सर्वलोकोत्तमोत्तमम् ॥ ७० ॥
 अेतस्य स्मरणत्सद्यः सर्वं पापं विनश्यति ।

પ્રાણોત્ક્રમણસન્ધૌ તુ સ્મૃત્વા તત્રૈવ ગચ્છતિ ॥ ૭૧ ॥

અધ્યાયપગ્ચકં ત્વેતત્પઠેન્નિત્યં સમાહિતઃ ।

ભૂતપ્રેતપિશાચાદિબાધા તત્ર ભવેન્ન હિ ॥ ૭૨ ॥

નવીનગૃહનિર્માણે વાસ્તુયાગે તથૈવ ચ ।

પઠિતવ્યં પ્રયત્નેન કલ્યાણં તેન જાયતે ॥ ૭૩ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્દેવીભાગવતે મહાપુરાણેઽષ્ટાદશસાહસ્ર્યાં

સંહિતાયાં દ્વાદશસ્કન્ધે

મણિદ્વીપવર્ણનં નામ દ્વાદશોઽધ્યાયઃ ॥ ૧૨.૧૨ ॥

૧૨.૧૩ ત્રયોદશોઽધ્યાયઃ । જનમેજયેનામ્બામખકરાણ-દેવીભાગવતશ્રવણપૂર્વકં
સ્વપિત્રુદ્ધારવર્ણનમ્ ।

વ્યાસ ઉવાચ ।

ઇતિ તે કથિતં ભૂપ યદ્યત્પૃષ્ઠં ત્વયાનઘ ।

નારાયણેન યત્પ્રોક્તં નારદાય મહાત્મને ॥ ૧ ॥

શ્રુત્વૈતત્તુ મહાદેવ્યાઃ પુરાણં પરમાદ્ભુતમ્ ।

કૃતકૃત્યો ભવેન્મર્ત્યો દેવ્યાઃ પ્રિયતમો હિ સઃ ॥ ૨ ॥

કુરુ ચામ્બામખં રાજન્ સ્વપિત્રુદ્ધારણાય વૈ ।

ખિન્નોઽસિ યેન રાજેન્દ્ર પિતુર્જાત્વા તુ દુર્ગતિમ્ ॥ ૩ ॥

ગૃહાણ ત્વં મહાદેવ્યા મન્ત્રં સર્વોત્તમોત્તમમ્ ।

યથાવિધિવિધાનેન જન્મસાકુલ્યદાયકમ્ ॥ ૪ ॥

સૂત ઉવાચ ।

તચ્છૃત્વા નૃપશાર્દૂલઃ પ્રાર્થયિત્વા મુનીશ્વરમ્ ।

તસ્માદેવ મહામન્ત્રં દેવીપ્રણવસંજ્ઞકમ્ ॥ ૫ ॥

દીક્ષાવિધિં વિધાનેન જગ્રાહ નૃપસત્તમઃ ।

તત આહૂય ધૌમ્યાદીન્નવરાત્રસમાગમે ॥ ૬ ॥

અમ્બાયજ્ઞં ચકારાશુ વિત્તશાઢ્યવિવર્જિતઃ ।

બ્રાહ્મણૈઃ પાઠયામાસ પુરાણં ત્વેતદુત્તમમ્ ॥ ૭ ॥

શ્રીદેવ્યગ્રેઽમ્બિકાપ્રીત્યૈ દેવીભાગવતં પરમ્ ।

ब्राह्मणान्भोजयामासाप्यसङ्ख्यातान्सुवासिनीः ॥ ८ ॥

कुमारीर्वट्टुकादींश्च दीनानाथांस्तथैव च ।

द्रव्यप्रदानैस्तासर्वान् सन्तोष्य वसुधाधिपः ॥ ९ ॥

समाप्य यज्ञं संस्थाने संस्थितो यावदेव हि ।

तावदेव हि याकाशान्नारदः समवातरत् ॥ १० ॥

रणयन्महतीं वीणां ज्वलदग्निशिभोपमः ।

ससम्भमः समुत्थाय दृष्ट्वा तं नारदं मुनिम् ॥ ११ ॥

आसनाद्युपयारैश्च पूजयामास भूमिपः ।

कृत्वा तु कुशलप्रश्नं पप्रच्छागमकारणम् ॥ १२ ॥

राजोवाच ।

कुत आगमनं साधो ब्रूहि किं करवाणि ते ।

सनाथोऽहं कृतार्थोऽहं त्वदागमनकारणात् ॥ १३ ॥

एति राज्ञो वचः श्रुत्वा प्रोवाच मुनिसत्तमः ।

अद्याश्चर्यं मया दृष्टं देवलोके नृपोत्तम ॥ १४ ॥

तन्निवेदयितुं प्राप्तस्त्वत्सकाशे सुविस्मितः ।

पिता ते दुर्गतिं प्राप्तो निजकर्मविपर्ययात् ॥ १५ ॥

स श्रेयायं दिव्यरूपवपुर्भूत्वाधुनैव हि ।

देवदेवैः स्तुतः सभ्यगणशरोभिः समन्ततः ॥ १६ ॥

विमानवरमारुह्य मणिद्वीपं गतोऽभवत् ।

देवीभागवतस्यास्य श्रवणोत्थङ्गलेन च ॥ १७ ॥

अम्भामभङ्गलेनापि पिता ते सुगतिं गतः ।

धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि श्रुवितं सङ्गलं तव ॥ १८ ॥

नरकाद्गुह्यतस्तातस्त्वया तु कुलभूषण ।

देवलोके स्त्रीतकीर्तिस्तवाद्य विपुलाभवत् ॥ १९ ॥

सूत उवाच ।

नारदोक्तं समाकर्ण्य प्रेमगद्गदितान्तरः ।

पपात पादाभ्युज्योर्यासस्याद्भुतकर्मणः ॥ २० ॥

तवानुग्रहतो देव कृतार्थोऽहं मलामुने ।

किं मया प्रतिकर्तव्यं नमस्कारादृते तव ॥ २१ ॥

अनुग्राह्यः सदैवाहमेवमेव त्वया मुने ।

एति राज्ञो वयः श्रुत्वाप्याशीर्भिरभिनन्द्य च ॥ २२ ॥

उवाच वयनं श्लक्ष्णं भगवान् बादरायणः ।

राजन्सर्वं परित्यज्य भज देवीपदाम्बुजम् ॥ २३ ॥

देवीभागवतं यैव पठ नित्यं समाहितः ।

अम्बामभं सदा भक्त्या कुरु नित्यमतन्द्रितः ॥ २४ ॥

अनायासेन तेन त्वं मोक्षसे भवबन्धनात् ।

सन्त्यन्यानि पुराणानि हरिरुद्रमुषानि च ॥ २५ ॥

देवीभागवतस्यास्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ।

सारमेतत्पुराणानां वेदानां यैव सर्वशः ॥ २६ ॥

मूलप्रकृतिरेवैषा यत्र तु प्रतिपाद्यते ।

समं तेन पुराणं स्यात्कथमन्यत्रूपोत्तम ॥ २७ ॥

पाठे वेदसमं पुण्यं यस्य स्याज्जनमेजय ।

पठितव्यं प्रयत्नेन तदेव विबुधोत्तमैः ॥ २८ ॥

एत्युक्त्वा नृपवर्यं तं जगाम मुनिराट् ततः ।

जग्मुश्चैव यथास्थानं धौम्यादिभुनयोऽमलाः ॥ २९ ॥

देवीभागवतस्यैव प्रशंसां यच्छ्रुत्तमाम् ।

राजा शशास धरणीं ततः सन्तुष्टमानसः ।

देवीभागवतं यैव पठच्छृण्वन्तिरन्तरम् ॥ ३० ॥

एति श्रीमद्देवीभागवते महापुराणोऽष्टादशसाहस्र्यां

संछितायां द्वादशस्कन्धे

जनमेजयेनाम्बामभकरण-देवीभागवतश्रवणपूर्वकं

स्वपित्रुद्धारवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १२.१३ ॥

१२.१४ यतुर्दशोऽध्यायः । श्रीमद्देवीभागवतमहापुराण-श्रवणकृत्ववर्णनम् ।

सूत उवाच ।

अर्धश्लोकात्मकं यत्तु देवीवक्त्राब्जनिर्गतम् ।

श्रीमद्भागवतं नाम वेदसिद्धान्तभोधकम् ॥ १ ॥
 उपदिष्टं विष्णुवे यद्गतपत्रनिवासिने ।
 शतकोटिप्रविस्तीर्णां तत्कृतं ब्रह्मणो पुरा ॥ २ ॥
 तत्सारमेकतः कृत्वा व्यासेन शुकलेतवे ।
 अष्टादशसहस्रं तु द्वादशस्कन्धसंयुतम् ॥ ३ ॥
 देवीभागवतं नाम पुराणं त्रयितं पुरा ।
 अद्यापि देवलोके तद्भुविस्तीर्णमस्ति हि ॥ ४ ॥
 नानेन सदृशं पुण्यं पवित्रं पापनाशनम् ।
 पदे पदेऽश्वमेधस्य कृलमाप्नोति मानवः ॥ ५ ॥
 पौराणिकं पूजयित्वा वस्त्राद्याभरणैर्दिभिः ।
 व्यासबुद्ध्या तन्भुञ्जान्तु श्रुत्वैतत्समुपोषितः ॥ ६ ॥
 लिप्पित्वा निजहस्तेन लेखनेनाथवा मुने ।
 प्रौष्ठपद्यां पौर्णमास्यां उभेसिंहसमन्वितम् ॥ ७ ॥
 दद्यात्पौराणिकायाथ दक्षिणां च पयस्विनीम् ।
 सालकृतां सवत्सां च कपिलां उभेभ्योऽपि ॥ ८ ॥
 भोजयेद्ब्राह्मणानन्तेऽप्यध्यायपरिसम्मितान् ।
 सुवासिनीस्तावतीश्च कुमारीर्बटुकैः सह ॥ ९ ॥
 देवीबुद्ध्या पूजयेत्तान्वसनाभरणैर्दिभिः ।
 पायसान्नवरेणैव गन्धस्रक्कुसुमादिभिः ॥ १० ॥
 पुराणदानेनैतेन भूदानस्य कृतं लभेत् ।
 षडलोके सुभी भूत्वाप्यन्ते देवीपुरं व्रजेत् ॥ ११ ॥
 नित्यं यः शृणुयाद्भक्त्या देवीभागवतं परम् ।
 न तस्य दुर्लभं किञ्चित्कदाचित्कवचिदस्ति हि ॥ १२ ॥
 अपुत्रो लभते पुत्रान्धनार्थी धनमाप्नुयात् ।
 विद्यार्थी प्राप्नुयाद्भिद्यां कीर्तिमण्डितभूतलः ॥ १३ ॥
 वन्द्या वा काकवन्द्या वा मृतवन्द्या च याऽङ्गना ।
 श्रवणार्णवस्य तद्दोषान्निवर्तत न संशयः ॥ १४ ॥

यद्ग्रेले पुस्तकं यैतत्पूजितं यद्वि तिष्ठति ।
 तद्ग्रेलं न त्यजेन्नित्यं रमा यैव सरस्वती ॥ १५ ॥
 नेक्षन्ते तत्र वेतालडाकिनीराक्षसादयः ।
 ज्वरितं तु नरं स्पृष्ट्वा पठेद्वेत्समाहितः ॥ १६ ॥
 मण्डलान्नाशमाप्नोति ज्वरो दाडसमन्वितः ।
 शतावृत्त्यास्य पठनात्क्षयरोगो विनश्यति ॥ १७ ॥
 प्रतिसन्ध्यं पठेद्यस्तु सन्ध्यां कृत्वा समाहितः ।
 अकैकमस्य याध्यायं स नरो ज्ञानवान्भवेत् ॥ १८ ॥
 शकुनांश्चैव वीक्षेत कार्याकार्येषु यैव हि ।
 तत्प्रकारः पुरस्तात्तु कथितोऽस्ति मया मुने ॥ १९ ॥
 नवरात्रे पठेन्नित्यं शारदीयेऽतिभक्तितः ।
 तस्याम्बिका तु सन्तुष्टा ददातीच्छाधिकं फलम् ॥ २० ॥
 वैष्णवैश्चैव शैवैश्च रमोमा प्रीयते सदा ।
 सौरैश्च गाणपत्यैश्च स्वेष्टशक्तेश्च तुष्टये ॥ २१ ॥
 पठितव्यं प्रयत्नेन नवरात्रयतुष्टये ।
 वैदिकैर्निजगायत्रीप्रीतये नित्यशो मुने ॥ २२ ॥
 पठितव्यं प्रयत्नेन विरोधो नात्र कस्यचित् ।
 उपासना तु सर्वेषां शक्तियुक्तास्ति सर्वदा ॥ २३ ॥
 तच्छक्तेरेव तोषार्थं पठितव्यं सदा द्विजैः ।
 स्त्रीशूद्रो न पठेद्वेत्कदापि य विमोहितः ॥ २४ ॥
 शृङ्गुयाद्भुविजवङ्गनात्तु नित्यमेवेति य स्थितिः ।
 किं पुनर्भुङ्गोक्तेन सारं वक्ष्यामि तत्पतः ॥ २५ ॥
 वेदसारमिदं पुण्यं पुराणं द्विजसत्तमाः ।
 वेदपाठसमं पाठे श्रवणे च तथैव हि ॥ २६ ॥
 सख्यिदानन्दरुपां तां गायत्रीप्रतिपादिताम् ।
 नमामि ह्रींमयीं देवीं धियो यो नः प्रयोदयात् ॥ २७ ॥
 षति सूतवयः श्रुत्वा नैमिषीयास्तपोधनाः ।
 पूजयामासुरत्युभ्यैः सूतं पौराणिकोत्तमम् ॥ २८ ॥

પ્રસન્નહૃદયાઃ સર્વે દેવીપાદામ્બુજાર્ચકાઃ ।

નિર્વૃત્તિં પરમાં પ્રાપ્તાઃ પુરાણસ્ય પ્રભાવતઃ ॥ ૨૯ ॥

નમશ્ચક્રુઃ પુનઃ સૂતં ક્ષમાપ્ય ચ મુહુર્મુહુઃ ।

સંસારવારિધેસ્તાત પ્લવોડસ્માકં ત્વમેવ હિ ॥ ૩૦ ॥

ઇતિ સ મુનિવરાણામગ્રતઃ શ્રાવયિત્વા

સકલનિગમગુહ્યં દૌર્ગમેતત્પુરાણમ્ ।

નતમથ મુનિસહ્સ્રં વર્ધયિત્વાડશિષામ્બા-

ચરણકમલભૃંગો નિર્જગામાથ સૂતઃ ॥ ૩૧ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્દેવીભાગવતે મહાપુરાણેડષ્ટાદશસાહસ્ર્યાં

સંહિતાયાં દ્વાદશસ્કન્ધે શ્રીમદ્દેવીભાગવતમહાપુરાણ-

શ્રવણકલવર્ણનં નામ ચતુર્દશોડધ્યાયઃ ॥ ૧૨.૧૪ ॥

॥ ઇતિ શ્રીમદ્દેવીભાગવતે મહાપુરાણે દ્વાદશસ્કન્ધઃ સમાપ્તઃ ॥

॥ ઇતિ શ્રીમદ્દેવીભાગવતમહાપુરાણે ઉત્તરાર્ધઃ સમ્પૂર્ણઃ ॥

॥ ઇતિ શ્રીમદ્દેવીભાગવતમહાપુરાણં સમાપ્તમ્ ॥

Encoded and proofread by Vishwas Bhide

——
12 Shrimaddevibhagavatamahapurane Dvadashah Skandhah

pdf was typeset on March 31, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

